

brown
book

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200451

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕಲಿಯುಗ ವಿಜ್ಞಾನಮಾಲೆ ೩

ಪುರತಿ

ಮು ಮೈ ಧುನು ಕಾರಣ ಪರಿಣಾಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ

✽

ಬರೆದವರು.

ಡಾ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾಯರು

✽

Copy right

೨ನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ

ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೪೪]

[ಬೆಲೆ ೧-೮-೦

ವೀರ್ಯಪ್ರಭಾಕರ

[ಗಂಡಸರಿಗೆ]

ಮಿತಿಮೀರಿದ ಮುಷ್ಠಿಮೈಥುನದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಓಜೋಗಂಧಿಗಳ ಅಶಕ್ತಿಗೆ ಇದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಔಷಧವಾಗಿದೆ. ಲಿಂಗವು ಚನ್ನಾಗಿ ಉದ್ದೇಶವಾಗದಿರುವುದು, ಅನುದಿ ಕ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವುದು, ಸ್ವಸ್ಥಿಗ್ರಂಥಿಯ ದೋಷದಿಂದ, ತುಸು ಕಾಮವಿಕಾರದಿಂದ ಜೇನಿನಂತಹ ರಸವನ್ನು ವದು, ವೀರ್ಯಸ್ಥೂಲನವಾದ ದಿನಸ ನಡ ಬೆನ್ನು ನೋಯುವುದು. ಕೈಕಾಲು ಹರಿಯುವುದು, ಅಲ್ಲದೆ ವೀರ್ಯನಾರದಿಂದಾದ ಗಾಬರಿ, ಸ್ತನಪೀನತೆಗಳೂ ಅಗ್ನಿಮಾಂಸ, ಮಲಬದ್ಧತೆ, ನಿರ್ದಾ ನಾರಗಳೂ ಈ ಔಷಧದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುಣವಾಗುವವು. ವಂಶಭ್ರಷ್ಟ, ಶಿಲಾಜರು, ಸಾಲಮುಸಲಿ, ಸಫೇದಮುಸಲಿ, ಮಕರಧ್ವಜಗಳು ಈ ಔಷಧದಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರ್ಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ ಸೇರಿ ೬ ರೂ. ೧ ಆಣೆ. ಡ್ರಿ. ಪಿ. ಇಲ್ಲ.

ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಕಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಗರ್ಭಪೌಷ್ಟಿಕ

ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದಾಗಲಿ, ಕಾಮವಿಲಾಸದ ಅತಿರೇಕದಿಂದಾಗಲಿ, ಗರ್ಭಸಾ ವಂಶದಿಂದಾಗಲಿ, ಮುಟ್ಟಿನ ಅಕಮಗಲಿಂದಾಗಲಿ, ಬಿಳಿಸೆರಗಿನ ಬಾಧೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಉಂಟಾದ ಯೋನಿ, ಗರ್ಭಾಶಯ, ಡಿಂಭಾಶಯಗಳ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಇದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಔಷಧವಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗರ್ಭಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯ ಅಶಕ್ತಿ ಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು. ಅವಳ ಓಜೋಗಂಧಿಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನುಮಾನಗಳ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು. ಮುಟ್ಟಿನ ಸಂಬಂಧದ ನೋವು-ಶೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಗುಣಕಾರಿ. ಬಿಳಿ ಸೆರಗು ಅಥವಾ ಮುಟ್ಟಿನ ಅತಿ ಸಾ ವದಿಂದ ರಕ್ತಹೀನರಾಗಿ ಬಳಲುವ ಹೆಂಗಳೆಯರಿಗೆ ಈ ಔಷಧವು ಅತ್ಯುತ ವ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ ಸೇರಿ ೬ ರೂ. ೨ ಆಣೆ. ಡ್ರಿ. ಪಿ. ಇಲ್ಲ.

ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಕಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾರಾನಾಥ ಆಯುರ್ವೇದ ಮಂದಿರ, ಧಾರವಾಡ

ಸ್ವರತಿ

ಒಂದನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

ಪೀಠಿಕೆ

ಧರ್ಮದ ವೇಷಧಾರಿಗಳ ರತರೂಪಗಳಿಂದ ಹಲವು ಸಟೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಕಾಮವು ಬದುಕು ಸತ್ಯವೃತ್ತಿ' ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ ಬದುಕು ಸಟೆ. ಕಾಮವೃತ್ತಿ ಸ್ವವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಕರಮವವರು ನಿಷ್ಕಾಮವಾಗಿರುವರು. 'ತರಲ್ಲ ಕಲವರು ಕಾಮವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ಮುಖವಾಗಿರುವರು' ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಕಲವರು ೧೧-೧೨ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕಾಮವೃತ್ತಿಯ ಮಹಾಪಾಪಕರವೆಂಬ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಬಿಡರು. ಏಕೆಂದರೆ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಬದುಕು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮಾತಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಮನುಷ್ಯರ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಸತ್ವಭಾತುಗಳು ಎಂದು ಪಿನ್ನೇಕವು ಸೂಚಿಸುವರು "ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ" ಎಂಬುದು ಅವರ ವೇಷ. ಹೂಲಿಯ ಸೇವನವಲ್ಲವೂ ಗುಣ-ಜ್ಞಾನ-ರೂಪಗಳಿಗೆ ಎಂಬುದು ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾದರೂ 'ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳವರೂ ತಾಮಸಿಗಳು, ಸರಕಭಾಗಿಗಳು' ಎಂಬುದು ಅವರ ವೇಷ.

ಇಂಥವರಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನದ ಪಿತಾಮಹನಾದ ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಲೋಕ್ ಎಲಿಸನು sex penetrates the whole person (ಕಾಮವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಣುರೇಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೂರಿಕೊಂಡಿದೆ) ಎಂದರೆ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ

ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸೈ. ವಸ್ತುತಃ ಅವರ ಆ ನಟನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಕಾಮಮೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಆ ವೇಷಧಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯಗಳೂ ಕಾಮವೃತ್ತಿಯ ಕುಸುಮಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಗಳು ಸಿದ್ಧಾಂತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಶಾರ್ವತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅಧರಿಸಿ ನಡೆವ ವಿಶ್ವದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳು ವೇಷಧಾರಿಗಳ ಗೊಡ್ಡ ಹರಟೆಗಳನ್ನು ವಲಂಜಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕಾಮವು ಕುಸ್ತಿತ, ವಾಸಕರವೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಭರ್ಮವೂ ಪ್ರೇಚ್ಯ, ಸಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಎಷ್ಟು ಚೀರಾಡಿದರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದ ಮರ್ಮವೆ ಕಾಮದಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗೆ ಇಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗವು ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ರಾಜ್ಯ, ಭರ್ಮ, ಕಲಾ, ನಾಯತ್ಯ, ದ್ರವ್ಯ, ವ್ಯವಸಾಯಗಳಿಗಿಂತ ಕಾಮಕ್ಕೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಗಂಟೆಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ತೀರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿವೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದರೂ ಎಂದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಾತೀಯರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತರಾಗಿ ಕುಲಗೆಟ್ಟವರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಅವರು ಇದ್ದ ಕುಲದಲ್ಲಿಯೆ ದುಡಿದು ಊಡು ಮೈ ನುಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಲಕ್ಷಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದವರು ಬಾಂಬುಗಳ ದಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಮನೆಸಾರುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಾಳೆ ಭಿಕ್ಷುವಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೂ ಅದು ತಮ್ಮ ದುಃಖರವೆಂದು ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿಯೆ ನಗೆನೂಸಿ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯ ಮಾನ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು, ನಾಳೆ ತಮ್ಮ ದುಷ್ಟತ್ಯಗಳಿಂದಲೋ ಸುಳ್ಳು ಅರೋಪಗಳಿಂದಲೋ ಹೆಸರುಗೆಟ್ಟು ಮುಖಹೀನರಾಗಿ ಹೋಗುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೂಡ ಭವಿಷ್ಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೆ ಒಂದು ಸುದಿನವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಸವಿಗನನಿ ನಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸುಸುವ ಧೀರರನ್ನು ಬೆದರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ದಾರಿಯಿದೆ. “ನಿಮ್ಮ

ಮುಖದಲ್ಲಿ ಏಕೋ ನಪುಂಸಕರ ಕಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದೆ” ಎಂಬ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತುಸು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದ. ಅವರ ಮೊಗವು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬಿಳಿಚಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮಿಕ್ಕ ಸುಖ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳೆಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಕಾಮನಾಶವಾದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನವೇ ರೂಢ್ಯವೆನಿಸುವದು. ಬೇರೆ ವಿಧದಿಂದ ದುಃಖಿತರಾದವರನ್ನು ಸವಿನೂಡಿ, ಶಾಂತಿವಚನಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಬಹುದು ಆದರೆ ಕಾಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ. ಒದೊಂದು ಸಲ ಕಲವು ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಭೋಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವು ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ವೇದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕುಲಚೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಗಮಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಉದ್ರೇಕವಾಗದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಇವೆ. ಆದೇ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಶಾರ್ವತವಾಗಿ ನಪುಂಸಕರಾದವರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಮತ್ಯಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಅಥವಾ ರತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಒತ್ತಾಯದ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಬಿದ್ದ ತರುಣಿಯರು ಭೂತೋನ್ಮಾದಗಳಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರಾಂಶ, ಮನುಷ್ಯನು ಸುಳ್ಳು ಧರ್ಮದ ಹುಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಏನೇ ಹರಟಲಿ, ಕಾಮವೃತ್ತಿಯು ಹ್ಯಾವಾಲೋಕ್ ಎಲಿಸ್ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಜೀವನದ ಅಣುರೇಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿದೆ—ಜೀವನವೇ ಕಾಮಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅನುಖ್ಯವೆಂದು ಅಲ್ಲಗಳೆದರೆ ಜೀವನವೇ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೀಡಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಈ ಸತ್ಯವು ಕಾಮೋದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ, ಮತ್ತು ವೇಷಧಾರಿ ಧಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಂಸಾರ ಸುಖವನ್ನೂ ದಂಪತಿಗಳಷ್ಟೇ ಕಾಮಕ್ಷಯದಿಂದ ದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ; ಮದುವೆಯಾಗದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಕಾಮವೃತ್ತಿಯ ನೆಲೆ ನಡುಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿ ಚಡಪಡಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದರೆ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ರೋಗಿಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪತ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ನಮಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಬರುತ್ತಿರುವ ನಾವಿರಾರು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾಮರಕ್ತಿಯು ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅಂಜಿದವರ ಪತ್ರಗಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಬಹುತರ

ವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಾವು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಓದುವ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನದ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮದ ಅಂಜಕೆಯು, ಜಗತ್ತಿನ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಬೇನೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗದಿರದು. ಅದರ ಅಂಜಕೆಯಿಂದ ಹಗಲಿರುಳು ಚಡಪಡಿಸುವ ಮೊದಲು ಗೊಂಡು ಅತ್ಯದ್ಭುತವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತೇವೆ:—

“ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ೧೭ ವರುಷ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನದ ಚಟ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ದಿನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಆಗ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವೆನಿಸಿತು. ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನೋವು ಸುರುವಾಗಿದೆ. ಶಾಚಕ್ಕೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಮೈಧುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಣೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಅದರೂ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಿಡುವೆನು. ಅದರಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮವು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆಗಡೆ ಬಹಳ ಮರುಗುವೆನು. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಮೋಹವು ಬಿಡಲೊಲ್ಲದು. ಆಕೆ ಮನದ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ತಡೆಯದಂತೆ ಆಗುವದು. ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋವು ಸುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕವೋ ಏನೋ ನನ್ನ ಲಿಂಗವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಣಿದಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಂಣ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ..... ನಾನು ಪಾಪಿ. ಚಟದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ, ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನದಿಂದ ಆಕಾಲ ಮೃತ್ಯುವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಹೆದರಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ವಿರೋಧವು ಎಷ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತಲ್ಲ! ಎಂದು ಬಹಳ

ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನನಗೆ ಈ ಚಟದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವಿರಾದರೆ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೀಗೇ ಬೇಗನೆ ಒಂದು ದಿನ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವೆನು!”

ಮೇಲಿನಂತಹ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವೇಷಧಾರಿ ಧಾರ್ಮಿಕರು ಹೇಳುವಂತೆ ಕಾನುವು ಅಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಪಾಪವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಜೀವನ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾನುವು ಒಂದು ಮೊರಲಾಗದ ಕೊರಳ ಗುದ್ದಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾನೂಂಗಗಳಲ್ಲಿಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಇಷ್ಟೇಕೆ ಬೆದರಬೇಕು? ಇಷ್ಟೇಕೆ ನಿರಾರರಾಗಬೇಕು? ಕಾನೂಂಗಗಳ ಭದ್ರತೆಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಕಾತರಿಸಬೇಕು? ಹಲವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವ ವಯಸ್ಸಾದ ಮುದುಕರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪೌರುಷ ಕ್ಷಯದಿಂದ ದಿಗಿಲುಗೊಂಡು ಹುಚ್ಚರಂತಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಕಾನುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. **ಜೀವನವು ಕಾಮಮೂಲವಾಗಿದೆ; ಬಾಳಿನ ಏರಿಳಿರುವುಗಳು ಕಾಮಮೂಲವಾಗಿವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಾಯಿಂದ ಏನನ್ನೆ ಹೇಳಲಿ; ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಇದೇ ಸತ್ಯವು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.**

ಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಏರುಪ್ಪವಾದ ಧೈರ್ಯಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದುದರಿಂದಲೇ ಜೀವನವು ತೊಡಕಿನದಾಗಿದೆ ಭಾರತೀಯ ಪುರಾತನರು ಕಾಮವನ್ನು ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನದ ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಕಾಮದ ಅಭ್ಯಾಸ ಸಾಧನಗಳಿಗಾಗಿ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಮಿಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೆ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಅವರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆಗ ಪ್ರಚುರವಾಗಿದ್ದವು ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಕಾಲಿಡುವವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಅಸಹ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಕೂಡ ತನ್ನನ್ನು “ಧರ್ಮಾವಿರುದ್ಧಃ ಕಾಮಃ”

(ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತವಾದ ಕಾಮ) ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯು ಎಂದೂ ನಿಷೇಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ವೇಷಧಾರಿಗಳ ಅನುಕೂಲ ಸಿಂಧುವಲ್ಲ. ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಧರ್ಮ; ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ರೋಗ ತೃಥಿಲ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಶಾಂತಿಗಳ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರುವುದೇ ಧರ್ಮ. ದೇಹವನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ ಮನವನ್ನೂ ಉಲ್ಲಸಿತಗೊಳಿಸಿ ಶಕ್ತಿ, ಆರೋಗ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಕಾಮವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೇ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾದ ದಾರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಮವು ಕುತ್ತಿತವೆಂದು ಅದರ ತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮುಜಸವಾದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ತಡೆಗಳನ್ನೊಡ್ಡುವವರೆ ಧರ್ಮಘಾತಕರು

ಆ ಧರ್ಮಘಾತಕರು ಕಾಮಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವನ್ನೆಲ್ಲ ಭೀಕರವಾಗಿ ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವದರಿಂದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು “ಅತ್ತ ಕೆರೆ ಇತ್ತ ಬಾವಿ” ಎಂಬ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರಗುವರು. ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಸರ್ಗಜನ್ಯ ಕಾಮವು ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡಿ ರಮ್ಯವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ತಂಗಳೆಯನ್ನು ಬೀರುವದು. ಅದರ ಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಮನಬಂದಂತೆ ಹಾರಾಡುವೆನೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ “ಹಾಂ! ಅದು ಪಾಪ! ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನರಕಕ್ಕೊಯ್ಯುವ ಪಿಶಾಚಿ! ಅದಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಎಡೆಗೊಡದಿರಿ! ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಬೇರುಡೆಸೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸುವ ಸ್ವನಿಯೋಜಿತ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು (?) ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರುವ ಹರಿಯರಿಗೆ ಯಾವದು ಸರಿ ಯಾವದು ತಪ್ಪು ಎಂಬುದೊಂದು ಬಿಡಲಾರದ ಒಗಟೆವಾಗದಿರದು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮಲ, ಮೂತ್ರ, ಊಟ, ಆಟಗಳೆಲ್ಲ ಧರ್ಮದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮ ನಿಸರ್ಗದ ಮಧುರ ಸ್ವರವನ್ನು ಒತ್ತಿಕ್ಕೆ ಆ ಸುಳ್ಳು ಧಾರ್ಮಿಕರ ಗೆದರಿಕೆಗೇ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕುವದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ “ಬಗೆಯೆಣಿಸ ದೆನೆಯೊಂದು ಜಗದೋರ್ದ್ರ ದಿನೆಯೊಂದು” ಎಂಬಂತೆ ಮನವು ಬಯಸುವುದೊಂದು, ಮೈ ಮಾಡುವುದೊಂದು. ಮೈ ಮನಗಳ ಗೆಲೆತನ ತಪ್ಪಿತೆಂದರೆ ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯಾಧರ್ಮಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಅತೋಭ್ರಷ್ಟಃ ತತೋ ಭ್ರಷ್ಟಃ ಎಂಬ ಅವಸ್ಥೆಯುಂಟಾಗುವದು.

“ಅಯ್ಯೋ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸುಖವಾಗುವದು. ಅಂಥ ಸ್ವರ್ಗಸುಖದಾಯಕವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ವಾಪಸ್ ಪೂರಿತವಾಗಿರುವದು. ಪಾಪಪೂರಿತವೆಂದು ತಿಳಿದರೂ, ಸಾವಿರ ಸಲ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರೂ, ಅನೇಕ ಭಯಂಕರ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮಗಳುಂಟಾಗಿದ್ದರೂ ಸೆರೆ ಕೂಡಿದವರಂತೆ ದೆವ್ವ ಹೊಕ್ಕವರಂತೆ ಆ ಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಹಂಬಲಿಸುವದಲ್ಲ! ಇಷ್ಟು ಸುಖದಾಯಕವಾದದ್ದನ್ನು ಪಾಪವೆಂದು ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದರು? ಇಷ್ಟು ವಾಪಕರವಾದದ್ದನ್ನು ದೇವರು ಯಾಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು? ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೆ ತನ್ನ ಗೋರಿಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ? ಆಗಲಿ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂತೂ ನನ್ನಿಂದ ತಡೆದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗದು. ಹೇಗೂ ಹಾಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಪಾಪದಿಂದ ನಾನು ಸಾಯುವವನೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಷ್ಟು ತೊಡಕಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ನವಯುವಕನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಯೌವನವು ಜೀವನದ ಹೊಸ್ತಿಲವಿದ್ದಂತೆ. ಯುವಕರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಬೇಕು; ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಿಸುಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಭವ್ಯಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಏಕಾಸಗೊಳಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಬೇಕು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೆಳಕು ತೋರಬೇಕು; ಮನುಷ್ಯರಾಗಬೇಕು; ಮುಂತಾದ ಮನೋಹರ ಸ್ಪಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಹವೇಗದಿಂದ ನಲಿದಾಡಬೇಕಾದ ಯುವಕರು “ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಹೀಗಾಯಿತೇ?” ಎಂದು ಮೊಳಕೈಯೊರುವುದು ಎಷ್ಟು ಕರುಣಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನವು ವಾಪಕರವೇ? ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜನ್ಮ, ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ನರಕಕ್ಕೆಳೆಯುವಷ್ಟು ಘೋರವಾದ ಪಾಪವೇ ಅದು? ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನದಿಂದ ನವುಂಸಕತೆಯುಂಟಾಗುವದೇ? ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಡಿ ಹೆಂಗಸಾಗುವನೇ? ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೆಂಗಸು ಬಂಜೆಯಾಗುವಳೇ? ಅದರಿಂದ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವದೇ? ಮುಂತಾಗಿ ನೂರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಧುನಗಳ ಮನದೊಳಗಿಂದ ಹಗಲಿರುಳೂ ಅಂಜಿಸುವವು. ಆ ಅಂಜಿಕೆಯು ತರುಣ ತರುಣಿಯರ ಜೀವನದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯಾಂಶವನ್ನು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಿಂದ ಒಣಗಿಸಿ ಬಿಡುವದು. ದೇಶದ

ಮುಂದಿನ ಅಭ್ಯುದಯವು ಇಂದಿನ ತರುಣ ತರುಣಿಯರ ಸುಖ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ, ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅಂಥ ಹರಿಯರ ಬಾಳಿನ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ನಪುಂಸಕತೆ, ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯುಗಳ ಉದಯರಾಗವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವರ ದೇಶವು ಪ್ರಗತಿ ಪುರೋವೃದ್ಧಿಗಳ ಕನಸನ್ನಾದರೂ ಎಂದು ಕಾಣುವದು? ಯಾವುದೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನೆರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಯುವಕರು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಸಾಹಸ, ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಬೇಕು. ಅಂಜಿಕೆ, ದಿಗಿಲುಗಳಿರುವಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನ ಕುರುಡು ನಂಬಿಗೆಗಳಿರುವಲ್ಲಿ ಅಂಜಿಕೆ ದಿಗಿಲುಗಳು ತಪ್ಪಲಾರವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಸಾಹಸೋಲ್ಲಾಸಗಳಿಂದ ನಲಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ವಿವಿಧಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಕೊಳ್ಳುವ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಕಾರಣ ಪಂಚಾನುಗಳು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಜ್ಞಾನವಿದ್ದವರನ್ನು ಯಾರೂ ಬೆದರಿಸಲಾರರು. ಮಾರಮ್ಮನಿಗೆ ಸಾವಿರ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಡಿದರೆ ಮಾರಿಕಾ ಬೇನೆಯು ಉರು ಬಿಟ್ಟು ಓಡುವದು ಎಂದೆಂದರೆ ನಾವು ನಗುವೆವು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾರಿಕಾ ರೋಗದ ಕಾರಣಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ. ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ರೀತಿಯೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಕಾಮವೃತ್ತಿಯ ಉದಯ, ಅದರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರೀತಿಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡ ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ನೀತಿ ಪಂಡಿತರ (?) ಪೊಳ್ಳು ಭೆದರಿಕೆಗಳಿಂದ ದಿಗಿಲುಂಟಾಗದು. ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಿಂದ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯು ವುಂಟಾಗುವದು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಅಂದರೆ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಕ್ಕು ಬಿಡುವರು.

ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮಜೀವನವೂ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖಾಂಗವಾಗಿದೆ. ಮಿಕ್ಕ ಅಂಗಗಳ ಪ್ರಗತಿ ಪೋಷಣೆಗಳ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾದಂತೆ ಕಾಮಜೀವನದ ಸುಖ ಪ್ರಗತಿಗಳ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪರಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ಬರ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ಗ್ರಂಥಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ

ಅಧಿಕಾರವಾಣಿಯಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳ ಸಾರರೂಪವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ತರುಣ ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವೈದ್ಯಧನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತತ್ಸದೃಶವಾದ ತಾರುಣ್ಯದ ಇನ್ನು ಕಲವು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅರಿವುಂಟಾಗಬೇಕು. ತಾವು ಜಾರುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಿ? ಕಾಮವೃತ್ತಿಗಳ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಹರಿಯದಲ್ಲಿ ತೂಕ ತನ್ನದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು? ಎ ನಮಾದದಿಂದ ತೂಕ ತನ್ನಿದರೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂತು? ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಬೇಕು. ಅವರ ತಾರುಣ್ಯದ ಅಕಾರದಿಂದ ನಿರಾಸೆ, ದಿಗಿಲುಗಳ ಮೋಡಗಳು ಚದರಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಸಾಹಸದ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ಬೆಳಗಬೇಕು ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ನಾದನೇವೆಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕನಸುಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥಲೇಖನಕ್ಕೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೂ ಜ್ಞಾನ ಪೂಜಾರಿಗಳಾದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಸ್ತೋತ್ರಾಹವನ್ನು ಕೊಡುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಉಗಮ

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಠಿ ಮೈಥುನದ ವಿಷಯವೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದಕ್ಕೆ “ಸ್ವರತಿ” ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಹೆಸರನ್ನೇಕೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ವಾಚಕರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ವಸ್ತುತಃ ಮುಷ್ಠಿ ಮೈಥುನವು ಅಂತರಂಗ ವಿಕಾರದ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಮುಷ್ಠಿ ಮೈಥುನವೆಂದರೆ ಮುಷ್ಠಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಚಾಲನೆಗೊಳಿಸಿ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಕ್ಕಿರುವುದು ಎಂದು ರಜ್ಜಾರ್ಥವಾಗುವದು. ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಷ್ಠಿ ಮೈಥುನವು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮುಷ್ಠಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಲೆಂದು ಕೆಲವು ಲೇಖಕರು ಹಸ್ತಮೈಥುನ, ಹಸ್ತಕ್ರಿಯೆ, ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ರೂಢಿಯಿದೆ. ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಕೂಡ ಮುಷ್ಠಿ ಮೈಥುನಗಳ ವಿಕಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾರವು. ಅಲ್ಲದೆ ಮುಷ್ಠಿ ಮೈಥುನದ ನೂರಾರು ಪ್ರಕಾರಗಳೂ ಆ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳಲಾರವು. “ಮೈಥುನ” ಎಂಬುದು “ಮಿಥುನ” ಎಂಬ ಎರಡು ಪ್ರೇಮಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಹಸ್ತಮೈಥುನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಗಮವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಷ್ಠಿ ಮೈಥುನಗಳ ಕ್ರೀಡೆಗೆ “ಮೈಥುನ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಅಥವಾ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಒಲವುಳ್ಳ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮ ಉದ್ರೇಕ ಸ್ವಲನಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಸ್ತವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಹಸ್ತದ ಸಹಾಯವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಚಲನೆಗಳಿಂದ ಉದ್ರಿಕ್ತರಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ ತುಂಬ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಹ್ಯಾನ್‌ಲೋಕ್ ಎಲಿಸನು ಒಬ್ಬ ತರುಣಿಯು ಕೈಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳು ಒಂದು ದಿನ ರೇಲ್ವೆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದಳು. ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವಳು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒರಗಿಕೊಂಡಳು. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಸಂತರ ಹಲವು ಸಲ ಲೀಲಾ ಕಾರವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ತೂಗಾಡಿದಳು. ದಣಿದವಳಂತೆ ಅರೆಗಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒರಗಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಅವಳ ಮೊಗವು ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆ ಯುವತಿಯ ಆ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನೂ ತೋರಲಾರದು. ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ನುರಿತ ಕಣಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅದೊಂದು ಕಾಮಲೀಲೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವಂತಿತ್ತು. ಡಾ. ನಾರ್ಮನ್ ಹೇರನು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಆಗ ನನಗೆ ೯ ವರ್ಷ. ಸ್ಮ್ರಾಮರಿ ಮೂರನೆ ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಕಠಿಣವಾದ ಗಣಿತದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಬಿಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇಸರವಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ನನ್ನ ತೊಡೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವಚಿಕೊಂಡೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಉತ್ಸಾಹ ದಿಂದ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಒಲಿದಾಡಿದೆ. ಒಡನೆ ನನಗೆ ಅವರ್ಣನೀಯವಾದ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲನವೂ ಆಗತೊತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದಿಗೂ ಕೊಂಚ ತೊಂದರೆಯ ಕೆಲಸವೇನಿದ್ದರೂ ಅದೇ ಬಗೆಯಿಂದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ತಡೆಯದಂತಾಗುವದು. ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತಾಗ ದಿನಕ್ಕೆ ೧೦-೧೫ ಸಲದವರೆಗೂ ಹಾಗೆ ಸ್ಥಿರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದುಂಟು. ಸಮಾಧಾನದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೆಂದೂ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ.”

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಹಸ್ತದ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವೂ ಇದೆ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವು ಒಳಗಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಯಕೆಯ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂತಾಯಿತು. ಸಮ್ಮಗ್ರಂಥವು ಪರಿಪೂರ್ಣವೆನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆ ಒಳಗಿನ ಬಯಕೆಯ ಅಥವಾ ವಿಕಾರದ ಪೂರ್ಣ ವರಿಚಯವನ್ನು ಅದು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ರೋಗಿಯೊಂದಾಗ ತೋರಿಸುವ ಹುಯ್ದುಕೊ ಎಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಮೈದ್ವನಂತಾಗುವದು. ದೇಹದೊಳಗಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಕ್ರಮದಿಂದ ಜ್ವರ ಬಂದಿ (ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಗಿ)ರುವದು. ಒಳಗಿನ ಅಕ್ರಮವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸದೆ ಎಷ್ಟು ತಣ್ಣೀರು ಹುಯ್ದುಕೊ ಜ್ವರವೀಯಲಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ಬರಿ ಬಾಹ್ಯ ಅಂಗಚಲನೆಗಳ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಯಾವುದೋಂದು ಚಟಕ್ಕೆ ನಾನುಕರಣ ಮಾಡುವದು ವಿಜ್ಞಾನದ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಹಸ್ತಸಹಿತವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಹಸ್ತ ರಹಿತವಾಗಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಿಯ-ಪ್ರಿಯೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬರೇ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ರಿಕ್ತರಾಗುವ ತರುಣ ತರುಣಿಯರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ವಿಕಾರವಾವುದು? ಎಂಥ ಮನೋಬಲಕ್ಕೂ ಬಗ್ಗದ ಒಳಗಿನ ಆ ಅಕ್ರಮವಾವುದು? ಎಂಬುವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಉಪಾಯವಾಗಿದೆ.

ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವು ಕಾಮವಾಸನೆಯನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾಮವಾಸನೆಯ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಗುರಿಯು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವಲ್ಲ. ಕಾಮವೃತ್ತಿಯು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯ ಸಂತಾನ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಯು ಅವಮ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಬಲವನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವರು ಕೂಡ ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾಮ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಬಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಪಕ್ಕತಿ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ತಡೆಗಳನ್ನೊಡ್ಡದ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕೃತ ಕಾಮಿಗಳು ಸಿಗಲಾರರು. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾಮ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ತಡೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋದಂತೆ ಅನೈಸ

ಗಿಂಕ ಕಾಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಹೋಗುವವು. ಸಮರತಿ (ಗುದವ್ಯಧಾನ), ಕುಮಾರೀರತಿ (ವೈನೇಯದವರ ಬಲಾತ್ಕಾರ), ಪೀಡಾರತಿ (ಪ್ರಿಯ-ಪ್ರಿಯೆಯರನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸುವದರಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಮ ತೃಪ್ತಿ), ಪ್ರದರ್ಶನರತಿ (ಕಾಮಾಂಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಮತೃಪ್ತಿ) ಮುಂತಾದ ರತಿ ವಿಕೃತಿಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ತಡೆಯುಳ್ಳ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿಯೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆಂದು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾಮಪ್ರೇರಣೆಯು ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಆ ಪ್ರೇರಣೆಯ ತೃಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ್ಣನೀಯವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ಸುಖದ ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯನು ಮಿಕ್ಕೈಲ್ಲ ಸುಖಗಳನ್ನು ನಿವಾಳಿಸಿ ಒಗೆಯುವನು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತೀರ ತುಸು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲ ಕೆಲವು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಮಹಾ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೆಲ್ಲ ಕಾಮತೃಪ್ತಿಯ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಪಮವಾದುದೆಂದು ಅಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಂತಹ ಭಾರತೀಯ ಉಚ್ಚ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವನ್ನು “ಅರುಕ್ರವಾದ ರತಿ” (ವೀರ್ಯ ಸ್ಥಲನವಿಲ್ಲದ ಕಾಮತೃಪ್ತಿ) ಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಂತೂ ಕಾಮಪ್ರೇರಣೆಯೆ ಒಂದು ವ್ರಮುಖವಾದ ರಸವಾಗಿ ಮೆರೆದಿದೆ. ವೈದ್ಯಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಔಷಧಗಳೆಂದ ಸಿಗುವ ಗುಣವನ್ನು ಕಾಮಕ್ರೇಡೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಲೋಲಂಬರಾಜನು ಬರೆದ “ವೈದ್ಯಜೀವನ” ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿರಿ. ಅನನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ತಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ “ಯೌವನ ಭರಿತವಾದ ಕರಿಸ ಸ್ತನಗಳುಳ್ಳ ತರುಣಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿದರೆ ಹೇಗೆ ದಿವ್ಯಾನಂದವಾಗುವದೋ ಹಾಗೆ” ಬೇನೆಯು ನಾರವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವು ಪಾಪವಾಗುವದು ಎಂದು ಹೇಳುವನು.

ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸಂತಾನ ಸಿದ್ಧಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಕಾಮಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ವೇಷಧಾರಿ ಧಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಂಭೋಗವು ಎಷ್ಟೇ ವಾಸಕರ ಅಥವಾ ಅಸ್ವೀಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಕೃತಿದೇವಿಗೆ ಸಂಭೋಗವೆಂದರೆ ಒಂದು ಸನಾತನ ತತ್ವವನ್ನು ಅಖಂಡವಾಗಿ ಸಾಗಿಸುವ ಪವಿತ್ರ

ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಪವಿತ್ರವಾದುದರಿಂದಲೇ ಅದರ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಹರೆಯದವರೆಗೆ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾದ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಸಂಭೋಗ ಲಾಲನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ ಕಾಮವು ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಸಂಭೋಗದ ಒಲವುಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಆಹಾರ ವಿಹಾರಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಪೂರ್ಣ ಪರಿಪಕ್ವವಸ್ಥೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಸುದೃಢ ನಿರೋಗಿಯಾದ ಸಂತಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಂಟಾಗುವವರೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು, ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಪಕ್ವವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದು ದರ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಆ ಅವಸ್ಥೆಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅವಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಆ ಪೂರ್ವಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತನುಮನಗಳು ಬೆಳೆದು ತಾರುಣ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳುವವು. ಶೈಶವ, ಬಾಲ್ಯ, ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಗಳು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ದಾಟಿದ ನಂತರ ತಾರುಣ್ಯಾವಸ್ಥೆಯು ಪೂರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಏಕಕಿಶಿ ವಾಗುವದು. ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮೊದಲು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು ಸಸಿಯಾಗಿ ಗಿಡವಾಗಿ ಬಲಿತು ಚಿಗುರಿ ಹೂ ಕಾಯಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಯೌವನದ ಕಾಮ ಜೀವನದ ಸಿದ್ಧತೆಯು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ತತ್ಪೂರ್ವಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಶಃ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಮಜೀವನದ ಹೃದಯ ಸಂಭೋಗವೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ “ಪ್ರತಿರತಿ” ಅಂದರೆ ಗಂಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ; ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಡಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗಬೇಕು. (ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಯಲ್ಲಿ Heterosexual love ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ). ಆದರೆ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಲೇ ಈ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿ (ವಿರುದ್ಧಲಿಂಗಿ) ಪ್ರೇಮವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕ್ರಮೇಣ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಸಿಗ್ಮಂಡ ಫ್ರಾಯಿಡ್ ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವರತೀಲಿಸಿ ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಿತಾಮಹನೆನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿಗೆ ಮೊದಲು ತನ್ನ ದೇಹದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ವೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಜಗತ್ತಿ

ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲು ತನ್ನನ್ನು ತಾನರಿಯಬೇಕೆಂದು ನಿಸರ್ಗ ನಿಯಮವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಪೀಠಿಕೆಯು ಇಲ್ಲಿಂದಲೆ ಪ್ರಾರಂಭ. ಮಗುವು ಮೊಲೆಯುಂಡು ತೃಪ್ತವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಕಲಸ ತನ್ನೊಡನೆ ತಾನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಮಲಗಿದಾಗ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅಂದವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ತೆರೆದ ಕಂಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಚಲನ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತಾನೇ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಅಪ್ಪುತ್ತದೆ; ಮುದ್ದಿ ಡುತ್ತದೆ; ಚೀಪುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅನಂದದಿಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಆರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಆ ಆತ್ಮ ಪ್ರೇಮವು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಕಾಮದ ಅಂಶವೂ ಇದೆಯೆಂದು ಫ್ರಾಯಿಡ್ ಮೊದಲಾದ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸ್ವಪ್ರೀತಿಗೆ ಅವರು 'ಸ್ವರತಿ' (Auto erotism) ಅಂದರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಅನಂದಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣ ದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವಾ.

ಶೈಶವವನ್ನು ದಾಟಿದ ನಂತರ ಮಗುವು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯರು ಎಂದು. ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಶಿಶುವು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಂತಿರುವವರ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗರು ಹುಡುಗರೊಡನೆ, ಹುಡುಗಿಯರು ಹುಡುಗಿಯರೊಡನೆ ಸಲಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಿಗಿಂತ ಗೆಲೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಳ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಯಾವನಾದರೂ ಹುಡುಗನು ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರ ಜೊತೆಗೆ ಆಡಹೋದರೆ ಅವನನ್ನು 'ಹೆಣ್ಣಾ' ಎಂದೂ ಹುಡುಗರೊಡನೆ ಆಡುವ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ 'ಗಂಡುರಾಮಿ' ಎಂದೂ ಚೀಷ್ಟೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ನಾವು

ಬಲ್ಲೆವು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ವಿಪರೀತವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವಜಾತಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ 'ಸ್ವರತ' ವೆನಿಸಿದ ಮಗುವು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಜಾತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ 'ಸಮರತ' (Homosexual) ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗುವುದೆಂದು ಫ್ರಾಯಿಡನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಭೋಗಕಾಂಕ್ಷೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈವರೆಗೆ ಸ್ವಜಾತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೇ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ನಾಗಿಸಿದ ಆಟವಾಟಗಳಿಂದ ಆನಂದಪಟ್ಟು ಜಗತ್ತನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. "ನಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಹುಡುಗರೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರ; ಹುಡುಗರೇ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿಯ ಸವಿ;" ಎಂಬ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಗಿದ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಈಗ ಏಕೋ ಕುಮಾರಿಯರ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳುತ್ತದೆ. ಅಡಿಗೆ, ರಂಗದಲ್ಲಿ, ಮದುವೆಗಳ ಆಟವನ್ನಾಡಿ ಹುಡುಗಿಯರೊಡನೆಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಗೆ, ಗೌರಿ, ಅರಿಸಿಣ, ಕುಂಕುಮ ಮುಂತಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆದ ಬಾಲಿಕೆಯರು ಈಗ ಕುಮಾರರ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೀಡುವರು. ತಾವೇ ತಾವಾಗಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಈಗ ಜಗದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಜೀವಿಯ ಉದಯವಾದಂತೆ ಎನಿಸುವದು. ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನದ ಎಳೆತದ ಅನುಭವವಾಗುವದು. 'ಹೇಂಸೆ' ದು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕುಮಾರನು ಈಗ 'ಸುಂದರಿ' ಯೆಂದು ದಿಟ್ಟಿಸಹತ್ತುವನು. ಕುಮಾರಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುವಳು. 'ಸಮರತಿ' ಯ ಸೆಳವಿನಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರಿಗೆ ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ 'ಪ್ರತಿರತಿ' ಯ (ಭಿನ್ನ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರೀತಿ) ಸುಂದರ ದ್ವೀಪವು ಕಂಗೊಳಿಸುವದು. ವರುಷಗಳು ದಾಟಿದ ಹಾಗೆ ಆ ನಂದನ ದ್ವೀಪವು ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬರುವದು. ಪ್ರತಿರತಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುವದು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ, ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಗೇರಿ ಕುಮಾರ ಕುಮಾರಿಯರು ಪೂರ್ಣ 'ಪ್ರತಿರತ'

(Heterosexual) ರಾಗುವರು. ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯವಾಗಲು ಹವಣಿಸಿ ಒಂದಾಗುವವು. ಸುಮಾರು ೨೦-೨೫ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯುವಾವಸ್ಥೆಯ ವಿಕಾಸವಾಗುವದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿರ್ಬುಧವಾದ ಕೂಸು ಶೈಶವ, ಬಾಲ್ಯ, ಕೌಮಾರಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯನಾದಂತಾಯಿತು. ಇದೀಗ ಮನುಷ್ಯನು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ವಿಕಾಸಹೊಂದುವ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ನುಸರಿಸಿದ ಜೀವನವೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಜೀವನ. ಶೈಶವದಲ್ಲಿ 'ಸ್ವರತಿ'ಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ; ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮರತಿಯ ಪ್ರಕಾಶ; ಕೌಮಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರತಿಯ ಸ್ಫುರಣ; ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರತಿಯ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ. ಹೀಗೆ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಬಾಳು ಅರಳುತ್ತ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅವರ ಜೀವನ ಪ್ರವಾಹವು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಸಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬೇಕು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಗುತ್ತ ಮಾನವ್ಯದ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವದು. ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ಪ್ರೇಮದ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಜಾತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವಿಜಾತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಬೇಕು. ಯುವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿರತರಾಗಬೇಕು. ಈ ಕ್ರಮಪ್ರಗತಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಯವೆಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ದೇಹಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾರೋಗ್ಯವುಂಟಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹದಿನೈದನೆ ವರ್ಷದ ನಂತರ ಹುಡುಗನು ಹುಡುಗರನ್ನೇ ಪ್ರೇಮಿಸಿದರೆ ಅವನ ಪ್ರಗತಿಯು ತಡೆದಿದೆ; ಅವನಿನ್ನೂ ಸಮರತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸಂಶಯ ಬರದಿರದು. ಕುಮಾರನು ಜಗತ್ತನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ, ಅವನ ಆನಂದಕೇಂದ್ರವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಮಿಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಇರದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ಕುಮಾರನ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿರುವದು ಶೈಶವದಲ್ಲಿಯೆ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವದು. ಅವನ ರತಿಯು ಪ್ರತಿಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ (ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ) ಇರದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿಟ್ಟಿದೆ. ಅವನು ಪ್ರತಿರತನಾಗಲಿಲ್ಲ; ಸ್ವರತನಾಗಿಯೆ

ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟನು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಸ್ವರತಿ' ಯು ಅವನ ಬೆಳೆಗೆಯಾಗದಿದ್ದು ದರ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಕುಮಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ ಅಕ್ರಮವು ತೋರಿ ಬಂದರೆ ಅವಳೂ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾರಾಂಶ ಮನುಷ್ಯನು ಶೈಶವದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಹೋದಂತೆ ಅವನ ಸೌಖ್ಯ ಕರ್ಷಣಗಳು ಪ್ರತಿಲಿಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದುಹೋಗಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಸುಖಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಂಟಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 'ಸ್ವರತಿ' ಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಜಾಣರಾದ ವಾಚಕರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ 'ಸ್ವರತಿ' ಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುದರ ಮರ್ಯಾದೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ವೋದ್ರೇಕದ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವಾಗಲಿ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಕಾಮಿಸುವ ಬದಲು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕಾಮಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಾಮಿಸುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಕಾಮತ್ವಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದೆ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸುವ ಗುಣಕ್ಕೆ ನಾವು ಸ್ವರತಿಯೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ Masturbation ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಎಂಬಂತೆಯೇ ಪ್ರಚುರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹ್ಯಾವಾಲೊಕ್ ಎಲಿಸನೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟವನು. Autoerotism ಎಂಬುದೇ ಆ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಸ್ವೋದ್ರೇಕ ಶೀಲತೆ ಎಂದು ಅದರ ಲಬ್ಧಾರ್ಥ. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹರ್ಷಫೀಲ್ಡ್‌ನು ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ Ipsation ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಅರ್ಥವೂ ಸ್ವಶರೀರವನ್ನು ಕಾಮತ್ವಪ್ರೀತಿಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸುವುದು ಎಂದಾಗುವದು. ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ. ಕರ್ವೆ ಅವರು ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಿದ 'ಸ್ವಸಂಭೋಗ' ಎಂಬುದೂ ಅದೇ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳಾಗಿವೆ. ರತಿಯೆಂಬ ಶಬ್ದವು ಬಹು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ್ದು.

ಅದು ರತಿಕ್ರೀಡೆಯನ್ನೂ ಮಾನಸಿಕ ಅನಂದವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾವೋದ್ರೇಕವಾದಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪುರುಷನು ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ರಮಿಸುವದಕ್ಕೆ 'ಪ್ರತಿರತಿ'ಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವು ರಮಿಸುವದಕ್ಕೆ 'ಸ್ವರತಿ'ಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

ಬಾಲ್ಯಸ್ವರತಿ

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಸ್ವರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದಿ ವಾಚಕರು ‘ಶೈಶವದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಮವಿರುತ್ತದೆಯೋ?’ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೌದು ಎಂದು ನಾವು ಉತ್ತರಿಸಿದರೆ ಅವರ ಆಶ್ಚರ್ಯವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾಮದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣವೇನೂ ತೋರಲಾರದು. ಕಾಮವೆಂದರೆ ಸಂಭೋಗ ಲಾಲಸೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಶೈಶವದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಭೋಗಲಾಲಸೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಕಾಮವಿರಲಾರದು ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಊಹೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರಸರಣಿಯು ತಿರುವುಮುರುವಾಗಿದೆ. ಸಂಭೋಗವೊಂದೆ ಕಾಮವಿಕಾರವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ದಾರಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಭೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬರಿ ಅಲಿಂಗನ ಚುಂಬನಗಳಿಂದಲೇ ಕಾಮತೃಪ್ತಿಯಾಗುವದುಂಟು. ಡಾ. ಸ್ಪೀಕೆಲ್‌ನು ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳ ಗಂಡನು ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ತೊಡುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಗಂಡನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ದ್ವೇಷವು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಅವಳು ಒಂದು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಆ ಆಫೀಸಿನ ಒಡೆಯನು ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನವನೂ ಸುದೃಢ ಶರೀರಿಯೂ

ಆಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಅವಳನ್ನು ಬರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರಲ್ಲಿಯೆ ಅವಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣರತಿಯ ಅನುಭವ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಸಂಭೋಗಲಾಲಸೆಯು ಕಾಮವಿಕಾರದ ಹಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಭೋಗಲಾಲಸೆ ಇಲ್ಲದಿರುವದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕಾಮ ವಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿಯ ಸ್ಪರ್ಶ, ಆಲಿಂಗನಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಂಟಾಗುವುದೂ ಕಾಮವಿಕಾರದ ಲಕ್ಷಣ ವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳೂ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೂ ಆ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳುಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಈಗ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾವೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ನೆರೆಮನೆಯ ೫ ವರ್ಷದ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಒಬ್ಬ ಬಾಲ ವಿಧವೆಯು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಇಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ಅವಳು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಆಗ ಆ ಕೂಸಿನ ಸಿಂಧ್ರಿಯವು ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುವದನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡಿದೆವು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕೂಸು ೭ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಆ ಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೂ, ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಆ ಕೂಸು ರೇಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೂ ನಮ್ಮ ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆ ಕೂಸಿನ ತಂದೆಗೆ ತೋರಿಸಿ ಇದು ಆ ಬಾಲ ವಿಧವೆಯ ಚೇಷ್ಟೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆವು. ಆ ತಂದೆ ಆಗ ಬಹುಶಃ ನಾವೆ ಹುಚ್ಚರೆಂದು ಅನಿಸಿರಬಹುದು. ಈ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಾಲ್ಯಕಾಮದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಥೆಗಳು ಸುಳ್ಳಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾ ಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಾಗಲಿ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಾಗಲಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೆ 'ಕಟ್ ಸೀನರಿ' ಗಳಂತೆ

ಒಮ್ಮೆಲೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಪಾಡೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತೀರ ಕಸುವುಳ್ಳ ಎರಡು ವೇಗಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಜೀವಧಾರಣದ ವೇಗ; ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ವೇಗ. ಜೀವಧಾರಣೆಯ ವೇಗವು, ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಹಸಿವೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ವೇಗವು ಮಾತ್ರ ಕಾಮವಿಕಾರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವದೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲದುದು ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಿತ್ತಿಬಿತ್ತುವುದು ತರ್ಕಶುದ್ಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಲಾರದು. ಪ್ರಕೃತಿಯು ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ಯಾವುದೊಂದು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರಳಿಸುವೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಮವೆಂದರೆ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆ ಕಂಠ ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಜೀವನಾಕಾರದ ಉಲ್ಲಾಸಾತವಲ್ಲ. 'ಕಾಮ'ದ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಈ ವಿಷಯವು ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಾಗುವದು.

ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ವಕ್ ಚಕ್ಷುಜಿಹ್ವಾಘ್ರಣಾನಾಮಾತ್ಮ ಸಂಯುಕ್ತೇನ ಮನಸಾಂಧಿಸ್ಥಿತಾನಾಂ ಸ್ವೇಷು ಸ್ವೇಷು ವಿಷಯೇಷ್ವಾನುಕೂಲ್ಯತಃ ಸವೃತ್ತಿಃ ಕಾಮಃ, ಎಂದರೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸುಖ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾಮ ಎಂದು ವಾತ್ಸರ್ಯನ ಎಂಬ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸರಿಸಿ ಜೀವಿಯ ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಕಾಮವೆನಿಸುವದು. ಸುಖವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಣವೂ ದುಃಖವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ವಿಕರ್ಷಣವೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ಮೂಲ ಸುಖವು ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಕಾಮ ಎಂಬ ಎರಡೇ ವೇಗಗಳ ತೃಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಸಿವು ಹಿಂಗಿದ ನಂತರ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸುಖದ ಶೋಧವು ಕಾಮಪೂರ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಇರುವುದೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವದು. ಸಾಮಾನ್ಯರು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮವಿಕಾರವಿರುವದಿಲ್ಲವೆನ್ನು

ತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಕೂಡಲೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯು ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ನಂತರ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸುಖದ ಲೋಭವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕ ಕೂಸುಗಳು ಕೂಡ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರಿಸದಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವು ತಮ್ಮ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಮತ್ತು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸುಖದಾಯಕವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಲೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಕಾನು ಎಂಬ ಎರಡು ಪ್ರಬಲವಾದ ವೇಗಗಳು ಎಂಬ ಜೀವರಾಸ್ತ್ರದ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಅದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾನುವಿದೆ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು.

ಮೇಲಿನ ತತ್ವವನ್ನು ಮನವರಿಕೆಗೆ ಅನಂಗಾದೇವ ಇಮಾನಿ ಜೀವಾನಿ ಜಾಯಂತೆ, ಅನಂಗಾದೇವ ಜಾತಾನಿ ಜೀವಂತಿ, ಅನಂಗಮೇವ ಪ್ರತ್ಯಭಿಸಂವಿಶಂತಿ, ಅಂದರೆ ಕಾನುದಿಂದಲೆ ಜೀವಿಗಳು ಹುಟ್ಟುವವು, ಕಾನುದಿಂದಲೆ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಬಾಳುವವು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಕಾನುದಲ್ಲಿಯೆ ಲೀನವಾಗುವವು ಎಂಬ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನವಚನವನ್ನು ಫ್ರಾಯಿಡ್ ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ 'ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣೆ' ಎಂಬ ಹೊಸ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ವಸ್ತುತಃ ವಾತ್ಸಾಲ್ಯವು ಮಹರ್ಷಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಉದಯವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ಮೇಲಿನ 'ಕಾನು' ದ ಸಂಸ್ಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಿಂದಲೆ ತಿಳಿಯುವಂತಿದೆ. ಈಗ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಕಾನುವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು.

ಕಾನುವೆಂಬುದು 'ಕಮ್' ಎಂಬ ಮೂಲ ಶಬ್ದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಕಮ್ ಅಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಸು ಎಂಬರ್ಥ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಮಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೆನ್ನಬಹುದು. 'The tendency to seek pleasurable sensations which at first sight seems to be free from any erotic element but which as it develops, clearly assumes a sexual character' ಎಂದರೆ ಮೊದಲು ಕಾಮಕ್ಕೆನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ತೋರಿದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ಕಾಮಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡುವ, ಸುಖ

ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಒಲವೇ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯ ಕಾಮದ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಎನ್ ಸೈಕೋ ಪೀಡಿಯಾ ಆಫ್ ಸೆಕ್ಯುಆಲ್ ನೋಲೆಜ್ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ರಮಣೀಯವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವೋ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಆ ಸುಖಾನುಭವಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಹಾಗೂ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವವೋ ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಬಾಲ್ಯಕಾಮದ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಮುಂದೆ ಕಾಮಜೀವನದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಕಾಮಕ್ರೀಡೆಗೆ, ತಮ್ಮ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಸುಖಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿ (Opposite sex) ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಯರನ್ನು ಹುಡುಕುವಾಗ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳೆ ಅವರಿಗೆ ದಿಗ್ದರ್ಶಕವಾಗುವವು. ಹಾಗಾದರೆ ಬಾಲ್ಯದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸುಖ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ತಾರುಣ್ಯದ ಕಾಮಜೀವನದ ಬುನಾದಿಯಾದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ? ಇದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುವಾ.

ಫ್ರಾಯಿಡನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ “ ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆ ಕುಡಿದು ತೃಪ್ತವಾಗಿ ಕನ್ನಿಗಳು ಕೇವೇರಿ ಮುಗಳನಗೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತ ನಿದ್ರೆಹೋಗುವ ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡವರಿಗೆ ಅವೇ ಹಾವಭಾವಗಳು ಭಾವೀಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಮ ತೃಪ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವವೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗದಿರದು. ” ಕಾಮಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಚುಂಬನವು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಕಾಮೋತ್ತೇಜನದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ ? ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ತಾಯಿಯ ತೃಪ್ತಿಸುಖ ಸಂವೇದನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೊಲೆಯ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ತುಟಿಗಳು ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೊಂದಿ ಬೆಳೆದ ನಂತರವೂ ಅವು ಉದ್ದೇಶದ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗುವವು. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ಚರ್ಮವೂ ಒಳಮೈಯ ಚರ್ಮವೂ (ಶ್ಲೇಷ್ಮತ್ವಚೆಯೂ) ಸಂಧಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ-ತುಟಿ, ಗುದ, ಜನನೇಂದ್ರಿಯ, ಕಂಠು, ಕಿವಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಸುಖ ಸಂವೇದನೆಯು ಸ್ವಭಾವವಿರುತ್ತದೆ. ಮಗುವು ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಪ್ರೇಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತನ್ನ

ದೇಹದ ವಿವಿಧಾಂಗಗಳನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಸಂಶೋಧಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಶೋಧನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಖವೆನಿಸುವುದೋ ಆ ಅಂಗವನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಲ್ಲವೆ ಸುಖ ಕರವೆನಿಸುವಂತೆ ಆ ಅಂಗದೊಡನೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅದಕ್ಕುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಲೆ ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಮಗುವಿನ ಹಸಿವು ಹಿಗ್ಗುವುದು ನಿಸ್ಸ. ಅದರ ಹಸಿವೆಯೊಡನೆ ಕಾಮವೂ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಒಂದು ಮೊಲೆಯನ್ನು ಉಣ್ಣುವಾಗ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಮೊಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಖಕರವಾಗಿ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಾಯಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಆಸ್ವದ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು ರೇಗಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ಉಂಟು. ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಮಗು ಅಥವಾ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಗುವು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುದುಕಿಯರು ಅಥವಾ ವಿಧವೆಯರು ತಮ್ಮ ಬರಡುಮೊಲೆಯನ್ನು ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಕೊಡುವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಚೀಪುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗುವು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಮಗುವು ೨-೩ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆ ಕುಡಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತನಪ್ರೇಮಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರವೆನ್ನುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆಯ ರೂಪ ಆಕಾರಗಳಂತೆ ಸ್ತನಗಳುಳ್ಳ ತರುಣಿಯನ್ನೆ ತರುಣರು ಕಾಮಿಸುವರು ಎಂದು ಡಾ. ಸ್ಪೀಕೆಲ್ಲನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಈ ತರ್ಕದಿಂದ ಬಾಲ್ಯದ ಸುಖ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಮುಂದೆ ಕಾಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡುವವಾದ್ದರಿಂದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮವದಗಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವದು.

ಮೊಲೆಯುಂಟಿರುವ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗುವು ತನ್ನ ಕೈಯ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾಲ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಚೀಪುತ್ತ ಸುಖಪಡುತ್ತದೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತುಂಟು. ಹಾಗೆ ಚೀಪುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಅದರ ಮುಖಮುದ್ರೆ ಕೆನ್ನೆಗಳ ಭಾವವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಮತೃಪ್ತಿಯ ಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಬೆರಳು ಚೀಪುವುದನ್ನು ಬಿಡಲಾರವೆಂದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸುಖದ ಅಂಶ ವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಹಿಸಬಹುದು. ಮಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಮೂಗಿ

ನಲ್ಲಿ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಷ್ಟೇ ಸುಖಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಮೂಗು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡವರ ಬಾಯಿ ಮೂಗುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಹಾಕುವದು ಅಥವಾ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಾಯಿ ಮೂಗುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮುಂತಾದ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು 'ರಂಧ್ರಸಂಸ್ಕಾರ'ಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕಾಮಮೂಲವಾಗಿವೆ. ಮಿದುಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯದಿರುವ 'ಬಾಲ್ಯ ಮಸ್ತಿಷ್ಕ' (Infantile brain) ಉಳ್ಳ ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲಿಯೂ ಅವೆ ಪವೃತ್ತಿಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ತರುಣಿಯು ಮೆತ್ತಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಳಿನಿಂದ ತೂತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರಳನ್ನಾಡಿಸುತ್ತ ಕಾರ್ನೋದ್ರೇಕಗೊಂಡು ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ತೃಪ್ತಿಯು ನಿಟ್ಟುಸುರು ಬಿಟ್ಟು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಒರಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವರತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಡಾ. ಕೆಲ್ಲರನ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಸುಖದಾಯಕವಾದ ತನ್ನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಸಂಪೋಧಿಸುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಮಗುವಿಗೆ ತನ್ನ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವು ವೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಮಜೀವನದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಸುಪ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಆಟದಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕ ಅಂಗಗಳ ಆಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಸುಖ ಸಂವೇದನೆಯ ಅವು ಬಹುತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊಲೆಯುಣುವಾಗ ಮೊದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಲೆಯುಣುವಾಗ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳ ಇಂದ್ರಿಯವು ಉದ್ರಿಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಇತ್ತ ಮೊಲೆಯುಣುತ್ತ ಅತ್ತ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಉದ್ರೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹೇಣು ಕೂಸಗಳು ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಮಲವಿಸರ್ಜನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂತ್ರಾರಮವು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವಾಗುವದು. ಮಲಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನವಾದ ಮೇಲೆ ಉದ್ರೇಕವು ಇಳಿಯುವದು. • ಲಿಂಗವು ಉದ್ರಿಕ್ತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧದ ಸುಖದ ಅನುಭವವಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಮಲಮೂತ್ರಗಳನ್ನು

ವಿಸರ್ಜಿಸದೆ ತಡೆ ತಡೆದು ವಿಸರ್ಜಿಸುತ್ತ ಆಗ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಲಿಂಗೋದ್ದೇಶ ಸುಖವನ್ನು ದೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವವು. ಮೊದಮೊದಲು ಮಲಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನಗಳು ಮಗುವಿನ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ದಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಇಚ್ಛಾನ್ವಿತರ ತಡೆಯಲು ಬಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಅವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದು ಅದರಿಂದಂಟಾಗುವ ಲಿಂಗೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದರೂ ಹಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮಲವಿಸರ್ಜನ ಮಾಡದಿರುವದಕ್ಕೆ ಆ ಸುಖಪಡೆಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಕಾರಣವೆಂದು ಡಾ. ವಿನ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ಸ್ಟಾಟ್ ಎಂಬ ಮೂತ್ರಾಂಗ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಾಗಿದೆ. ಮಿತಿಮೀರಿ ಮಲಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ತಡೆದು ನಂತರ ವಿಸರ್ಜಿಸುವ ದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸುಗಳಿಗೂ ಆನಂದವಾಗುವದೆಂದು ಫ್ರಾಯಿಡನನ್ನುತ್ತಾನೆ. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜಿಸುವ ಮಕ್ಕಳು ಬಹುಶಃ ಎಚ್ಚರಿರು ವಾಗ ಅದನ್ನು ತಡೆದು ಸುಖಪಡುವ ಒಲವುಳ್ಳವಾಗಿರುವವು. ರೋಗ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಗುದದಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಹಾಕಿದಾಗ ಲಿಂಗೋದ್ದೇಶವಾಗುವದು; ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಸುಖದ ಅನುಭವವಾಗುವದು. ಅದೆ ವಿಧದ ಆನಂದವು ಮಲವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು ಮಲಕೋಶವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ ಆಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲ ದೈಹಿಕ ಸಹಜ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಸ್ಮರತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ದಾರಿಗಳಾದವು.

ಇನ್ನು ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವವರ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಲಿಂಗೋದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ ಪ್ರಚುರವಾದ ತಪ್ಪೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಲಗದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಬಹಳವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಇಂದ್ರಿಯದ ಮೇಲೆ ಹಾಯಾಗಿ ಚಪ್ಪರಿಸುವ ರೂಢಿಯು ಅನೇಕ ತಾಯಂದಿರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಬಡಿಯುವದರಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಸುಖವೆನಿಸುವದು. ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಟವು ಉಂಟಾಗುವದು. ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ಕಚಕುಳಿಯಾಡಿಸುವ (ಕಟ್ಟಾಡಿಸುವ) ಅಭ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಇಂದ್ರಿಯದ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದಿಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಬಹಳ ಪ್ರಚುರವಾಗಿದೆ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಮುದ್ದಿಡುವದ

ರಿಂದ ಬಂಜೆಯರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವವೆಂಬ ಭಾವಿಕತನವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಬಿಗಿಯಾದ ಚಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸುವದರಿಂದ ಅವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ತಾರಣವಾಗುವದು. ಬಹಳ ಮಿದುವಾದ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಸುವದರಿಂದಲೂ ಕೂಸುಗಳ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವಾಗುವದೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಕೆಲವು ಶಾರೀರಿಕ ದೋಷಗಳಿಂದಲೂ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವಾಗುವದು. ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸುಗಳ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ತುರಿಯುಂಟಾಗುವದು. ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ಸುತ್ತಲು ಗಜಕರ್ಣ, ಕಜ್ಜಿ ಮುಂತಾದ ಚರ್ಮರೋಗಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಅವನ್ನು ತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಾಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖ ಚಲನೆಯುಂಟಾಗಿ ಅವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಎಳೆಯಲ್ಪಡುವದು. ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ದಾರದ ತುಂಡುಗಳಂತಹ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜಂತುಗಳಾಗುವವು. ಅವುಗಳ ತಾಪದಿಂದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ತುರಿ ಉದ್ರೇಕಗಳಾಗುವವು. ಕೆಲವು ಸಲ ಜಂತುಗಳು ಗುದದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ತುರಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವದೂ ಉಂಟು. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಲಿಂಗದ ಮುಂದೊಗಲು ತೀರ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವಾಗುವದು.

ನಾವಾನಾನ್ಯರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಹೊಳೆಯದ ಇಂದ್ರಿಯೋದ್ರೇಕದ ಇನ್ನೊಂದು ತೀರ ವ್ರಚಾರವಾದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಕುತೂಹಲವಾಗಿದೆ. ಕುತೂಹಲವು ಎರಡು ರೀತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ತನ್ನ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆನಂದವೂ ಮಕ್ಕಳ ಲಕ್ಷವನ್ನೆಳೆಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಹಿರಿಯರೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ಸಂಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಕ್ಕಳು ಬರಿ ಉತ್ಕಂಠೆಯಿಂದ ತನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೂ ಉಂಟು. ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷದ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕೂಡ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಯೋನಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢರ ಕಾಮವಿಕಾರವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬರಿ ಕುತೂಹಲ ಹಾಗೂ ಅನುಕರಣ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವು ಆ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತವೆ. ಆಗ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಆನಂದವೆ ಅವನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಚಾಲನೆಯ ಚಟಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕಾಮನಾಟಗಳು (Sex-

Games) ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರಂದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆಂದು ಜನಾಂಗ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈವರೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ಅನೇಕ ಆನಂದದಾಯಕ ಕಾರಣ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮೂಲಕ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುಗಳ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ಆ ಆನಂದವನ್ನು ಸಡೆಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಸಂಚಾಲನ, ಘರ್ಷಣಗಳ ಒಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ವಲಿಂಗಿಗಳೊಡನೆ ಜಿಲಿಪು ಆಟನೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯುವ ಸಮರತಿಯು ಅರಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತಡೆಗಳಿದ್ದರೂ—ಗೆಳೆಯರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಬೇಡವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಕಟ್ಟಿಸ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ—ಶೈಶವದ ಸ್ವರತಿಯು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಡುವದು.

ಆದರೆ ಶೈಶವದ ಅಥವಾ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಬಾಲ್ಯ ಕಾಮವೆ ಹೊರತು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯಕಾಮಕ್ಕೆ ಅಶುಕ್ರಕಾಮವೆಂದೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕಕ್ಕೆ ಸಶುಕ್ರಕಾಮವೆಂದೂ ಆಯುರ್ವೇದವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯೋದಯವಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಮವು ಸಶುಕ್ರವಾಗುವದು. ಆಗ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಗಳ ಪ್ರೇಮಾಕರ್ಷಣಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವವು. ಶೈಶವ ಬಾಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಶುಕ್ರೋದಯವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆಗಿನ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಸಂಚಾಲನ, ಘರ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗಲಾಲಸೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಗಳ ಕಾಮುಕ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಮನದಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಸ್ವರತಿಯು ಕೇವಲ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಚಾಲನೆಯಿಂದಂಟಾದ ಶಾರೀರಿಕ ಸುಖದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಆನಂದವಾದಾಗ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಚಾಲನೆಗೊಳಿಸುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವುದೂ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. “ನಮ್ಮವರು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯು ಸಿಹಿಯಾದ ತಿನಿಸು ಏನಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಯೋನಿಯನ್ನು ಅಂಗೈಯಿಂದ ಘರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೆ”ದು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಡಾ|| ಕೆಲ್ಲರನು ಮನೋದೋಷವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಬಹು ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿ

ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನ ವಯಸ್ಸು ೫-೬ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಇತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಡಾ|| ಕೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕೇರಿ ನಲಿದು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಸೆಕ್ಸೋಲೋಜಿ ಹತ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಶೈಶವದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವರತಿಯು ಕೇವಲ ದೈಹಿಕ ಆನಂದೋತ್ಸಾದನದ ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರಕಟನದ ಅಶುಕ್ರಕಾಮದ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ?

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

*

ತಾರುಣ್ಯದ ಸ್ವರತಿ

ಜೀವನದ ರಥಕ್ಕೆ ಎರಡು ಚಕ್ರಗಳಿವೆ; ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಸ್ವರತೆ
ಕ್ಷಣೀಯ ವೃತ್ತಿಯದು; ಇನ್ನೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿಯ
ವೃತ್ತಿಯದು. ಜೀವನದ ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ಅವೆರಡು ಚಕ್ರಗಳೂ ತಿರುಗಲಿ
ಬೇಕು. ಸ್ಥಿತಿಯ ವೃತ್ತಿಯು ಜೀವಿಗೆ ಹಸಿವೆ, ನಿದ್ರೆ, ನೀರಡಿಕೆಗಳ ವೇಗಣೆ
ಗಳನ್ನು (ಬಯಕೆ) ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾವಿನ ನೋವಿನ ಸನ್ನಿವೇಶ
ಗಳಿಂದ ದೂರ ಓಡುವ ಒಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅನ್ನದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು
ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವುದೇ ಸ್ಥಿತಿವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ಈ
ವೃತ್ತಿಯು ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿ
ಯುವಂತಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ವೃತ್ತಿಯು ಜೀವಿಯನ್ನು ಪ್ರಜೋತ್ಪಾದನೆಗೆ
ತೊಡಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವೃತ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೊದಲೊಂದು
ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ
ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ತೊಡಗಿದುದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅಂದ
ಮೇಲೆ ಜನ್ಮಾರಭ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿವೃತ್ತಿಯಿರುವುದೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು ?

ಹೀಗೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೇಕಾದ
ರುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ
ಪೋಷಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಡವಾದ್ದು
ದನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಜೀವಧಾರಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಪಾಚಕಾಂಗ್ಯ
ಮಲಮೂತ್ರಾಂಗ. ಹೃದಯ ಪುಪ್ಪುಸಗಳು, ಉಸುರಿನ ಮೊದಲುಗೊಂಡಿ

ಎಚ್ಚತ್ತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಆನಶ್ಯಕವಾದ ಇಂದ್ರಿಯ (ಕಾಮಾಂಗ) ಗಳು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಿರಿಸಿತವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿವೃತ್ತಿ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಸಾಹಜಿಕವಾದುದು. ಆದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೂ ಭದ್ರವಾಗಿಯೂ ಕಟ್ಟುವದೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾದುದನ್ನು ನೋಡನೋಡಲು ಕಟ್ಟುವುದೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿವೃತ್ತಿಗಿಂತ ಸ್ಥಿತಿವೃತ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಂಚಯವಾಗದೆ ಹಂಚುವುದೆಲ್ಲಿಂದ ? ನೋಡಲು ತನ್ನ ಬಾಳು ಭದ್ರವಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಳನ್ನು ಚಿಗುರಿಸುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಸು ಬಸುರಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿ ವೃತ್ತಿಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಗಗಳ ರಚನೆಯು ನಡೆದಿರುವುದಾದರೂ ಸ್ಥಿತಿವೃತ್ತಿಯ ಅಂಗಗಳು ನವಮಾಸದೊಳಗಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ವಿಕಸಿತವಾಗಿ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಆಜೀವನವೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿದುಡಿಯುವವು. ಆದರೆ ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಸೃಷ್ಟಿವೃತ್ತಿಯ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ರಚನೆಯು ಇನ್ನೂ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹುಟ್ಟಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹೆಣೆನಲ್ಲೂ, ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಗಂಡಿನಲ್ಲೂ ಸೃಷ್ಟಾಂಗಗಳು ಇನ್ನೂ ಪರಿಪಕ್ವಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಯುರ್ವೇದವು ಹೇಳುವದು. ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

‘ಪೂರ್ಣ ಷೋಡಶವರ್ಷಾ ಸ್ತ್ರೀ ಪೂರ್ಣವಿಂಶೇನ ಸಂಗತಾ ವೀರ್ಯವಂತಂ ಸುತಂ ಸೂತೇ’ ಅಂದರೆ ಹದಿನಾರು ವರುಷ ತುಂಬಿದ ತರುಣಿಯು ಇಪ್ಪತ್ತು ತುಂಬಿದ ತರುಣನೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸಿದರೆ ವೀರ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ ಎಂದೂ ‘ಊನ ಷೋಡಶಾಯಾಮ್ ಅಪ್ರಾಪ್ತಃ ಪಂಚವಿಂಶತಿಂ ಯದ್ಯಾಧತ್ತೇ ಪುಮಾನ್ ಗರ್ಭಂ ಕುಕ್ಷಿಸ್ಥಃ ಸ ವಿ ಪದ್ಯತೇ’ ” ಎಂದರೆ ಹದಿನಾರು ತುಂಬದ ತರುಣಿಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದುವು ತುಂಬದ ತರುಣನು ಗರ್ಭವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಆ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಬಸುರಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂಕಟಗಳು ಬರಬಹುದು ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಅಂಗಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರನೆ ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತನೆ ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಪೂರ್ಣ ವಿಕಸಿತವಾಗುವವೆಂದು ಆಯುರ್ವೇದದ ಅಭಿ

ಪ್ರಾಯವಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ವೃತ್ತಿಯು (ಕಾಮವು) ಇರುವುದೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅಕ್ಷೇಪಿಸುವರು. ಆದರೆ ಬಯಕೆಯುಂಟಾದ ಕೂಡಲೆ ಕೆಲವನೂ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ವೃತ್ತಿಯಿರುವಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಇದ್ದೇ ತೀರುವದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು ಅಥವಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಗುರುತಿಸಲಾರರು. ಭೂಕಂಪವು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮಹಾ ಭೂಖಂಡಗಳನ್ನು ನಡುಗಿಸಿ ಪುಡಿಮಾಡಿದರೂ ಆ ದುರ್ಘಟನೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಯು ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾವಕಾರವಾಗಿ ಹಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಭೂಕಂಪ, ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಗಳಾಗುವ ಮೊದಲು ೨-೩ ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೇ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಗಳು ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವವೆಂದು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುವರು. ಬಿಹಾರದ ಭೂಕಂಪವಾಗುವ ಮೊದಲು ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಆಯಿತೆಂದು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಭೂಕಂಪದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು ನಿಸರ್ಗಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ. ಕೃತ್ರಿಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅದರ ಸುಳುವು ಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಂಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೃತ್ತಿಗಳು ತನುಮನಗಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಿಸುಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲದು.

ಮರದ ಗುಣವು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೋರುವುದು. ಮುಂದೆ ಸಂಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಬೇಕಾದ ವೃತ್ತಿ, ಮೊದಲು ಸಂಭೋಗಾಂಗಗಳನ್ನೂ, ಗರ್ಭಾಂಗಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ತೋಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ವೃತ್ತಿಯು ಜಾಗೃತವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಕಾಮಾಂಗಗಳು ಪೂರ್ಣವಸ್ಥೆಗೆ ಮುಟ್ಟಲಾರವು. ಮತ್ತೆ ಆ ವೃತ್ತಿಯು ಕಾಮಾಂಗಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕಾಮಕ್ರೀಡೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ, ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಿಂಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಶೈರವ ಬಾಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ರೀಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ಆಗಲೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಭಾವೀ ಕಾಮಕ್ರೀಡೆಯ ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ವಭಾವಗಳು ಚಿಗಿತುಕೊಳ್ಳುವವು. ಅವುಗಳ ರಮ್ಯತೆಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟೇ ಅವನು ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಸ್ವರತನಾಗುವನು. ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಾಮಾಂಗಗಳೊಡನೆ ಆಡುವನು. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವ ಒಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು ಗುರಿಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ರತಿಯನ್ನು (ರಮಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು) ತನ್ನಂತಿರುವವರ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿಸಲು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪ್ರೇರಿಸುವಳು. ಆದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶೈಶವದ ಸ್ವರತಿಯು ಲಕ್ಷಣಗಳಾದ ಲಿಂಗಸಂಚಾಲನ, ಯೋನಿಘರ್ಷಣಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರ ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾಮಾಂಗಗಳಿಗೆ ವೃಣಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಳಗೊಳಗೆ ಅವನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಮೋದಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲೆಂದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಗೆಲೆಯ ಗೆಲತಿಯರ ಕಡೆಗೆ, ಆಟನೋಟಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೈಶವದಲ್ಲಿಯ ಮುಖ್ಯ ಮೈಥುನದಂತಹ ಲಕ್ಷಣಗಳಾವವೂ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗೆಯು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಬಾಲ್ಯವು ಸ್ವರತಿರಹಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಆಟಪಾಟಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗೆಲೆಯ ಗೆಲತಿಯರಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರ ತನುಮನಗಳ ಬೆಳೆಗೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ತಡೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರಿತು ತಜ್ಞರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು.

ಈಗ ಶೈಶವದಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಕಾಮವು ಇಲ್ಲದುದು ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಾ. ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ದೇಹವು ಸಪ್ತಧಾತುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳೆಲ್ಲದಾದ ಮತ್ತು ಆಗರ್ಭ ಶರೀರ ರಚನೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ 'ಶುಕ್ರ'ವೆಂದರೇನು? ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ವೀರ್ಯವೆಂದರೇನು? ಎಂದು ವೈದ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಶಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದವು ಅಸಂಗತ ತತ್ವಗಳ ಗಂಟು ಎಂದು

ಹೀಯಾಳಸಬಹುದು. ವಸ್ತುತಃ 'ಶುಕ್ರ'ವೆಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಹುತರವಾಗಿ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲಿಸುವ ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರೂಢಿಯಿದೆ. ಆದರೂ ಧಾತುಶುಕ್ರವೂ ಶರೀರ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಆ ಧಾತುಶುಕ್ರದಿಂದಲೇ 'ಓಜಸ್ಸು'ಯ ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ವಸ್ತುವು ಹುಟ್ಟುವುದೆಂದೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರವಾಗಿ 'ಆಯುರ್ವೇದವು ನುಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವವಿದೆ. ಧಾತು ಶುಕ್ರ ಹಾಗೂ ಯುವಾಶುಕ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ವ್ರತಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಬುದ್ಧಿ ವಿನಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಬೇಕು. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದು ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಯುರ್ವೇದದ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹೆಸರಿಡುವ ನಾಹನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು.

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧದ ಶುಕ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಧಾತುಶುಕ್ರ ಇನ್ನೊಂದು ಯುವಾಶುಕ್ರ ಎಂದು. ಅಥವಾ ಧಾತು ಶುಕ್ರವು ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಶರೀರವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಶೈಶವ ಬಾಲ್ಯಗಳಿಂದ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ದಾಟಿಸಿ ತೆಂದರೆ ಆ ಧಾತುಶುಕ್ರದಿಂದಲೇ ಯುವಾಶುಕ್ರವೆಂಬ ಹೊಸ ಟಿಸಿಲೊಂದು ಚಿಗಿತ್ತು ಬರುವುದೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಧಾತುಶುಕ್ರವು ಶೈಶವದಿಂದ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೇ ತನುಮನಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸುತ್ತದಾದ್ದರಿಂದ ಶೈಶವ ಬಾಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಶುಕ್ರಾವಸ್ಥೆ (ಆರ್ಥಾತ್ ಅವ್ಯಕ್ತಶುಕ್ರಾವಸ್ಥೆ) ಎಂದು ನಾವು ಕರೆದಿವು. ಮುಂದೆ ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯ ಸ್ಪಲನ, ಮುಟ್ಟುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಶುಕ್ರಾವಸ್ಥೆ (ಆರ್ಥಾತ್ ವ್ಯಕ್ತಶುಕ್ರಾವಸ್ಥೆ) ಬಂತೆಂದು ನಾವೆನ್ನುವೆವು. ಈ ಆಯುರ್ವೇದೀಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬುದು ಮುಂದಿನ ವಿವೇಚನದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು.

ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜಠರ, ಯಕೃತ್, ಕರುಳು, ಹೃದಯ, ಮಿದುಳು, ಪುಸ್ಪುಸ ಎಂಬ ಅಂಗಗಳು ಇರುವವೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಬಲ್ಲೀರಿ. ಅವುಗಳಂತೆ 'ಓಜೋಗಂಧಿ'ಗಳೆಂಬ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಅಂಗಗಳೂ ಇವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ನಾಳರಹಿತ ಗ್ರಂಥಿ, ಅಂತಃಸ್ರಾವಕಗ್ರಂಥಿಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು

ಆ ಗ್ರಂಥಿಗಳ ಕಾರ್ಯೋಪಯೋಗಗಳು ಶರೀರವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೂ ಬೇರೆ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ನಲಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ರಸ ಸ್ರಾವಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವ ಬೇನೆಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆಚಿಕ್ಕಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವುದರಿಂದ ದೇಹದ ಮಿಕ್ಕ ಅಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾದುದು ಕಂಡುಬಂತು. ಅದುದರಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಆ ಗ್ರಂಥಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ದ್ರವ್ಯ ರಸವು ಸ್ರವಿಸಿ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಸಮಗ್ರ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಆಸಕ್ತ ಅಂತಃ ಸ್ರಾವಕಗ್ರಂಥಿ (Endocrines) ಗಳೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ನಂತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಪ್ರಮಾಣದ ದೇಹದ ಮೂಲಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಕೊಂಡಿರುವ ಗೂಢಗ್ರಂಥಿಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದು ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿಗಳು ಅವುಗಳ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಹಳೆಯರವೆಲ್ಲ ಆ ಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಅಡಗಿದೆಯೆಂದು ಇಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದೆ.

ಮಿದುಳಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪೀನಿಯಲ್, ಬುಡದಲ್ಲಿ ಪಿಟ್ಯುಯೆಟರಿ, ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಥೈರಾಯ್ಡ್, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಥೈರಾಮಸ್, ಕಟಪ್ರದೇರದಲ್ಲಿ ಗಂಡಿಗೆ ಅಂಡಗಳು (Testes) ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಡಿಂಭಗಳು (Ovaries) ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ತನ, ಯಕೃತ್, ಪ್ಲೀಹ, ಮೇದೋಜೀರಕ ಎಂಬವೂ ಅಂತಃಸ್ರಾವಕ ಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ವೇಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಜೀವನವು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸಾಗುವುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೂಷಿತವಾದರೆ ಮಿಕ್ಕವುಗಳ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೂ ಬಾಧೆ ಬರುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಿಗಳ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳು ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿಯೆ 'ಓಜಸ್ಸು' ಎಂಬುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತ ವಾದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವನ್ನು 'ಓಜೋಗ್ರಂಥಿ'ಗಳೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದೇವೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಟ್ಯುಯೆಟರಿ, ಥೈರಾಯ್ಡ್, ಥೈರಾಮಸ್ ಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಮಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಅಂತಃಸ್ರಾವನನ್ನು ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಬಸಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಟ್ಯುಯೆಟರಿಯು ಹಿರಿಯ ಗ್ರಂಥಿಯೆನ್ನಬಹುದು. ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಿಗಳ

ಕಾರ್ಯಸೂತ್ರವು ಪಿಟ್ಟುಯಿಟರಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದೆಯೆಂದು ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ ಅಂತಃಸ್ರಾವ ಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಬೆಳಗೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದುದೊಂದು (Growth hormone), ಕಾಮಸಾಧಕವಾದುದೊಂದು (Sex hormone). ಬೆಳಗೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಸ್ರಾವವು ಆಯುರ್ವೇದದ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಶುಕ್ರವಾಗಿದೆ. ಆ ಧಾತುಶುಕ್ರವು ಇಡಿ ದೇಹದಲ್ಲಿಯ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಅಂತಃ ಸ್ರಾವದ ಮಿಶ್ರಣವೆನ್ನುಬಹುದು. ಅದೆ ಗರ್ಭದಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಶರೀರವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ದಿವ್ಯಧಾತುವಾಗಿದೆ. ಆ ಧಾತುಶುಕ್ರದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳಂತೆ ಕಾಮಾಂಗಗಳೂ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೆಳೆಯುವವು. ಆದರೆ ಎದೆಯಲ್ಲಿಯ ಧಾಯಮಸ್ ಎಂಬ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಯು, ಶೈಶವ ಬಾಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮವಿಕಾರವು ತಲೆಯೆತ್ತದೆಂತೆ ತಡೆಯುವುದೆಂದು ಡಾ. ನಾರ್ಮನ್ ಹೇರನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಧಾಯಮಸ್ ಗ್ರಂಥಿಯು ಜೀವಿಸಿರುವ ವರೆಗೆ ಕಾಮಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಅಂಡ, ಡಿಂಭಾಶಯ, ಸ್ತನ ಮೊದಲಾದ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕೇಷವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ (೧೨ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುಂದೆ) ಧಾಯಮಸ್ ಗ್ರಂಥಿಯು ಕ್ರಮೇಣ ಒಣಗದತ್ತಿ ಕೊನೆಗೆ ನಿರ್ಜೀವವಾಗುವುದು. ಅದು ಒಣಗದತ್ತಿದಾಗಿನಿಂದಲೇ ಮೂಲ ಧಾತುಶುಕ್ರದ ಪ್ರಭಾವವು ಕಾಮಗ್ರಂಥಿಗಳ ಮೇಲೂ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸುವುದು.

ಈಗ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಕಾಮಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಯುವಾಶುಕ್ರ'ದ ಉದಯವಾಗುವದು. ಯುವಾಶುಕ್ರವೆಂದರೆ ಪುರುಷ ಜನನೇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಸ್ರವಿಸುವ ವೀರ್ಯವಲ್ಲ; ಸ್ತ್ರೀ ಜನನೇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಸ್ರವಿಸುವ ರಜಸ್ಸು ಅಲ್ಲ. ಯುವಾಶುಕ್ರವೆಂದರೆ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ಅಂಡ, ಡಿಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ರಜೋ ವೀರ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ಕಾಮರಸವಾಗಿದೆ. ಈವರೆಗೆ ಬಾಲ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಧಾತುಶುಕ್ರವೊಂದೆ ಶರೀರವಿಕಾಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಧಾತುಶುಕ್ರಕ್ಕೆ 'ಯುವಾಶುಕ್ರ'ದ ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ಅದೊಂದಿಗೆ ಕುಮಾರ ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಕಾಮಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಸೆಲೆಯೂ ಸ್ಫುರಿಸಿತು.

ಹುಡುಗನ ಅಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಶುಕ್ರವು ಸ್ರವಿಸಿ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ತನುಮನಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಆಕಾರ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವದು. ಈವರೆಗೆ ಮುಗ್ಧನಾಗಿದ್ದ ಬಾಲಕನು ಈಗ ಸಾಹಸಿಯಾಗುವನು; ಆಕ್ರಮಣ ಕೀಲನಾಗುವನು. ಗಡ್ಡ, ಮೀನೆಗಳು ತಲೆದೋರುವವು. ಅಘೋರೋಮಗಳು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವು. ಲಿಂಗ, ಅಂಡಗಳು ಬೆಳೆದು ಬಲಗೊಳ್ಳುವವು. ಧ್ವನಿಯೊಡೆಯುವದು. ಅಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜಾಣುಗಳು ಹುಟ್ಟಿ, ಬೇರೆ ಕೆಲವು ರಸಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ವೀರ್ಯವಾಗಿ ವೀರ್ಯಾರಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತವದು. ಸ್ಪನ್ನಸ್ಥಲನವು ಆರಂಭವಾಗುವದು.

ಕುಮಾರಿಯ ಡಿಂಭಾರಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಯುವಾಶುಕ್ರವು ಸ್ರವಿಸಿ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಅವಳ ತನುಮನಗಳಲ್ಲಿ 'ಹೆಣೆ'ನ ಆಕಾರ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವದು. ಈವರೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಲಿಂಗಿಯಂತೆ ಬೆಳೆದು ಆಡಿ ಕುಣಿದ ಹುಡುಗಿಯು ಈಗ ಶಾಂತಳಾಗಿ ಗಂಭೀರಳೂ ಆಗುವಳು. ಶುಕ್ರೋದಯವಾದ ಮೇಲೆ ಕುಮಾರಿಯ ಶರೀರ ವಿಕಾಸವು ಕುಮಾರರಿಗಿಂತ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಗುವದು. ಯೋನಿಯು ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವದು. ಗರ್ಭಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ಮೊಲೆಗಳು ಹುಡುಗಿ ಬೆಳೆದು ತೊಟ್ಟುಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಶ್ರಾಮ ವರ್ಣವೇರುವದು. ದೇಹದಲ್ಲಿ ತುಸು ಕೊಬ್ಬು ಸಂಚಯಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ನೈಋಣ್ಯವು ಮೋಹಕವಾಗಿ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಕೆಂಪೇರುವದು. ಡಿಂಭಾರಯಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಂಭಾಣುಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು.

ಕುಮಾರನಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವೂ, ಕುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟೂ ಆರಂಭವಾಗುವದು ಯೌವನದ ಪೂರ್ವ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಮಾರ್ಮಿಕ ಸಮಯ. ಆಗ ಉಭಯಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಹಾಕರ್ಷಣೆಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಕಾಮೋದಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳು ಸ್ರವಿಸಿದ (ಯುವಾ) ಶುಕ್ರದ ಗೂಢಾವೃತವನ್ನು ಸವಿದ ಯುವಕಯುವತಿಯರ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮಲಹರಿಯು ಹರಿದಾಡುವದು. ಕಾಮಾಂಗಗಳು ಬಲಿತು ಸರ್ವಾಂಗಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ರಾವವನ್ನು ಹರಿಯಿಸಿದವೆಂದರೆ ಗಂಡಿಗೆ ಹೆಣೆನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣೆಗೆ ಗಂಡಿನ ವಿಷಯ

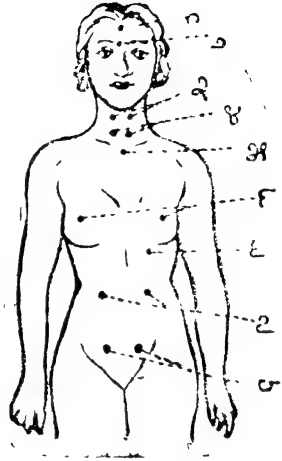
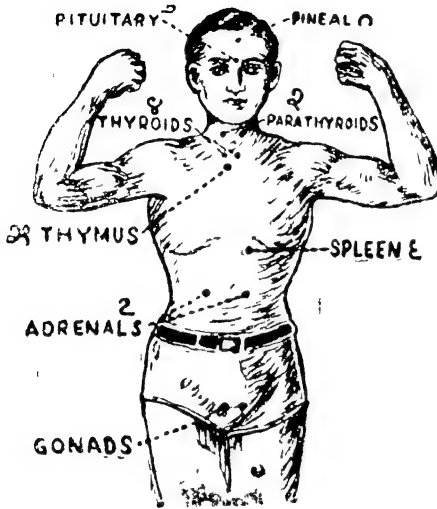
ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸವಿಯಾದ ಒಲವಿನ ಅನುಭವವಾಗುವದು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಹತ್ತರ ಹತ್ತರ ನೂಕುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಅನಿಸುವದು. ಮನಸ್ಸು ಒಮ್ಮೆ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಲೆ ಇರುವರು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಚಿತ್ರಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸುಂದರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೆ ಇರುವರು; ಪರಸ್ಪರ ಸಹವಾಸ ಸ್ಪಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯುವರು. ಅನೇಕ ಸುಖದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ರೋಮಾಂಚಿತರಾಗುವರು. ಸಾರಾಂಶ, ಈವರೆಗೆ ಸ್ಥಳಿಂಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಕಲೆತು, ಅಡಿ, ಕುಣಿದು ಮೈಮರೆತ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರ ಜೀವನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರೋದಯವ ದಾಗಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಂದ ವಿರೇಷವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಅವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಹವಾಸಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾತರಿಸಲಾರಂಭಿಸುವರು.

ಶುಕ್ರೋದಯದ ಸಮಯವೆಂದರೆ ಯುನಕ ಯುನತಿಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಕಾಲ. ಆಗ ಅವರ ತನುಮನಗಳ ನೈಭಾವವೇ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವದು. ನಾಡಿ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಗೀತೆಯು ಪ್ರತಿಘನಿಸುವದು. ನರಗಳು ಉದ್ದೀಪನ ಶೀಲವಾಗುವವು. ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಯುವಾರುಕ್ತದ ನವರನಾಯನವು (Chemical) ಉಕ್ಕೇರಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಆ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುವದು. ಮಿಮಳನ ಚಕ್ರವು ಯೌವನದ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಸುಗೊಳ್ಳದ ವೇಗದಿಂದ ತಿರುಗುವದು. ಅದರಿಂದ ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ತಿಮಿತತೆಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಮನವು ಭವ್ಯ, ದಿವ್ಯ, ಅತರ್ಕ—ಅಗಮ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಕಾರಖಾನೆಯಾಗುವದು. ಸೊಬಗು, ಸೊಗಸುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸಾಹಸೋಲ್ಲಾಸಗಳ ಕಡೆಗೆ ಚಿತ್ತವು ಕಾಲಬಂಧನಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹಾರಿಯೋಗುವದು. ಆಗ ಹರೆಯರು ಕಿರಿತನದ ತಿಟ್ಟದಿಂದ ಹಿರಿತನದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೇರಿದವೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವರು. ಹಿರಿಯರ ಮಾತು ರೀತಿಗಳು, ನಿಯಮ ನೀತಿಗಳು ಹರೆಯರ ಉದ್ದೀಪಿತ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಗೊಡ್ಡದಡ್ಡಿಗಳೆನಿಸುವವು. 'ಮಾಸೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ದೇರ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ; ಮೊಲೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೆಲ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಮಾತು ಯುನಕ ಯುನತಿ

ಯರ ತನುಮನದ ರಂಗಗಳೆರಡನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುವ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಾ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರೋದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ತನುಮನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ತಂತಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದಿಟ್ಟ ವೀಣೆಯಂತಾಗುವದು. ತೀರ ಕ್ಷೇ ವಸ್ತುವಿನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೂ ತಂತಿಗಳು ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಸ್ವರಾಪಸ್ವರಗಳನ್ನು ಯುವವು. ಆದರೆ ಅದೇ ವೀಣೆಯು ಕಲಾ (ಗಾನ) ಯೋಗಿಯ ಹೋದರೆ ಅವೆ ತಂತಿಗಳು ಜಗನ್ನೋಹಕವಾದ ರಾಗವನ್ನೂ ಮೇ ಬಹುದು. ಅಂಥ ಯೋಗಿಯ ಸಹವಾಸ, ಗಂಭೀರ ಪ್ರೇಮದ ಸಂ ವಾಗುವ ವರೆಗೆ ಹರಿಯರ ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೌವನದ ಕುಕ್ಕೊಟವು ಅನಿ ವಾಗುವದು.

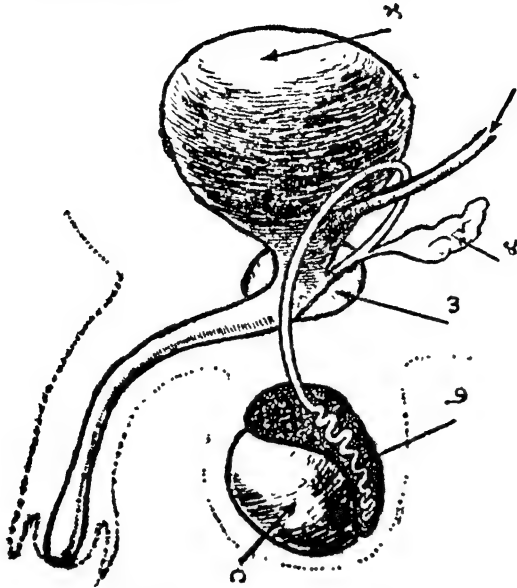
ಹೀಗೆ ಹರಿಯದ ಬಿಗುಹಿನಿಂದ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನೇ ? ವೆಂಬ ಭಾವದಿಂದ ನಲಿವ ತರುಣ ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕೆ ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗಳುಂಟಾಗುವವು. ಅವು ಕ್ಷೇಣಿಕಕ್ಷೋಭೆಗಳಾದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ್ಣನೀಯವಾದ ಸುಖವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸುಖ ಭವವು ಒಂದು ಸಲ ಮಿುಚಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೆ ? ಸುವಂತೆ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರ ಮನಸ್ಸಿ ತಿಯುಂಟಾಗುವದು. ಆ ಕ್ಷೇ ಗಳಿಗೆ (Growing pains) ಎಂದರೆ ಬೆಳಗೆಯ ಬೇನೆಗಳೆಂದು ಇಂ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕುಮಾರ ಕುಮಾರಿಯರು ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಕಾ ವಾಗ ಅವರ ಅಂತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಾಗುವವು. ಆ ಸ್ಥಿ ತರಗಳಿಂದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಖ ಸ ದನೆಗಳಾಗಬಹುದು. ಕುಮಾರರ ಅಂಡಗಳಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವು ಹನಿಹನಿಯ ಹುಟ್ಟಿ ವೀರ್ಯನಲಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ವೀರ್ಯಾಶಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊ ವಾಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದ ಅಂಡಶಾಲೆ, ಹೊಟ್ಟೆಶಾಲೆಗಳಾಗುವದು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವರ ನರಮಂಡಲವೆಲ್ಲ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾಗಿ ಆನಂದೋ ಗಳು ನಲಿದಾಡುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಆ ಬೇನೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹುಡು ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ದೂರು ಹೇಳುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಈವರೆಗೆ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಮಲಮೂತ್ರ ನಿರೋಧಗಳಿಂದ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ ನಿ ರಣವಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಇಂದ್ರಿಯವು ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುವದು. ಸ್ತ್ರೀ

ಒಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳು (೩೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

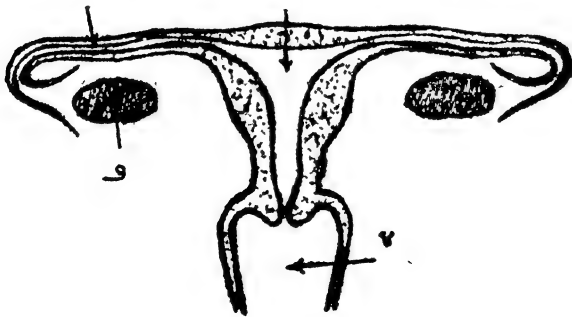
೧ ಪೀನಿಯಲ್ ೨. ಪಿಟ್ಯುಯಿಟರಿ ೩. ಥೈರಾಯ್ಡ್ ೪ ಅಧಿವೃಕ್ಕ
೫ ಡಿಂಭಾಶಯ-ಅಂಡ ೬. ಸ್ತನ

ಪುರುಷೇಂದ್ರಿಯ (೯೧ ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

೧. ಅಂಡ ೨ ಬೀಜಕೋಶ ೩ ಪ್ರಸ್ಥಿತಗ್ರಂಥಿ ೪ ವೀರ್ಯಕೋಶ. ೫. ಮೂತ್ರಕೋಶ.

ಸ್ತ್ರೀಯ ಇಂದ್ರಿಯ (೯೨ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

೧. ಡಿಂಭನಾಳ. ೨. ಡಿಂಭಾಶಯ. ೩. ಗರ್ಭಾಶಯ. ೪. ಯೋನಿಮಾರ್ಗ

ದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಶನಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ಮರಣದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಲಿಂಗವು ಉದ್ರಿಕ್ತವಾಗುವುದು. ಪ್ರಾರಂಭದ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತುಸು ನೋವಿರುವುದಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಒಂದು ಸುಖವೂ ಇರುವುದರಿಂದ ತರುಣನ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳುವುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳು ವೀರ್ಯಸಂಗ್ರಹದ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿವೆ. (ವೀರ್ಯ ಸಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದೆ 'ಪರಿಣಾಮ' ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ). ವೀರ್ಯಸಂಗ್ರಹದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀ ವಿಷಯಕ ಕಾಮುಕ ಸ್ಪಷ್ಟಗಳೂ ಬೀಳುವವು. ಹೀಗೆ ಕಾಮವಿಕಾರವು ಏಕಸಿತವಾಗುತ್ತ ಕೊನೆಗೊಂಡು ದಿನ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಸಮಗ್ರ ರೋಗಕ್ಕೆ ರೋಮಾಂಚನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವುದು. ಆ ದಿನ ಸ್ಥಲನದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಲಿಂಗೋದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಲನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ನರಗಳ ಸ್ಫುರಣಗಳು ಯುವಕನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಂಜೆನಲರಿಯದ ಮೋಹಕವಾದ ಅನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವವು. ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಥಮ ಋತುವಾಗುವಾಗ ಕೆಲವು ಶಾರೀರಿಕ ಸುಖ ದುಃಖ ಮಿಶ್ರಿತ ಸಂವೇದನೆಗಳಾಗುವವು. 'ಕ್ಷಾಮಪ್ರಸನ್ನವದನಾಂ ಸ್ಫುರತಃ ಶ್ರೋಣಿ ಪಯೋಧರಾಮ್ । ಸ್ತುಸ್ತಾಕ್ಷೈಕುಕ್ಷೀಂ ಪುಂಸ್ತಾಮಾಂ ವಿದ್ಯಾದೃತು ಮತೀಂ ಸ್ತ್ರಿಯಮ್' ಎಂದರೆ ತುಸು ಇಳಿದರೂ ಪ್ರಪುಲ್ಲವಾದ ಮುಖ ಮುದ್ರೆ, ಮೊಲೆ ಮತ್ತು ಕಟಿಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪನ, ಅರೆದೆರೆದ ನೇತ್ರ ಮತ್ತು ಪುರುಷರನ್ನು ಕಾಮಿಸುವುದು ಋತುಲಕ್ಷಣವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಆಯುರ್ವೇದವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತೋರಿಕೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಲನವು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆಗಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಹದಿನಾರನೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆದ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಲನವನ್ನು ತಾನೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:—

‘ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಮೋಹಕವಾದ ನವಯುವತಿಯು ಮೂತ್ರವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುವುದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯವು ಉದ್ದೇಶಗೊಂಡಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಡೆ ಗೆದ್ದೆ. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯ

ದಿಂದ ನಿಂತು ನಿಂತು ಅರ್ಥಪ್ರವಾಹಿಯಾದ ವಸ್ತುವು ಹೊರಬೀಳಹತ್ತಿತು. ಅದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದು ನನ್ನ ಅಂಕೆವಿರಾ ಹೋಗಹತ್ತಿತು. ಆಗ ನನಗಾದ ಅನಂದವು ಅಂಥ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದವರಿಗಷ್ಟೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಹುದು. ಅದು ಹೋದ ನಂತರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಾರವನ್ನಿಳಿಸಿದಂತೆ ನನಗನಿಸಿತು. ಹುರುಪು ಅನಿಸಹತ್ತಿತು. ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನನಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಇಂದ್ರಿಯದ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗಹತ್ತಿತು. ಇದೆ ನನ್ನನ್ನು ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನಕ್ಕೆ ದೂಡಿತು. '

ಡಾ. ಲೀಸಾಮನ್ನನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನ ಸಂಗತಿ ಹೀಗಿದೆ:—
ಮಲ್ಲಕಂಬದಾಟ (climbing pole) ವು ಅವನ ಪ್ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಯಾಮ ವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಒಂದು ದಿವಸ ಅವನಿಗೆ ಆ ಆಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆದೂ ಆಗದಷ್ಟು ಅನಂದವಾಯಿತು. ಕಂಬವನ್ನು ಎರಡು ತೊಡೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೇರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಇಂದ್ರಿಯವು ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡು ಕಾಮಾಂಗ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಖಕರವಾದ ಅನುಭವವಾಗಹತ್ತಿತು. ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಆ ಸುಖ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಅವನು ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಕಂಬವನ್ನೇರಲಾರಂಭಿಸಿ ದನು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವನಿಗೆ ಆ ಆಟದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವೂ ಆಗಹತ್ತಿತು. ಮುಂದೆ ಕಾಮವಿಕಾರವೆನಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಆ ಆಟವನ್ನಾಡಿ ಸ್ವಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಎಂದೂ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಸಂತೆ, ಜಾತ್ರೆ, ರಥೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ತರುಣಿಯರ ಅಂಗಸ್ಪರ್ಶ ಮಾತ್ರ ದಿಂದಲೇ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರಥಮಸ್ಥಲನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ತರುಣರಿದ್ದಾರೆಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೈಕಲ್, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಥಮಸ್ಥಲನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತರುಣರಿದ್ದಾರೆ. ನಪುಂಸಕನಾದ ಗಂಡನುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ತರುಣಿಯು ಕುದುರೆ ಹತ್ತಾಡುವದರಿಂದ ಕಾಮಸಂತುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದು 'ಸೆಕ್ಸೊ ಲೊಜಿ' ಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಹೊಲಿಗೆಯ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದರಿಂದ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವಾಗಿ ದ್ರವಿಸುವ

ರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕೆಲವು ಹೊಲಿಗೆಯ ಕಾರಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ಹುಡುಗಿಯರ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಮದ್ರಾವಣದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ತೋರುವವೆಂದು ಡಾ. ನಾರ್ಮನ್ ಹೇರನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. (ದ್ರಾವಣವೆಂದರೆ ಉದ್ದೀಪಿತವಾದ ಕಾಮದ ಕಾಮ ಕ್ರಮೇಣ ಸುಖಪ್ರದವಾಗಿ ಇಳಿಯುವಿಕೆ ಎಂದರ್ಥ). ಕಾಮೋದ್ರೇಕಕರವಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದುವದರಿಂದ, ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿಯ ಶೃಂಗಾರಭರಿತ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವದರಿಂದ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಾನಂದಕರ, ಅತಿ ಉದ್ದೇಗಕರವಾದ ಯಾವುದೊಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯವು ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡು ಪ್ರಥಮಸ್ಥಲನವಾಗಬಹುದು; ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪನವಾಗಿ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಹರಿಯಬಹುದು.

ತರುಣಿಯರ ಗುಹ್ಯಾಂಗಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಎದೆಯನ್ನು ವೈದ್ಯನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಅವಳ ಯೋನಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರನಾಡಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮೊಲೆಗಳಿಗೆ ಕೈ ಸೋಂಕಿದಾಗ ಸುಖಕರವಾದ ಕಾಮೋದ್ದೀಪನವಾಗಿ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಉದ್ದೀಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಂಟಾಗಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಶರೀರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಮದ ಬುಗ್ಗೆಯೊಡೆದು ಮನಕ್ಕೆ ಹರ್ಷೋತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ತರುಣ ತರುಣಿಯರ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಡುವದು. ನಂತರ ಅದೆ ಸುಖ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನೆನಸುವದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅಂತಹ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸುವ ಒಲವುಂಟಾಗುವದು. ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವದ ಹರ್ಷತರಂಗಗಳು ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಫುರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂಚಾಲನೆ ಘರ್ಷಣೆಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಂಟಾಗುವದು. ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸುಖಾನುಭವವೆನಿಸುವದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪುರುಷನ ಲಿಂಗದ ತುದಿ, ಸ್ತ್ರೀಯ ಯೋನಿ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನಾಡಿಯು ಕಾಮ ಸುಖಸಂವೇದನೆಯ ಸ್ಥಾನ (Sensual seats) ಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಲವು ಸಲ ಅವುಗಳ ಚಾಲನ ಘರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಚಟವಾಗುವದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಥಮೋದ್ದೀಪನದ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಡಾ. ಹರ್ಷಫೀಲ್ಡ್‌ನಿಗೆ

ಒಬ್ಬ ತರುಣಿಯು ತನ್ನ ಚಟದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೀಗೆ ವೇಳದ್ದಾಳೆ:—
 ಒಂದು ದಿನ ಸಾಲೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿ ಗೆಳತಿಯು
 ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದನ್ನು
 ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಹೇಸಿಕೆಯನಿಸಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ.
 ಆದರೆ ಆ ನೋಟವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮನದಿದುರು ಬಂದು ಏನೋ
 ಒಂದು ವಿಧದ ಹರ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ
 ಹೊದಿಕೆಯ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಡೇವಿ ಎಂಬ ಡಾಕ್ಟರಿಣಿಯು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ೩೨೨
 ತರುಣಿಯರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿ ಅವರು ತೀರ ಮೊದಲು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ
 ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ
 ದ್ದಾಳೆ. ಏನೋ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಗೊಡ್ಡದಿಂದ, ನರಮಂಡಲದ ಅತ್ಯುದ್ದೇಗ
 ವನ್ನು ಇಳಿಸಲು ಡಾಕ್ಟರರ ಸಲಹೆಯಿಂದ, ಕಾಮುಕ ವಿಚಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
 ತಲೆ ತುಂಬಿದುದರಿಂದ, ಪ್ರಿಯಕರನೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದ
 ರಿಂದ, ಗಂಡನೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸಿದರೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದ್ದರಿಂದ, ಸ್ವರತಿಯ
 ವಿಷಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೇಳಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ಯಾವು
 ದೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಯೋನಿಯ ಮೇಲೆ ಘರ್ಷಣ
 ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ತುರಿಕೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ
 ತುರಿಸಿದುದರಿಂದ, ಬಹುಶಃ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಕೆರಳಿಕೆಯಿಂದ, ಬಾಪ್ಪ
 ಸ್ನಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ,
 ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ತಾಗುವಂತೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ, ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿ
 ಆರಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಇಳಿಯುವಾಗ ಇಲ್ಲವೆ
 ಗಿಡ ಹತ್ತುವಾಗ, ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸು ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿ
 ಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಬಿಗುವಾಗಿ ಕಾಲಮೇಲೆ ಕಾಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿ
 ಕೂತಾಗ, ಪ್ರಿಯಕರನ ಸಲಿಗೆ ಆಲಿಂಗನಗಳಿಂದ, ಯೋನಿಯನ್ನು ಪಿಚಕಾರಿ
 ಯಿಂದ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಉಂಟಾದ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ, ಪ್ರೇಮಕಥೆ
 ಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ, ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಸೈಕಲ್ ಹತ್ತಿದಾಗ,
 ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಉದ್ದೇಪನದಿಂದ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಹಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ

ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ವಾಹನ ಅಥವಾ ಉಗಿಬಂಡಿಯ ಅಲುಗಾಟದಿಂದ, ಪ್ರಣಯ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ, ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ, ತೊಡೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಡಿರೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ, ಜೀವವಿವಿಧ ಇಳಿಸುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ವಿವಿಧವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ವೈದ್ಯನು ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ದೇಹ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ ಗಂಡಸರು ಕುಚಕುಳಿಯಾಡಿ (ಕಟ್ಟಾಡಿ) ಸಿದುದರಿಂದ, ಅಟದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧವಾಗಿ ಮೈಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುವಾಗ, ಗೆಳತಿಯೂ ನಾನೂ ಪರಸ್ಪರ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ, ಮಲಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಪ್ರಥಮ ಋತುವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯೋದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ಕರುಳಿನ ಜಂತು, ಬಿಗಿಯಾದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ, ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಮುಂದೊಗಲು, ಇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ತುರಿಕೆಯುಳ್ಳ ಚರ್ಮರೋಗಗಳು, ಮಲಬದ್ಧತೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳು ತರುಣ ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂದ್ರಿಯೋದ್ರೇಕಪನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಮೇಲಿನವು ತರುಣಿಯರ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವ್ರಥವು ಕಾರಣಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ತರುಣರಿಗೂ ಅವುಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುವವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಿರಿಯ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಚಿಕ್ಕ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಹಾಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವವರು ಕೆಲವು ಕುಂಬು ತತ್ವಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ : (೧) ಗಂಡಸರಾದವರೆಲ್ಲ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಗಂಡಸುತನವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. (೨) ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಲಿಂಗಯೋನಿಗಳು ಬಲಗೊಂಡು ಮುಂದೆ ಪ್ರಪಂಚ ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗುವದು. (೩) ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಲನದಿಂದ ಕ್ಷಯರೋಗ ಬರುವದಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಈ ಮಾದರಿಯ ಉಪದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದವರೆನಿಸಿದ ಕೆಲವು ವೈದ್ಯರೂ,

ಡಾಕ್ಟರರೂ ಕೊಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿವೆ.) (೪) ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮಿತಿಮೀರಿ ವೀರ್ಯಸಂಚಯವಾಗುವುದರಿಂದ ತರುಣತರುಣಿಯರ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಮಡಿಬಳ್ಳೆಗಳಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವು. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಉಪಾಯ. (೫) ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ತಲೆನೋವು ಸ್ತೃತಿಹೀನತೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಭಾರ ಇಳಿದಂತಾಗಿ ಮಿದುಳು ಚುರುಕಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ತೊಡಗುವುದು. (ಈ ಹುಚ್ಚು ತತ್ವವನ್ನು ನಂಬಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದವರ ಹತ್ತಾರು ಪತ್ರಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ.) (೬) ಗಂಡಸಿನಂತೆ ಬಿರುಸಾದ ಮೈಯುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸರು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಕೋಮಲ ತರುಣಿಯರಾಗುವರೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಆನೇಕ ಯುವತಿಯರು ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವರೆಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ತತ್ವಗಳು ತೀಳಿಗೇಡಿತನದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಬಳ್ಳಗುರುಡರು ಕೂಡಿ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು' ಎಂಬಂತೆ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಅಜ್ಞಾನಿ ಗುರುಗಳ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಆ ಚಟಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಓದುವ ವಾಚಕರಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಮರುಳು ತನವು ನಗೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸದಿರದು.

ಯೌವನಸುಧೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಸುಖಸಂವೇದನೆಗಳಿಂದ ಪುಷ್ಕಿತರಾದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಾಮದ ಒಲವು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಕಾಮದ ಸುಖತರಂಗಗಳು ತನುಮನಗಳಲ್ಲಿ ಲೀಲೆ ಯಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂಚಾಲನ ಘರ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹರುಷವು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಸುಖದಾಯಕವಾದ ಪ್ರತಿರೋಧ ಅನುಭವವನ್ನು ಪುನರಾವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ನಮ್ಮ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಮೊದಲು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಡೆದ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಚಾಲನವನ್ನು ಈಗ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ತೊಡಗುವರು.

ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಸಲದ ಉದ್ದೀಪನದ ಸುಖವು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಅದೊಂದು ಚಟವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು.

ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳು ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿರತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಿರಿಯರ ಅಜ್ಞಾನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂಢಕಲ್ಪನೆಗಳ ಮೂಲಕ ತರುಣ-ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರತಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಕಸಿತವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮ, ಸಮಾಜ, ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆಯೆ ಕಾಮವೇದನೆಯನ್ನು ಕೊಂಚ ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಹರೆಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿರತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯ ಮುಸುಕನ್ನು ಹಾಕಿ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನರಾಗದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇದೀಗ ತಾರುಣ್ಯದ ಸ್ವರತಿಯ ಉಗಮವಾಗಿದೆ. 'ರತಿ'ಯೆಂದರೆ ಕಾಮಪ್ರವೃತ್ತಿ; ಕಾಮತ್ಯಪ್ತಿಗಾಗಿ ತರುಣರು ತರುಣಿಯರನ್ನು ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡಸರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತನುಮನಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಮೋದ್ದೀಪನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯ ಲೆಳಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ 'ಸ್ವರತಿ'ಯೆಂದು ಹೆಸರು. ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಬರಿ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗ-ಯೋನಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಾಲನೆ ಗೊಳಿಸುವ ಲಕ್ಷಣವೊಂದರಿಂದಲೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ವರತಿಯ ಲಕ್ಷಣವು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಹಸ್ತ, ಲಿಂಗ, ಯೋನಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಸಂಬಂಧಿಸದ ಉದ್ದೀಪನದ ರೀತಿಗಳೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಸೇರುವವು. ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಾ.

ಐದನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

✱

ವಿಭೇದ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ

ಮುಷ್ಟಿವೈಧಾನ, ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಉದ್ದೇಶದ ಯಾವುದೊಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ರತಿಯಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆವು. ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಬೆಳಿಗೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವ-ರತಿಯೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿಕವಾದ ನಿಲ್ದಾಣವಿದೆ. ಮಗುವು ಸ್ವರತಿಯ ಅವಧಿಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ನೋವುಂಟಾಗುವ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಯೋಗವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ 'ಧಾತುಶುಕ್ರ'ದ ಕಾಮವಿದೆಯೆಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಲಿ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾಮುಕತೆಯಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮುಂದೆ ಮಗುವು ಆಟನೋಟಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿತೆಂದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಸ್ವ-ರತಿಯು ಮಾಯವಾಗಿ ಸಮ-ರತಿ (ಹುಡುಗರು ಹುಡುಗರನ್ನು, ಹುಡುಗಿಯರು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ) ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಉದಯವಾಗಿ ಶೈಶವದ ಇಂದ್ರಿಯ ಚಾಲನ ಮುಂತಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವವು.

ನಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಅವರ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಕಾಶವಾದ ಒಂದು ಮಾರ್ಪಾಡುಂಟಾಗುವುದು. ಕಾಮಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿ "ಯುವಾಶುಕ್ರ"ದ ಸೆಲೆಯೊಡೆದು ಕಾಮಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೊದಿದುದೇ ಆ ಮಾರ್ಪಾಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆ ಯುವಾಶುಕ್ರದ ಸೆಲೆಯೊಡನೆ ಈವರೆಗೆ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾದ ಕಾಮನದಿಯು

ಪುನಃ ಮೇಲಕ್ಕೆರಿ ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಚಿತ್ತಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಕಡೆಯ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಪುನಃ ಮೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದರೊಡನೆಯೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಕೆಲವು ಸ್ವೋದ್ರೇಕದ ಒಲವುಗಳೂ ಒಡಮೂಡುತ್ತವೆ. ಈವರೆಗೆ ಅಗೋಚರವಾದ ವೃತ್ತಿಯು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪುನಃ ತೋರಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸುಖಾನುಭವದ ಸಂಗತಿಯು ಕಾರಣವಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ರುಕ್ಮಾವೃತವನ್ನು ಸವಿದು ಉನ್ಮತ್ತವಾದ ತನುಮನಗಳು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣದಿಂದ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಗಿ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾರಾಂಶ—ನುಗುವು ಪೂರ್ಣ ಮನುಷ್ಯನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಶೈಶವ ಮತ್ತು ಕೌಮಾರ ಎಂಬ ಎರಡು ಸಂಕ್ರಾಂತಿಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕು. ಆ ಎರಡು ಅವಧಿಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ವರತಿಯ ಒಲವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಬೆಳೆಗೆಯಲ್ಲಿ ಶೈಶವದ ಸ್ವರತಿಯು ಸಮರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಬೇಕು; ಕೌಮಾರದ ಸ್ವರತಿಯು ಪ್ರತಿರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಬೇಕು ಹಾಗಾದರೆ ಶೈಶವದ ಸ್ವರತಿಯು ಬಾಲ್ಯ, ಕೌಮಾರಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಬರುವುದೂ ಇಲ್ಲವೆ ಕೌಮಾರದ ಸ್ವರತಿಯು ತಾರುಣ್ಯ, ಪ್ರಾಧಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಯೂರುವುದೂ ಬೆಳೆಗೆ ತಡೆದುದರ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಗೆ ತಡೆಯಡೆ, ಶಿಶುಗಳೂ ಕುಮಾರ ಕುಮಾರಿಯರೂ ಸುಖರೂಪವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವರತಿಯ ಸಂಧಿಯನ್ನು ದಾಟಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಶೈಶವದ ಮತ್ತು ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯ ಸ್ವರತಿಗಳಲ್ಲಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸ್ವರತಿಯ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಜ್ಞಾತ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾತ ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಅಜ್ಞಾತದ ವಿಸಯವನ್ನು ನೂದಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾ. ಅಜ್ಞಾತವೆಂದರೆ ತಿಳಿಯದೆಯೆ ಅನುದ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ವೋದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗುವುದು. ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಚಲನೆಯು ಸುಖಕರವಾಗಿದೆ, ಎಂದು ಮೊದಲೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ಬಯಸದೆ ಯಾವುದೋ ಘಟನೆಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಉದ್ರಿಕ್ತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯ

ಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಜ್ಞಾತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ, ಒಂದು ಮಗುವು ಮಲವಿಸರ್ಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದೆ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವಾಗುತ್ತದೆ ಆ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದ ಇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೊಂದು ಸುಖಾನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅದು ಇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿಯ ಚಲನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿ ಆ ಸಹಜ ಇಂದ್ರಿಯ ಚಲನೆಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯವು ಪುನಃ ಪುನಃ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಸುಖವಿರುವುದರಿಂದ ಮಲವಿಸರ್ಜನವು ಒಂದು ಕಡೆಗುಳಿದು ಇಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ಆಟವಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೆ ಮಗುವು ವೇಳೆ ಕಳೆಯುವುದು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಮಲವಿಸರ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೂತರೆ ಬೇಗ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಅವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಆದರೆ ಆ ವಿಲಂಬಕ್ಕೆ ಮೇಲಿನ ಸ್ವರತಿಯ ಕಾರಣವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ಮಲವಿಸರ್ಜನಕ್ಕೂ ಇಂದ್ರಿಯೋದ್ರೇಕಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಲವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸದೆ ತಡೆತಡೆದು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಇಂದ್ರಿಯೋದ್ರೇಕದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವೆಂದು ಡಾ. ವಿನ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಉದ್ರೇಕವು ಮೊದಲಾಗುವುದು ನಂತರ ಉದ್ರೇಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಬಯಕೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಜ್ಞಾತ ಸ್ವೋದ್ರೇಕದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆನಿಸುವುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾ. ಡಾ ಲೀಫ್ ಮನ್ನನೆದರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ಶೈಶವದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:— (Encyclopaedia of sexual knowledgeದ) ನನಗಾಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ, ನಮ್ಮಂಥನಿಗೆ ಆರು ವರ್ಷ. ಅವನು ನೆರೆಮನೆಯ ಆರು ವರ್ಷದ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯ ಚಡ್ಡಿಯ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಅವಳ ಇಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ಆಡಹತ್ತಿದನು. ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಅನಂದದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಸುಮ್ಮನೆ ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದಳು.....ನಾನು ಕೂಡ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಅಂಥ ಆಟವನ್ನು ಆಡಿದೆ. ಆ ಆಟಕ್ಕೆ 'ಸಂಥ ತಾಯಿ-ತಂದೆ

ಆಟ' ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ಆಟದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖ ಸಂವೇದನೆಯೇ ನಮಗೆ ಅದನ್ನು ಆಡಹಚ್ಚಿತೆನ್ನಬಹುದು. ನಮ್ಮತ್ತ ಕಡೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಆಟಗಳು ಈಗಲೂ ಪ್ರಚುರವಾಗಿವೆ ಈಗ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಏಳು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನೂ ಒಂದು ಐದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯೂ ಹಾಗೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದು 'ಇದೇನು, ಇದೇನು ನಡೆಸಿರುವಿರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ನಾಚಿಕೆ ಅಂಜಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದೆ 'ಅದೊಂದು ತಮಾಷೆ' ಎಂದರು. 'ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವನು' ಎಂದು ನಾನೆಂದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು 'ಅಪ್ಪನು ಏನೂ ಬೈಯುವದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಅವನೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವನು' ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಮಕ್ಕಳ ಆಟಗಳಂತೆ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳೊಡನೆಯೂ ಅವರು ಆಟವನ್ನಾ ರಂಭಿಸುವರು. ಆಟದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವು ಗೋಚರಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಆಡಲು ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗುವರು. ಆ ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವು ಕೂಡ ಕೇವಲ ದೈಹಿಕವಾದುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಬೆನ್ನುಹುರಿಯ ನರಗಳಿಗೂ ಕಾಮವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಮಿದುಳಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆದಿರುವದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯೋದ್ದೇಶದ ಸುಖವು ಸ್ಥಾನಿಕ ನರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹರಿದಾಡುವುದೆ ಹೊರತು ಮಿದುಳಿನವರೆಗೋಡಿ ಸ್ಮೃತಿಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡದು. ಅಲ್ಲದೆ ಶೈಶವದ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ ಅಂಡಗಳಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದ ಸುಖವೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೧೩-೧೪ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಷ್ಠಿಮೈಥುನದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿಯರ ಉದ್ದೇಶ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಮಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಶುಕ್ರವು (ಅಂತಃಸ್ರಾವವು) ಸ್ರವಿಸದುದರಿಂದ ಸ್ವೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಆನಂದ. ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದೆ ಇಲ್ಲ. ಸಾರಾಂಶ, ಶೈಶವ ಬಾಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರತಿಯು

ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಾನಿಕ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹರ್ಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಶುಕ್ರಸ್ಥಾನವಿದ್ದರೆ ತನುಮನಗಳೆರಡೂ ಅನಂದಭರಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸಲದ ಸ್ವರತಿ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅನಂದದ ಸಂಸ್ಕಾರವು, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕಿಳಿಯದ ಯಾವ ಸುಖ ಸಂಸ್ಕಾರವೂ ಅದೇ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರದು. ಅಂತರಿಕ ಇಚ್ಛೆಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಬೇರೂರಿದ ಚಟವಾಗಲಾರದು.

ಹುಚ್ಚರ ಆಪ್ತಶ್ರೇಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಲ ಕೆಲವು ಹುಚ್ಚರು ದಿನಕ್ಕೆ ೫೦-೬೦ ಸಲ ಕೂಡ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ಅನಂದವಾದ ಕೂಡಲೆ ಕೆಲವರು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದರೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವಾದಾಗ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಅವರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವವರೆಗೂ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹರಿಯಿತೆಂದರೆ ನಡುವೆ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾಮಭಾವನೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಕಾಮಸುಖದ ನೆನಪು ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವವರ ಸ್ವರತಿ ಕ್ರಿಯೆಯು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದು. ಹುಚ್ಚರ ಮನಸ್ಸು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಷ್ಟೆ ಬೆಳೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಇಂದ್ರಿಯದ ನರಗಳ ಸ್ಥಾನಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಚಾಲನ ಘರ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದಲೂ ಅವರ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತೋದ್ರೇಕದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತುಸು ಬೆಳೆದು ಓರಗೆಯವರೊಡನೆ ಆಟನೋಟಗಳ ಕಡೆಗೆ ಒಲವುಂಟಾದ ಕೂಡಲೆ ಸ್ವರತಿಯು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಂತುಬಿಡುವುದು.

ಆದರೆ ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಗ್ರಂಥಿಗಳಿಗೂ ಮಿದುಳಿನ ಕಾಮ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಉದ್ದೀಪನದ ಅಲೆಯು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪಳಿಸುವುದು. ಕಾಮಾಗ್ರಂಥಿಗಳು ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದರೆ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮಚಿತ್ರಗಳು ಮೂಡುವವು. ಮಿದುಳು ಕಾಮಚಿಂತನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು

ಕಾಮೋದ್ರಿಕ್ತವಾಗುವವು ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ರಾಸಾಯನಿಕ ಅನುಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಅಕರ್ಷಣವೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಉದ್ರೇಕವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಳಗೊಳಿಸುವದರಿಂದ ಕಾಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸ್ಮೃತಿಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವವು ಅದರಿಂದ ಬಾಹ್ಯ ಉತ್ತೇಜಕವೇನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿನ ಸಂಸ್ಕಾರವೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಮನಃ ಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಮಚಿತ್ರವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ಆ ಮನಸ್ವಿತ್ತದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಉದ್ರೇಕವು ವಿದ್ಯುದ್ವೇಗದಿಂದ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ ಅವನ್ನೂ ಉದ್ದೀಪಿಸುವುದು ಆಗ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಾಮುಕ ಚಟುಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರೇರಣೆಯುಂಟಾಗುವದು. ಕಾಮಾರವಸ್ಥೆಯ ಉದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಉತ್ತೇಜನಗಳು ಮನಸ್ವಿತ್ತಗಳಿಂದ ಸಿಗುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ 'ಜ್ಞಾತ ಸ್ವರತಿ' ಎನ್ನುವರು

ಅಕ್ಕಂದಿನ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ಉತ್ತೇಜನವೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಸಂವೇದನೆಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಸಲದ ಸ್ವರತಿಯ ಸುಖವು ಸ್ಮೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲದ ಸ್ವರತಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆಗಿನ ಪ್ರತಿಸಲದ ಸ್ವರತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಯಾವುದೊಂದು ದೈಹಿಕ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಹರೆಯದ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಮೋಹಕವಾದ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿಯ ಕಾಮವಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಸುಖವಾಗಿ ವರ್ಯ ಸ್ವಲಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಸಲದ ಸ್ವರತಿ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸ್ಮೃತಿಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಪ್ರೇರಕವೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಆಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಶೈಶವದ 'ಅಜ್ಞಾತಸ್ವರತಿ'ಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ತೀವ್ರವಾದ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕಾಮಾರದ 'ಜ್ಞಾತಸ್ವರತಿ'ಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಮಾನಸಿಕ ಸುಖವು ತೀವ್ರವಾದ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಗೆ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ನೂಕುವುದು. ಪುನರಾವೃತ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ವರತಿಯು ಚಟವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವ ಕಡಿಮೆ. ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯ ಮೋಹವು ಸಂಯಮಿಸಲಾರದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಹರೆಯದ

ಸ್ವರತಿಯು ಚಟವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರುವ ಭೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶೈಶವದ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಸಂಬಂಧವು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಆಗಿನ ಸ್ವರತಿಯು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೈವಿಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೌವನದ ಸ್ವರತಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನಸ್ಸೆ ಕ್ರೀಡಾರಂಗವಾದುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸುವೆವು.

೧. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ

ಪುರುಷರು ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಸಂಚಾಲನೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಉದ್ರೇಕಿಸಿ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವವರೆಗೂ ಸಂಚಾಲನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವರು. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬೆರಳುಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ, ಅಂಗೈಯ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ಯೋನಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಚಂದ್ರನಾಡಿಯನ್ನು ಘರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಪುರುಷರ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸುಖದ ತೀವ್ರತೆಯಿರುವುದು ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಲನಪೂರ್ವದ ಲಿಂಗಘರ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತುಸು ಹರ್ಷವಿರುವುದಾದರೂ ಅದರ ಪರಮಾವಧಿಯಿರುವುದು ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದಲ್ಲಿಯೆ ಸೈ ಲಿಂಗಸಂಚಾಲನದಿಂದ ದೇಹಾದ್ಯಂತ ನರಮಂಡಲವು ಉದ್ರಿಕ್ತವಾಗುವುದು ಸ್ಥಲನಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉದ್ರೇಕವು ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವುದು. ಸ್ಥಲನವಾದ ನಂತರ ಬಹುಬೇಗ ಉದ್ರೇಕವು ಶಾಂತಗೊಳ್ಳುವುದು ಆದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಂತೆ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಷ್ಟು ಸುಖವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅನುಭವಿಸಲಾರರೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವವರು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸ್ಥೂಲವೀರ್ಯವೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅದಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಲಿಸರ್ಜೇಕು? ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಥೂಲವೀರ್ಯವೆಂದರೆ ಮುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ರವಿಸುವ ರಜಸ್ಸೇ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಾಗುವ ಹರ್ಷದ ಸ್ಥಾನವು ನರಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾಮೋದ್ರೇಕಗೊಂಡು ಕಾಮುಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು

ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ನರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಉದ್ದೇಶದ ತೆರೆಯು ಏರುತ್ತ ಸರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪುನಃ ಇಳಿಯತೊಡಗುವುದು. ಹಾಗೆ ಉದ್ದೇಶವು ಸರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಇಳಿಯತೊಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಮದ್ರಾವಣವೆಂದು ಹೆಸರು. (ಇದರ ವಿವೇಚನೆಯು 'ಪ್ರೇಮಕಲೆ'ಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ) ಕಾಮತ್ಯಪ್ತಿಗೆ ಆ ದ್ರಾವಣವು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಶ್ಯಕ ವಾಗಿದೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸ್ವಲನಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖವೆನಿಸಿದರೂ, ಉದ್ದೇಶದ ಸರಮಾವಧಿ ಇಲ್ಲದಾಗ ಸ್ವಲಿಸಿದರೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಶೀಘ್ರಸ್ವಲನವಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೆನಿಸದು ಅದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷನ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖವು ಕೂಡ ದ್ರಾವಣದಲ್ಲಿಯೆ ಇದೆಯೆಂದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖವು ನರಮಂಡಲದ ಸರಮೋದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಅರ್ಥಾತ್ ದ್ರಾವಣದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂತಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಪುರುಷರು ಸಮಗ್ರ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಸಂಚಲಿಸದೆ ಬರಿ ಮನೆಯ ಮೇಲಷ್ಟೆ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಘರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಹಾಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಮನದೊಡುರಿಸಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರ ಜೀವನ್ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರೊಡನೆ ಶೃಂಗಾರಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ, ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿದಂತೆ, ರತಿಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ನೆನಸುವರು. ಆ ಮನಸ್ತಿತ್ರಗಳು ನರಮಂಡಲವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುತ್ತವೆ ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಸಲ ಆರಂಭಿಸಿದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವೃತ್ತಾಸವಾಗದಿದ್ದರೂ ಮಾನಸ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಯರೊಡನೆ ಮಾಡುವ ಶೃಂಗಾರಲೀಲೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬದಲಾಗುವದುಂಟು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದೇ ವಿಧದ ಲೀಲಾ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ದೇಶವು ಆಗದು. ಲೀಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಸವಾಗುವಂತೆ ಮಾನಸ ಪ್ರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಹೋಗಬಹುದು. ಪ್ರಿಯ ಮಾನಸ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಿಜ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದವರಾಗಿರಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾದ ಉದ್ದೇಶದಾಯಕವಾದ ಆದರ್ಶ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನಾಸೃಷ್ಟಿ

ಯಲ್ಲಿ ರೇಖಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸ್ವರತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ರೀತಿಯೆಂದರೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

೨. ಕೃತ್ರಿಮ ರತಿಕ್ರಿಯಾನುಕರಣ

ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿಲಿಂಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಆದರೆ ಸ್ವರತ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಪ್ರತಿಲಿಂಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವಿವಿಧ ಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ರತಿಲೀಲೆಯ ಅನುಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಖಪಡುವರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆ ಲೀಲೆಗಳು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವು ವೆಂಬುದು ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿರುದ್ಧ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತ ನೀತಿಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸಮಾಜಸೇವಿಕೆಯು ಸ್ವರತಿ ವಿಷಯಕ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ತಾನು ಕೂಡ ತನಗೇ ತಿಳಿಯದೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವರತಿಗೆ ಬಲಿಬಿದ್ದಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡಳೆಂದು ಹ್ಯಾವಾಲೊಕ್ ಎಲಿಸನ್ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಮಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು “ನಿಮ್ಮ ಕಲಿಯುಗ ಸತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಟಿವೈಧುನದಿಂದ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಮನುಷ್ಯರ ಸತ್ರಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ನಾನಿನ್ನೂ ಆ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈವರೆಗೆ ಮುಷ್ಟಿವೈಧುನ ಮಾಡಿಕೂಂಡಿಲ್ಲ ಆದರೆ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಟವು ಅಂಟಿದೆ. ಈಗಿರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ (ನನಗೆ ಆಗ ೧೪ ವರ್ಷ) ಹಬ್ಬದ ಊಟ ಕೊಡೆದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಿಕೆಯ ಸಂಗಡ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ಎಚ್ಚರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಡಬ್ಬು ಮಲಗಿ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಸಂಭೋಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತುಅಂದಿನಿಂದ ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಹಾಗೇ ಮಾಡಹತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಪ್ರವಾಹ ವಸ್ತು ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಆ ಚಟವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಈ ಚಟವೂ ಮುಷ್ಟಿವೈಧುನದಂತೆ

ದುಷ್ಟರಿಣಾಮ ಮಾಡುವುದೇ?" ಹೀಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯೊಡನೆ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಘರ್ಷಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೂ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಲೆಗಿಂಬು ಹಾಸಿಗೆ ಸುರಳಿಗಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಘರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ರಬ್ಬರು, ಸ್ವಂಜು, ಅರಳೆ ಮುಂತಾದ ಮೃದುವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕೃತ್ರಿಮ ಯೋನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಪರಿವಾತವೂ ಉಂಟು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ಟೆಬ್ಬಿನ ರಂಧ್ರದೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಚಟವಿತ್ತೆಂದೂ ಒಂದು ದಿನ ಆ ರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಉದ್ರಿಕ್ತ ಲಿಂಗವು ಸಿಕ್ಕು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿರಲು ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಜನರು ಓಡಿಬಂದು ಟೆಬ್ಬನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕಾಯಿತೆಂದೂ ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೊಪೀಡಿಯಾ ಆಫ್ ಸೆಕ್ಯುಅಲ್ ನೊಲೆಜದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮ್ಯಾಗ್ನಸ್ ಹರ್ಷಫೀಲ್ಡ್‌ನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೆರೆಯಾಳು ತನ್ನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ: “ನನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ರೋಟಿನ (ಬ್ರೆಡ್) ತುಂಡನ್ನೇ ನಾನು ಯೋನಿರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದು ಒಣಗಿದಾಗ ಹೊರಭಾಗವು ಬಿರುಸಾಗಿಯೂ ಒಳಭಾಗವು ಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಆ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಲೀನತಹ ಸ್ನಿಗ್ಧವದಾರ್ಥವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಜೀವ ಸಮಾಗಮವು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗ ಈ ನನ್ನ ಕಲಾ ಕೃತಿಯು ಸಾಕಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ.” ಅದೇ ಸೆರೆಯಾಳೆ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಾಂಸದಿಂದಲೂ ಕೃತ್ರಿಮ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಪುರುಷರು ಕೃತ್ರಿಮ ಯೋನಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪುರುಷೇಂದ್ರಿಯ ಸದೃಶವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೂಢಿಯು ಬಹು ಪುರಾತನಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಕೃತ್ರಿಮ ಲಿಂಗಗಳು ಚೀನ, ಪಶ್ಚಿಮ ಏಶಿಯಾ, ಮಧ್ಯಯುರೋಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದವೆಂದೂ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಯುರೋಪದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಮ ಲಿಂಗಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆಯೆಂದೂ ಹ್ಯಾವ್‌ಲೊಕ್ ಎಲಿಸನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಅಂತಹ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಒಂದು ಹಿಡಿಕೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ಲಿಂಗವು ಸ್ವಯಂಚಲನೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗುವುದೆಂದು ಅದರ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ

ಕೃತ್ರಿಮ ಲಿಂಗಗಳ ಪ್ರಚಾರವು ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಇಂದ್ರಿಯವಲ್ಲದೆ ಪುರುಷೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಹೋಲುವ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸ್ವರತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆದುರು ಅಸಂಖ್ಯ ಯುವತಿಯರು ತಾವು ಸ್ವರತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಂಗಿ, ಗಜ್ಜರಿ, ಬದನೆಕಾಯಿ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಸೀಸಕಡ್ಡಿ, ಸಿಲುಮಾಡುವ ಅರಗಿನ ಕಡ್ಡಿ, ದಾರದ ಗಡಗಡೆ (ರೀಲು), ಕೂದಲ ಪಿನ್ನು, ಗಾಜಿನ ಬೂಚು, ರಬ್ಬರು ಬೂಚು, ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಗ್ಲಾಸ್ಸು, ಮೇಣಬತ್ತಿ ಮುಂತಾದವು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಯೋನಿಯ ಅಥವಾ ಮೂತ್ರಮಾರ್ಗದ ಶೋಷಣಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಆ ವಸ್ತುಗಳು ಮೂತ್ರಾಶಯ ಅಥವಾ ಗರ್ಭಾಶಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಶೂಲೆಯಂತಹ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದುಂಟು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ರೋಗವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ರಸ್ತವೈದ್ಯರು ಅನೇಕ ಸ್ವರತ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೂತ್ರಾಶಯದಿಂದ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ಸೈಕೋಲೋಜಿ ಆಫ್ ಸೆಕ್ಸ್ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ೧೬ ರಿಂದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳೊಳಗಿನ ಯುವತಿಯರೆ ಆಗಿರುವಂತೆ. ಕೆಲಕೆಲವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಆರೈಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ತರುಣ ದಾದಿಯರು ಮಕ್ಕಳ ಪಾದ, ಹಿಂಬಡ, ಕೈಗಳನ್ನು ಸ್ವರತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

೩. ಅಂಗಘರ್ಷಣ

ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಕ್ಕಿಂತ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಥಿರ ವಸ್ತುವಿನೊಡನೆ ಘರ್ಷಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಲೋಕ್ ಎಲಿಸನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಕುರ್ಚಿಯ ಕೈ, ಮೇಜಿನ ತುದಿ, ಕಂಬ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವರು. ಮುಗ್ಧ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯೊಡನೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಿರುವಾಗ ಅವರ ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯ ಘರ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಂಥ ಚಟವುಳ್ಳವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳಿಂದ

ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅವರು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರೊಡನೆ ಆಡುತ್ತಿರುವ ನೆವದಿಂದ ಅವರ ವಿವಿಧಾಂಗಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅಂಥ ದುರ್ಜನರ ಸ್ವರತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ತಾವೂ ಸ್ವರತಿಗೆ ಬಲಿಬಿದ್ದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿವೆ.

ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸ್ವೋದ್ರೇಕಸುಖವನ್ನು ನುಭವಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತೊಡೆಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ಘರ್ಷಣವುಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಊಹಿಸುವದು ಸುಲಭ. ತೊಡೆಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವರತಾಭ್ಯಾಸವು ಸ್ವೇಡನ ದೇಶದ ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಚುರವಾಗಿದೆ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಕ್ಕಿಂತ ಅದೇ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಎಲಿಸನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕುದುರೆ ಹತ್ತುವುದು, ನೈಕಲ್ ನಡೆಸುವುದು, ಹೊಲಿಗೆಯ ಯಂತ್ರ ನಡೆಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡೆಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟವಾಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಇಂದ್ರಿಯ ಘರ್ಷಣದ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

೪. ಅನಿಂದ್ರಿಯೋದ್ರೇಕ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬೇರೆ ಅಂಗಗಳ ಸಂಚಾಲನ, ಘರ್ಷಣಗಳಿಂದ ಹಲವರು ಸ್ವೋದ್ರೇಕಪನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಲೆ, ಕೆನ್ನೆ, ಜಘನಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೊಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಮಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸ್ತನಘರ್ಷಣ, ಮರ್ದನಗಳಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯೋದ್ರೇಕದಷ್ಟೇ ಉದ್ದೇಶವನಾಗುವದು. ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮೊಲೆತೊಟ್ಟುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹುಡುಗಿಯರು ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಲೆತೊಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಡಾ. ಡಿಕಿನ್ಸನ್‌ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಅಥವಾ ಮುಗ್ಧ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರ ಮೈಗೆ ತಿಕ್ಕುವುದರಿಂದಲೂ ಅವರು ಸ್ವರತಿಯ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವಾದಾಗ ಬಾಳೆಯ ಎಳೆಯೆಲೆಗಳ ಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಆ ಎಲೆಗಳಿಗೆ

ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಘರ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ, ಅವರ ಕಾಮಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ತಪ್ಪವಾದ ಸ್ತನಗಳ ಬಿಸಿಯಿಂದ ಎಲೆಗಳು ಬಾಡುತ್ತಿದ್ದವೆಂದೂ ವರ್ಣನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪುರುಷರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಸ್ತನಘರ್ಷಣದಿಂದ ಸುಖಪಡುವವರಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ನಾಮನಾಹೇರನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಒಬ್ಬ ೫೦ ವರ್ಷದ ಮನುಷ್ಯನು ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮೊಲೆತೊಟ್ಟು ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಉತ್ತೇಜಿತನಾಗಿ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೊಪೀಡಿಯದಲ್ಲಿದೆ.

ಪುರಾತನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಘನ (ಶ್ರಿಕ) ದ ವರ್ಣನೆಯೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಜಘನಗಳನ್ನು ಮರ್ದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸುಖಪಡುತ್ತಾರೆ. ವಾಶ್ವಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಜಘನಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡು ಕಾಮತ್ಯಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ರೂಢಿಯಿದೆಯಂತೆ. ಆ ವಿಷಯಕ ಇಂಗ್ಲೀಷಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆನಪಿನಿಂದ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವಾದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಜಘನಗಳ ಮರ್ದನದಿಂದ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಪ್ರೊ ಲೀಪಮನ್‌ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಚುಕಿಕೊಂಡು ಕಾಮತ್ಯಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಇದೆ. ಅದು ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಗೆ ಗುದದ್ವಾರವು ಕಾಮಸ್ಥಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಘರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೊಪೀಡಿಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಗುದದ್ವಾರದಿಂದ ತುಸು ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸ್ಥಿತ ಗ್ರಂಥಿಯು ಆ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವುದರಿಂದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವೂ ಆಗಿ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವುದು. ಹಾಗೆ ಗುದಸಂಪರ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ವಸ್ತುವು ಬರ್ಲಿನಿನ ಸೆಕ್ಸೊಲೊಜಿಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ೧೬ ಸೆ. ಮಿ. ಉದ್ದ, ೫ ಸೆ. ಮಿ. ದಪ್ಪವಾಗಿತ್ತಂತೆ. ನಾಡ್ಲು ಅಳಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲಾಗಿದೆಯಂತೆ.

೫. ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರತಿ

ಈವರೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ಸ್ವರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಅಂಗದ ಚಾಲನ ಘರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಮುಕ ಚಿತ್ರವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಾಹ್ಯಚಲನ ಘರ್ಷಣೆಗಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಜಿ ಅಥವಾ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅಸಹ್ಯವೆಂಬ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಅವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಹೇಸಿ ಕೆಲವು ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಬರಿ ಮಾನಸಿಕ ಕಾಮುಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ರಮಿಸುವುದುಂಟು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಯರೊಡನೆ ಹಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕಾಮುಕೀಲಿ ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ಜನನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾಮಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಉದ್ದೀಕಗೊಳ್ಳುವವು. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದಾಗುವಷ್ಟೆ ನರಮಂಡಲದ ಉದ್ದೀಪನವೂ ಆಗುವದು. ಕೆಲವು ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆ ಚಿತ್ತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರತರಾಗುವದರಿಂದ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವೂ ಆಗುವದು.

ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವವರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯವರೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಕೂಡ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗುವರು. ಅವರಿಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಉದ್ದೀಪಿತವಾಗುವವಾದರೂ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಅಲಿಪ್ತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಸ್ಥಲನವಾಗುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರತಿಯು ನಿರಂತರವಾದಿಯವರಿಗೆ ಸಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ದೀಕವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯು ಬಲು ಚುರುಕಾಗಿರಬೇಕಾಗುವದು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಸಲದ ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಾಮುಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಉದ್ರಿಕ್ತರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ತಮ್ಮ ಮಿದುಳಿನಿಂದಲೇ ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅದಿಲ್ಲದವರು ಕಾದಂಬರಿ, ಸಿನೆಮಾ, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ನಾಯಕನು ತಾನೆಂದು ತರುಣನೂ, ನಾಯಕಿಯು ತಾನೆಂದು ತರುಣಿಯೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ನಂತರ ಆ

ಕತೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಮಾನಸಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿಯ ನಾಯಕ, ನಾಯಕಿಯರೊಡನೆ ಚುಂಬನಾಲಿಂಗನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಆ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗದ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ತಾನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ರತರಾಗುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಡಾ. ಹ್ಯಾಮಂಡನು ಮಾನಸಿಕ ಸಂಭೋಗವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಕಾಶಲ್ಯದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸ್ವರತರಿಗೆ ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಹೊಳೆಯುವದುಂಟು. ಅವರು ಕವಿಗಳೂ, ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಕಲಾವಿದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರತಿಯ ವಾಸನೆ ಹೊಡೆಯುವದೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹ್ಯಾವಲೋಕ ಎಲಿಸನು ಕೂಡ, ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾಸಿತರಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಾರುಣ್ಯದ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರತಿಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮನಿಷಿದ್ಧವೆನಿಸಿದ ಕಾಮುಕ ಚಿತ್ರಗಳು ಹೊಳೆದು ತೊಂದರೆಕೊಡುತ್ತವೆ. ನಮಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತರುಣನು ಬೇರೆ ಊರಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ತನ್ನ ಸುಂದರ ತರುಣಿ ಸಹೋದರಿಯೊಡನೆ ಕಾಮುಕ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತವೆಂದು ಗೋಳಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರತಿಯಿಂದರೆ ಅದು ಜಾಗೃತ ಸ್ವಪ್ನವಿದ್ದಂತೆ.

ಅದರಲ್ಲಿ ದಿವಾಸ್ವಪ್ನವೆಂದೂ (day dreaming), ನಿಶಾಸ್ವಪ್ನವೆಂದೂ (night dreaming) ಎಂದೂ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆಯೆನ್ನುಬಹುದು. ದಿವಾಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಹತ್ತುವದಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸುಂದರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತ ಅವರೊಡನೆ ಮಾನಸ ಕಾಮಲೀಲೆಗಳನ್ನು ರೇಖಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಡಾ. ಹ್ಯಾಮಿಲ್ಟನ್‌ನು ಮಾಡಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ನೂರಕ್ಕೆ ೨೭ ತರುಣರೂ ೨೫ ತರುಣಿಯರೂ ದಿವಾಸ್ವಪ್ನದ ವಿಲಾಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರೆಂದು ಕಂಡು

ಬಂದಿದೆ. ಶುಕ್ರೋದಯವಾದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮದುವೆಯಾಗುವವರೆಗಿನ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ದಿವಾಸ್ವಪ್ನಗಳು ವಿಶೇಷವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದವೆಂದು ನೂರಕ್ಕೆ ೫೭ ಪುರುಷರೂ ೫೧ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ದಿವಾಸ್ವಪ್ನದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತಹ ಉತ್ತಾನ ಶೃಂಗಾರಪೂರಿತ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನೂ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ಓದುವ ಪರಿವಾತವೂ ಉಂಟು. ಕೆಲವರು ಹಾಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಂಠಾಭರಣ, ಗೀತಗೋವಿಂದ, ವೈರಾಗ್ಯರತಕ, ಭಾಗವತ, ಭಾರತ ಮುಂತಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರೆಂದೂ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ನಿಶಾಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದಿವಾಸ್ವಪ್ನದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆಯುವ ವಾದರೂ ಅವು ಅರ್ಥ ನಿರ್ದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವವೆನ್ನಬಹುದು. ನಿಶಾಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯ ಕಾಮುಕ ಲೀಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಉದ್ದೀಪಿತವಾಗಿ ದ್ರಾವಣವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಲನದ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸ ಕೂಡದೆಂದು ಕೆಲವು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಫ್ರಾಯಿಡನು ಸ್ವಪ್ನ ವಸ್ಥೆಗೆ ದೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅತ್ಯಪ್ತ ಕಾಮವಾಸನೆ ಗಳು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತವಾಗಲೆಳಸುವವೆಂದು ಅವನ ಸಿದ್ಧಾಂತವಿದೆ (ಈ ವಿಷಯವನ್ನು 'ಸ್ವಪ್ನವಸ್ಥೆ' ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿನೇ ಚಿಸಲಾಗುವದು). ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಲನವು ಸ್ವೋದ್ದೇಶದ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಪ್ನವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರು ಬೇಕೆಂತಲೆ ಆದನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರು ಅದರಿಂದ ಹೇಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸಾಧಿಸದಿದ್ದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಫುರತಿಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮೇಲಿನ ನಿಶಾಸ್ವಪ್ನವು ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪ್ರೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂಗುವ ಮುಂಚೆ ದಿವಾಸ್ವಪ್ನದಂತಹ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ಅರ್ಥನಿರ್ದ್ರ ಹತ್ತಿದಾಗ ಅವೆ ಸಂಗತಿಗಳ ಕನಸುಬಿದ್ದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಉದ್ದೀಪಿತವಾಗಿ ಸ್ಥಲನ ದ್ರಾವಣಗಳಾಗುವವು. ಬೇಕಾದಂತಹ ಕಾಮುಕ ನಿಶಾಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ನೋಲ್ಕಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕ ಪ್ರೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ

೩. ಪರಸ್ಪರ ಉದ್ರೇಕ

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಸ್ವರತಿಯ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ ಅಧುನಿಕ ಕಾಮಜ್ಞಾನದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದ ಉದ್ರೇಕವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉಭಯ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ (Mutual masturbation) ಎಂದು ಹೆಸರು ಅದನ್ನು ಸ್ವರತಿಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದೆ ತಪ್ಪೆಂಬುದು ಮುಂದಿನ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ವಾಚಕರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಿರದು. ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಭಾವವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನಸಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವರತರು ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ರತರಾಗುವ ಬದಲು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ರತರಾಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗುವರೆಂದು ಮುಂದೆ 'ಪರಿಣಾಮ' ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಪರಸ್ಪರೋದ್ರೇಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಗಂಡಹೆಂಡರಾಗಲಿ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರೇಯಸಿಯರಾಗಲಿ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಭೋಗಿಸುವ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಗರ್ಭ ನಿರೋಧಕ್ಕಾಗಿ, ಗುಹ್ಯರೋಗ ತಗಲಬಾರದೆಂದು ಅಥವಾ ಮದುವೆಯ ಪೂರ್ವದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಚಟ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗದೆ ಪರಸ್ಪರ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಇಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವಿದ್ದರೂ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಣಯಾಲಿಲೆಗಳಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವೂ ಒಂದು ಪ್ರಣಯಚೇಷ್ಟೆಯಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಮತ್ತು ಅದು ವಿಕೃತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಸ್ವರತಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹ್ಯಾವ್‌ಲೊಕ್ ಎಲಿಸ್ ಮುಂತಾದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮದುವೆಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅದು ಅನೀತಿಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಾರಾಂಶ

ಮುಷ್ಟಿವೈಭವನ ಅಥವಾ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಬಿದ್ದವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಲು ಕೀಳುಜೀವಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರೆದುರಿನಲ್ಲಿ 'ನಾವೆಂದೂ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ'ವೆಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚುವ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಿಗಳು

ಅವರ ಜೀವನದೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ತಾವು ಮಹಾ ಪಾಪಿಗಳೆಂದು ಕೊರಗುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ನಾವು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಗೊಡನೆಗೇ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವವರು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವರತಿಯ ಮಿಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಈಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಾಯಿತು. 'ನನಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೂ ವೈರತ್ವವಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವವರು ಈವರೆಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಹೊಡೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ದುಡ್ಡಿನ ಆಸೆಗಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ನಾಪ್ತಿ ನುಡಿದಿರಬಹುದು. 'ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋ ಧರ್ಮಃ' ಎಂಬ ವ್ರತವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರು ತಮ್ಮ ಮಡಿ-ಮೈಲಿಗೆಗಳಿಂದ, ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಅನೇಕರನ್ನು ಸೀಡಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದವರು ತೊಡೆಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು, ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಘರ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ದಿವಾಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ರತಿಯನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಸ್ವರತಿಯ ಬೀಜವಿರುವವರೆಗೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದರ ಒದಾದರೂ ಶಾಖೆಯು ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರಲೇಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಸ್ವರತಿಯು ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಗ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವೆ ಆಗಿರುವುದು. ಶೈಶವವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯ ಅವಧಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಆಗ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಕೂಸು ಅಪರೂಪವಾಗಿಯಾದರೂ ಸಿಗುವುದೇ ಎಂಬುದು ಸಂಶಯ. ಆದರೆ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಬಹುತರರಿಗೆ ನೆನಪಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಂದೂ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವವರು 'ಮಾಡಿಕೊಂಡುದು ನಮಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ ಸ್ವರತಿಯ ವಿವಿಧ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಬುದ್ಧಿ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಇನ್ನೂ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಸ್ವರತಿಯ ರೀತಿ, ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲೂ ಅವರು ಸ್ವ-ರತರಾಗಿರುವರೊ ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನಷ್ಟೇ ನೋಡಬೇಕಾದುದು. ನೈಸರ್ಗಿಕ

ವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಕಾಮಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರತಿರತಿಯು (ಗಂಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ) ಜಿಗುರಿ ಬಲಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಕಾಮದ ಕುಸುಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರೇಮದ ವೃಕ್ಷವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಕಾಮವು ಪ್ರತಿಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತರುಣ ತರುಣಿಯರನ್ನು ದೂಡುತ್ತದೆ. ಕಾಮವಿಕಾರವಾದಾಗ ತರುಣನಾಗಲಿ ತರುಣಿಯಾಗಲಿ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಬೀರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾಮಪೀಡೆಯಾದಾಗ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಅದರ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನೆ ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೆ ಅವರು ಸ್ವ-ರತರಾದಂತಾಯಿತು. ಕಾಮಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಅವರು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಸ್ಪೋದ್ರೇಕಕರ ಅಂಗಚಾಲನ ಘರ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ; ಅವರು ಸ್ವ-ರತರೆ ಸೈ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡುವವರು—ಸಮರ್ಥಿಸುವವರಾಗಲಿ ವಿರೋಧಿಸುವವರಾಗಲಿ—ಅದರ ಮೂಲವಾದ ಸ್ವ-ರತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವು ದುರಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮೂಲವಾದ ಸ್ವರತಿಯೂ ದುರ್ವೃತ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವವರು ಸ್ವ-ರತಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿ 'ಮೂಲೇ ಕುಠಾರ' ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸ್ವರತಿಯು ಒಂದು ದುರ್ವೃತ್ತಿಯೋ? ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾದ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ, ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ, ಸ್ಪೋದ್ರೇಕಗಳು ದುರಭ್ಯಾಸಗಳೋ? ಆ ದುರ್ವೃತ್ತಿ, ದುರಭ್ಯಾಸಗಳು ನೂರಾರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು? ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ವರತಿಯು ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ದುರ್ವೃತ್ತಿಯೋ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.

ಆರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

ಪರಿಣಾಮ

ಯಾವುದೊಂದು ಮಾತಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಬುದ್ಧಿಗಿರುವ ಅನೇಕ ಕಾಲ್ಪೋಡಕುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಣಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತೊಡಕನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಅನುಭವಜನ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಅಜ್ಞಾನ ಮಾತಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ ಅಸಂಬದ್ಧ ವೆನಿಸಬಹುದಾದ ಮಾತು ಕೂಡ ಅಜ್ಞಾನ ಮಾತೆಂಬ ಒಂದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಆದರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಕತೆಗಳನ್ನೂ ಎಂದೂ ಸಂಭವಿಸಿರದ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಉದಾಹರಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಎಂಬುದು 'ಸತ್ಯಂ ವದ' ಎಂದು ನುಡಿಯುವವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ಅಜ್ಞ ಹೇಳಿದ್ದು ಅಥವಾ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ಎಂದು ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಪಾರಂಪರಿಕತೆಯ ಬೇಡಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಮಂಜಸವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಮುಟ್ಟದು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಮಿಂಚಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪರಂಪರಾಭಕ್ತಿಯ ಮೋಡಗಳು ಆ ಮಿಂಚನ್ನು ನುಂಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿ ಪಾರಂಪರಿಕರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಸಲ

ಹಿಂದಿನವರ ಮಾತಿಗೆ ಅನೇಕಾರ್ಥಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸುಲಭವೆನಿಸುವ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಹೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೆಡುಹಲು ಸಾಧಕವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಅವರು ಸಮರ್ಥಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾರಿ, ದೇಶಕಾಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ವಿಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಂಗತವೆನಿಸದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿತು? ಮಿತಿಮೀರಿದ ಆಹಾರ, ಅಸ್ವಸ್ಥ್ಯನಿವಾಸ, ಅಸ್ವಚ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ರೋಗಗಳು ಬರುವವೆಂದು ಮನಗಂಡ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರು ಸಹ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಮ್ಮು, ಉಬ್ಬಸ, ಬಾಲಗ್ರಹಗಳು ಕಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸದೆ ತಾಯತ, ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರಗಳಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗೆ ಎಡೆಗೊಡುತ್ತಾರಿಂದ ಮೇಲೆ ರೂಢಿ-ಮೂಢತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನರಸುವುದು ಎಂಥ ತಿಳಿಗೇಡಿತನ? ಸ್ವಸ್ಥಸ್ಥಲನದಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಪಂಥತ್ವವು ಬರುವುದೆಂದು ಅಂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ತರುಣನು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಭೂತಿ, ತಾಯತ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಕ ವಿದ್ಯುತ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚಿಸಿ ನಿರಾರ್ಹೋದಿ ಈಗ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ನಿದ್ರಾನಾಶ ಹಾಗೂ ಸ್ವಸ್ಥಸ್ಥಲನಗಳ ಪೀಡೆಯು ಮಿತಿಮೀರಿ ಬೆಳೆದು ಸಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಾಗಿ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ

ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ತೂಕವುಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸ್ಫುರಿಸಬೇಕು.
ಬುದ್ಧಿಯು ತೂಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಎಳೆದಾಡುವ ರೂಢಿ-ಮೂಢ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸರಪಳಿಗಳು ಜಾರಿ ಬೀಳಬೇಕು. ರೂಢಿ-ಮೂಢತೆಯ ಕ್ರೂರ ದವಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾವಧಿ ಮಕ್ಕಳೂ ತರುಣ ತರುಣಿಯರೂ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಎರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಮಿಣಿಯಾದರೆ ಕೇರು ಬಡೆದು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ; ಬಾಲಗ್ರಹವಾದರೆ ಬರೆಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ; ಮೈಲಿ ಗೊಬ್ಬರಗಳಾದರೆ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಕುರಿ-ಕೋಳಿ ಕಡಿದು ಮಕ್ಕಳ ಹರಣ ಹಿಚಕುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಷಮು ತರುಣತರುಣಿಯರನ್ನು ವಿವಾಹದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಲಿಗೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಡಲು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ಹೆಗಳೆ ಯರನ್ನು ಗುಪ್ತ ವೇಶ್ಯಾವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ರೂಢಿ ಮೂಢತೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಿಗಳಾದ ಅಸಂಖ್ಯ ತರುಣ

ತರುಣಿಯರ ಬಾಳೂ ಹುರುಪಳಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಒಂದೇ, ಅಲ್ಲ ಸ್ವರತಿಯ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ, (೧) ಐತಿಹಾಸಿಕ (೨) ಜನಾಂಗಶಾಸ್ತ್ರ (೩) ಧಾರ್ಮಿಕ (೪) ಪಾರಂಪರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ (೫) ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಒರೆಗಳಿಗೆ ತಿಕ್ಕಿನೋಡಬಹುದು.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿ

ಇತಿಹಾಸವು ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಕೈಗನ್ನಡಿ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿಯ ಗಹನ ಗುಹ್ಯಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವವು. ಪ್ರಾಚೀನರನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವದೇಶದ ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಗೋಚರಿಸದಿರಬಹುದು. ಪ್ರಾಚೀನರು ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯರೆ ಆಗಿದ್ದರು. ನಾವು ಅವರ ಮಂಜರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಶಾರೀರಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಭಾವ ಸ್ವಭಾವಗಳ ಬೀಜಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕೆಂಬುದು ಸಹಜ. ಆಧುನಿಕರಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನರಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ತುಸು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆನಿಸಬಾರದು.

ಆದರೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನವು ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಈಗ ಉಪಲಬ್ಧವಾದ ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳ ಪೂರ್ವೀಕಾಸದಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಧಾರ್ಮಿಕರು ಕೂಡ ಆ ಚಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಯಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನಕ್ಕೆ 'ಓನಸಿಜಂ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿಯ ಓನನ್ ಎಂಬ ಪುರುಷನ ಜೀವನವೇ ಆ ರಬ್ಬದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಓನನನು ತಂದೆಯಾದ ಜೂಡನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತನ್ನ ವಿಧವೆಯಾದ ಅತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಮದುವೆ

ಯಾದ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು! ಅವನು ಸಂಭೋಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಪರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯೊಬ್ಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯು ಅವನ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಭೋಗವನ್ನಾಚರಿಸದೆ ಬರಿ ಬಾಹ್ಯಫರ್ಷಣಗಳಿಂದ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪರಿಸುವ ಚಟವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಓನನನು ಬಾಹ್ಯಫರ್ಷಣಗಳಿಂದ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಡಹಿಕೊಂಡು ರಿಂದ ಯೋನಿಬಾಹ್ಯ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದ ರೀತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ 'ಓನನಿಜು' ಎನ್ನುವ ಲಾರಂಭಿಸಿದರು

ಗ್ರೀಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಗಳು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಆ ಚಟಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಆಗ ಈಗಿನಂತೆ ವಿಶೇಷ ತಿರಸ್ಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಪಾಪವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯುಂಟೂ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಕೇವಲ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಗಂಡಸು ಮುಷ್ಟಿಮೃಧುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಸಂಭೋಗಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಡಸರನ್ನು ಕೂಡ ಅವನು ಆಕರ್ಷಿಸಲಾರನೆಂದು ಅವರು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು (ಏಕೆಂದರೆ ಗ್ರೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮರತಿಯೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿತ್ತು) ಆದ್ದರಿಂದ ಗಂಡಸರಿಗೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಆಕರ್ಷಕನಲ್ಲದ ಪುರುಷರಷ್ಟೆ ಮುಷ್ಟಿಮೃಧುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಅವರ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುವವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಗಿನ ಅರಿಸೊಫೇನ್ಸ್ ಎಂಬ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯ ಒಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಕೇವಲ ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು, ಗುಲಾಮರು ಮತ್ತು ಮುದುಕರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಾಗಿತ್ತು.

ಅದೆ ಸಮಯದ 'ಸಿನಿಕ ಸ್ಕೂಲ್' ಎಂಬ ಪಂಗಡದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಪರರನ್ನವಲಂಬಿಸದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸ್ನಾನದವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೊಪೀಡಿಯ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ರೂಢವಾಗಿತ್ತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ೧೫ನೇ ಶತಮಾನದ ೧೫ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಟಾಲಿಯನ್‌ರಾದ ಎರಾಸ್ಮಸ್ ನೆಡರ್‌ಸಾನ್‌ನು

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಟಿವೈಧುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನೆಂಬ ಕಥೆಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಗ್ರೀಕರ ನಂತರ ರೋಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅದೆ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗ್ರೀಕರಿಗಿಂತ ರೋಮನರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತೆಂದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಉದಯವಾಯಿತು. ಆ ನಂತರ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆ ಧರ್ಮವು ಮಾತನ್ನೆತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಚರ್ಚ್ ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ವಿಧದ ಕಾಮುಜೀವನದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ಆಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ೧೮ನೆಯ ಶತಮಾನವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಯುಗ (Reformation) ಎನಿಸುವದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನರು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಹತ್ತಿದರು. ಮಿಕ್ಕ ಕಾಮಲೀಲೆಗಳಂತೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವೂ ಪಾಪವೆಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಭಾರತದ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆಯುರ್ವೇದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿಷಯವು ಬಂದುದು ನಮಗೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅತಿ ಕಾಮಸಂಗಗಳಿಂದ, ರೋಗಿಸಂಗಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಅಶಕ್ತಿ, ವ್ಯಾಧಿಗಳ ವರ್ಣನೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಸಿಸಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಅತಿರೇಕದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಉಪಚಾರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ರೂಢಿಯೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಿಸುವದು ತಪ್ಪಾಗುವದು. ಆದರೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ನಿರಪಾಯಕಾರಿ ಅಥವಾ ನೈರಸಗೀಕವೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲು ಸಾಕು ಕಾಮುಜೀವನದ ಯಾವ ಅಂಶಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈಗಿನಂತೆ ಆಗ ಕಾಮಸಿದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿದ್ದವು; ಸಮಾಜವೂ ವಿವಿಧ ಕಾಮಸಾಧನಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಆಗಿನ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುವದು. ವಾತ್ಸರ್ಯನ ಋಷಿಗಳು ವೇಶ್ಯಾಸಂಗ, ಕುಮಾರೀಸಂಗ, ವಿಧವಾಸಂಗ, ಗಂಡನಿಂದ ಆತ್ಮಪ್ರಳಾದ ತರುಣಿಯ ಅಕರ್ಷಣ ಸಂಗಗಳ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು

ತಮ್ಮ ಕಾಮಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಗಿನ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮಜೀವನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಭಾವವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ತರ್ಕಿಸಬಹುದು. ಅಷ್ಟು ಕಾಮಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಈಗಿನಷ್ಟು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಆಗ ಪ್ರಚುರವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೇಕಾದರೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಕಾಮಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ರೂಢವಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಮಾಜವೂ ಧರ್ಮವೂ ಗ್ರೀಕರುಂತೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯಭಾವದಿಂದಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾಮಸಂಯಮ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿಷ್ಠಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಮತ್ತು ಯೋಗಸಾಧಕರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಪೌರಾಣಿಕ ಕತೆಗಳಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತಾಲದ ಉದ್ವಾಲಕ ಮಹರ್ಷಿಯು ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಿಸಿಕೊಂಡ ವೀರ್ಯದಿಂದ ನಾಶಿಕೇತನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಪೌರಾಣಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿಯ ವೀರ್ಯದಿಂದ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಹನುಮಂತನು ಕೂಡ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನೊಂದು ಮಿಾನು ನುಂಗಿ ಗರ್ಭ ಧರಿಸಿತಂತೆ. ಈ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕತೆಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ 'ಮಾನಸ' ಪುತ್ರರ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಿಸಿದ ವೀರ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರೋ? ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರೂಢವಾದುದರಿಂದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಬಹು ಬೇಗ ಸಂಭೋಗದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರಾದುದರಿಂದ ಆಗ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಾಲದಷ್ಟು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಇದ್ದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ನಂತರ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದ್ದ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಧರ್ಮವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಂದುವು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಧರ್ಮದವರು ಕ್ರಮೇಣ ರಾಜ್ಯಸೂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡರು. ಅದರಿಂದ ಆಯಾ ಧರ್ಮಗಳ ನೆರಳು ಭಾರತೀಯ ಕಾಮಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಕಾಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೆಲ್ಲ ಪಾಪ

ವಾಯಿತು. ಕಾಮಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಬಂಧನಗಳು ಬಿಗಿಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಬಂಧನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಪುನಃ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಕಾಮಜೀವನವೇ ನೀಚನೆನಿಸಿದುದರಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವೂ ಪಾಪವೆನಿಸಿತು.

ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ

ಇಡಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು; ನಾಗರಿಕರು ಮತ್ತು ಅನಾಗರಿಕರು ಎಂದು. ನಾಗರಿಕರು ನಿನದಿನವೂ ಹೊಸಹೊಸ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶೋಧಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಹಸುಖವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ನವೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರು. ಅನಾಗರಿಕರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಹಳೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಜೀವನಕ್ರಮವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನೇಕರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡುದರಲ್ಲಿ ತಥ್ಯಾಂಶವಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ನವೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು ಸಾವು, ಮದುವೆ ಮಕ್ಕಳು, ದೇವರು ಧರ್ಮ, ರೋಗ ಭೂತಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಾರ ಪಲ್ಲಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯಗಳು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಸಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವೂ ನವಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಣಾಮವೇ? ಅಥವಾ ನೂರಾರು ಶತಕಗಳಿಂದ ನಡೆದುಬಂದಿರುವುದೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಪ್ರಚುರತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುವದು.

ಮೊದಲು ಅನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾ. ಜನಾಂಗಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲರೂ ಅನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ತೀರ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಮೇರಿಕೆಯ ಹೊಟೆಂಟೊಟ್ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ

ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯದ ವರ್ಣನೆಗಳೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರುತ್ತವೆ. ಪ್ರೊ. ಮಾಲಿನಾಸ್ಕಿಯು ತನ್ನ 'ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಲೈಫ್ ಆಫ್ ಸ್ಯಾನ್‌ಜೆಸ್' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಟ್ರೊಬ್ರಿಯಾಂಡ್ ದ್ವೀಪಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪುಲವಾದ ಕಾಮಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬತ್ತಲೆ ಯಾಗಿದ್ದು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಕುಮಾರಿ ಯರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ನೋಡುವರು. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಕಾಮನಾಟಗಳನ್ನು ಆಡುವರು. ಆ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೈ ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಸ್ಪೆಚ್ಚೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಹುಡುಗರ ಕಾಮಜೀವನವು ೧೦-೧೨ ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ, ಹುಡುಗಿಯರದು ೬-೮ ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದು. ಬಾಲ್ಯದ ಕಾಮನಾಟಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೇನೂ ಅನಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ಮೀಡ್ ಎಂಬವಳು 'ಕಮಿಂಗ್ ಆಫ್ ಏಜ್ ಇನ್ ಸಾಮೋಆ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. “ಸಾಮೋಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾಮಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಗಳಾಗಲಿ, ಬಹಿಷ್ಕಾರಗಳಾಗಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನದ ಮೇಲೂ ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ೬-೭ ವರ್ಷದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯೂ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಹುಡುಗರಂತೂ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ರೋಗ, ಕಾಮಮಾದ್ಯ ಅಥವಾ ನಪುಂಸಕತೆಯ ಸುದ್ದಿಯೇ ಇಲ್ಲ.”

ಫ್ರಿಚ್ ಎಂಬ ಜನಾಂಗಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ನಾಮಾ ಜನಾಂಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದೆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. 'ನಾಮಾ' ಜನರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಬಹಳ ಪ್ರಚುರವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕೆಲವು ಪರ್ವದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಒಂದು ವಿಧಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವರ್ಣನೆಯಿರದ ಕತೆಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿಲ್ಲವಂತೆ. ಮಾಂಟೆಗಾರ್ಡ್ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಜನಾಂಗಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು 'ಪೆರಾಗೆಯಾ' ಮೊದಲಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಪೂರ್ಣ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ; ಆಗ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸುಭೋಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ

ಪಡುವುದೂ ಅವರ ಆಟಗಳೆ ಆಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಪೊಲಿನೇಶಿಯಾ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಎಷ್ಟೋ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗವು ಗುಂಪಾಗಿ ಅಥವಾ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರವಾಸಿಗಳು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ ಬಹುತರವಾಗಿ ಅನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದ ಕಾಮಲೀಲೆಗಳನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕ ಆಟಗಳಂತೆಯೇ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳುವಾ. ಡಾ. ರೋಬಿಯು ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಪುರುಷರು ಅಪರೂಪವೆಂದೂ ಅನೇಕರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೆ ಆ ಚಟವನ್ನು ಕಲಿಯುವರೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಡಾ. ಕ್ಯಾಥೆರಿನ್ ಡೇವಿಯು ಅಮೇರಿಕೆಯ ೧೦೦೦ ಕಾಲೇಜು ತರುಣಿಯರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೬೦ ಮಂದಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಡಾ. ಹ್ಯಾಮಿಲ್ಟನ್‌ನು ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೭ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ೭೪ ಮಂದಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರುಗ್ಬಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ವೈದ್ಯ ಡಾಕ್ಟರ್ ಡ್ಯೂಕ್ಸ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೦-೯೫ ಹುಡುಗರು ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜರ್ಮನಿಯ ಪ್ರೊ. ಜೂಲಿಯನ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಭವದಿಂದ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೨ ಗಂಡಸರು ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದೂ ಬ್ರಹ್ಮ ಚಾರಣಿಯರು ಕೂಡ ಮುಟ್ಟಿನ ಸಮಯದ ಹಿಂದುಮುಂದಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಸ್ತ ಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರೊ. ಹ್ಯಾಮಿಲ್ಟನ್ ಎಲಿಸನು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗದ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ: “ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವೀಡನದ ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನರೆಲ್ಲ ಮಿತವಾದ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಉಷ್ಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಚಟವು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಸ್ಪೇನದ ಹುಡುಗ

ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆಲ್ಲ ಆ ಚಟವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಚಟವನ್ನು ಅವರು ಶೈಶವದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಲೆಯುಣಿಸುವ ದಾದಿಯರಿಂದ ಕಲಿಯುವರು. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚರ್ಚಾಧಿಕಾರಿಯು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ 'ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ' ಹನ್ನೆಡರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಹುಡುಗಿಯರು ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಹಾಲನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಒಂದು ರಿಫಾರ್ಮ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವರನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ರಂತೆ.

ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೊಪೀಡಿಯ ಆಫ್ ನೆಕ್ಯುಅಲ್ ನಾಲೆಜದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗವು ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಚುರವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಿಧ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಹಾಗೂ ಡಾಕ್ಟರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ: ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಯಸ್ಸಿನ ನೂರಕ್ಕೆ ೬೦ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಸ್ವರತಿಯ ಚಟಗಳಿವೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ೭೦ ಮತ್ತು ೯೦ ಮಂದಿಗೆ ಸ್ವರತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವೆಂದೆಯೆಂದು ಮೀರಿಸಿಯು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾರ್ಕೋನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ತರುಣ ಅಪರಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೮೫ ಜನರಿಗೆ ಆ ಚಟವಿದೆ. ಬುಡಾಪೆಸ್ಟದ ಡೂಷನ ಮತದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೬ ಸ್ವರತರಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ಹರ್ಶಫೀಲ್ಡನು ಬರ್ಲಿನಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ೫೦೦ ಜನರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೬ ಸ್ವರತರಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂತು. ಬ್ರೂಕ್‌ಮನ್‌ನು ಅಮೇರಿಕೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೯ ಸ್ವರತರಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರೊ. ಯಂಗ್ ಮತ್ತು ಬರ್ಗರರು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಜನರೂ ಸ್ವರತರಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಡಾ ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮ್ ಸ್ಟೀಕೆಲ್ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾನ್ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಹೀಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ: Every body masturbates; to this rule there is no exception ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವಿಲ್ಲ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿ

ಯಾವುದೊಂದು ಸಂಗತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಡುವ ಪರಿಪಾಠವಿದೆ. ಗುರುಗಳು, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಹೇಳುವುದೆ ಸರಿ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾರದ್ದೆಲ್ಲ ತಪ್ಪು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಗುರುಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಇಳಿಯಬೇಕಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿಗೂ ದೂರದೂರ. ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೊಡಬಹುದಾದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಕೂಡದು ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಯು 'ಇದು ವಾಸ' ಎಂದುಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು. ಅದೇಕೆ ವಾಸ? ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದರೆ 'ನಾನು ಹೇಳುವೆನೆಂದು' ಅಥವಾ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ವಿನಯವಿದ್ದರೆ 'ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜ ಹೇಳಿದನೆಂದು' ಎಂಬುದೆ ಖಂಡಿತವಾದ ಉತ್ತರ.

ಈ ಬಗೆಯ ವಿಚಾರಸರಣಿಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವೂ 'ವಾಸ' ವೆನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಯಾಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯವಾದರೂ ನಮಗೆಲ್ಲದ ಬರಬೇಕು? ಬಹಳವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಸ ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಪರಮಾವಧಿಯಾಯಿತು. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನರಕಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ತುಸು ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಿದರೆ 'ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಕೇಳೋ! ನಿನ್ನ ಜಾಣತನ ಮಿಂಚಿಸಬೇಡ, ಹುಚ್ಚು ಮುಂ.....' ಎಂಬ ಶಿಷ್ಟವಾದ ಮೃದುವಾದ ಉತ್ತರ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಲಾರರು. ಏಕೆಂದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೆಲ್ಲ ವಾಸ. ಧಾರ್ಮಿಕ ವಾತ್ಸಾತ್ಯಂತೂ ಮಾನವಲೋಕದ ಮೂಲ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಂದ ಆದಮು ಮತ್ತು ಈವರು ಕಾಮಫಲವನ್ನು ಸವಿದುದರಿಂದಲೇ ಭವರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಕಾಮವು ಅಮರನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಾವನ್ನು ತಂದ ಅನಿಷ್ಟವಂತೆ. ಆದರೆ 'Ye go forth and multiply' ಅಂದರೆ,

ಮುಂದೆ ಸಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ (ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿರಿ) ಎಂಬ ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿಯ ದೇವರ ಆಪ್ಪಣೆಗೆ ಆ ಧಾರ್ಮಿಕರು ಏನು ಅರ್ಥ ಮಾಡುವರೋ? ಕಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಉಪಾಯ ವೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತೇ ಅವರಿಗೆ?

ಆದರೆ ಧರ್ಮವು ಬರಿ ಉಪದೇಶಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಹೊರತು ಅಚರಿಸಲಿಕ್ಕಲ್ಲ. ಧರ್ಮವು ಕಾಮವನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಹೀಗೇದಿದ್ದರೂ ಧಾರ್ಮಿಕರಷ್ಟು ಕಾಮಲಂಪಟರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ದೇವರಿಗೊಂದು ದೇವದಾಸಿಯರನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಮದಾಸಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಡ ಸತ್ತ ತರುಣಿಯರನ್ನು ಗಂಡನೊಡನೆ ಚಿತೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸುರಂಗಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಈಗಿನ ಅನೇಕ ಉಪಾಸನಾ ಮಹಾರಾಜರು ವಾಸನಾಪೂಜಾರಿಗಳೆಂಬುದೂ ವಾಚಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕೆಲ ಕೆಲವು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾಮಲೀಲೆಗಳೂ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಅಸಂಯತ ಕಾಮಲೀಲೆಗಳಿಂದ ಗುಹ್ಯರೋಗ, ಕುಷ್ಠ, ಕ್ಷಯಗಳಿಂದ ಬಳಲಿದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹರಿಕಥಾದಾಸರೂ, ಪುರಾಣಿಕರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕಾಮವು ಪಾಪಕರ; ಏಕೆಂದರೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಐಹಿಕಸುಖದ ಮೇಲೆಯೇ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಖಾರೋಗ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ವಿಷಯಗಳೆಷ್ಟೋ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ನೀರುಳ್ಳಿಯು ತುಷ್ಟಿ, ಪುಷ್ಟಿ, ವೀರ್ಯವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಆಯುರ್ವೇದವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಉದ್ದು ವೀರ್ಯವರ್ಧಕವಾದ ಧಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವೆರಡೂ ಧರ್ಮಸಾಧಕರಿಗೆ ತ್ಯಾಜ್ಯ. ಉಪವಾಸ ವನವಾಸಗಳಿಂದ ಇಹದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಪರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿದೆ ಯೆಂಬುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕರ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಸುಖದ ಹಾದಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ತಿಳಿದರೆ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಧರ್ಮಗುರುಗಳನ್ನೂ ಯಾರು ಕೇಳುವರು? ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಖದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರಿ ಎಂಬುದು ಅವರ

ಉಪದೇಶ. ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೆಂದರೆ ಅವರ ಎಡೆಯನ್ನು ತಾವು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೆ ಅವರ ತಂತ್ರ.

ಪುರಾತನ ಭಾರತದ ಧರ್ಮವು ಕಾಮದ ಯಾವ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನೂ ತುಚ್ಛವೆಂದು ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಮವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಿತವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹಿತವನ್ನು ಅವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದರು. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪುರಾತನ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತ್ತು ತತ್ಸದೃಶವಾದ ಧರ್ಮಗಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೇ ಕಾಮವಿಷಯಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲ ಕುತ್ಸಿತವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯ ತಿರಸ್ಕಾರವೂ ಸರಧರ್ಮಿಯರು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಧರ್ಮಗುರುಗಳು ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬತ್ತಿಸುವುದೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುದರಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಸಾಪವೆಂದೂ ಆಯಿತು; ಅದರಿಂದ ಏಕೆ ಸಾಪವೆಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಹಿಂದಿನ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ತಾಂಡರಲ್ಲ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಾಶ್ವಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ) ವೈದ್ಯರೂ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಜನರನ್ನು ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಬೆದರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಧರ್ಮಗುರುಗಳೇ ವೈದ್ಯರಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೂ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಧರ್ಮಗುರುಗಳಿಗೂ ನಿಕಟ ಸ್ನೇಹವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕರೂ ವೈದ್ಯರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಶಪಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕ ಆಘಾತವನ್ನು ಪಡೆದು ತಲ್ಲಣಿಸುವವರಿಗೆ ಮಣಿ, ಮಂತ್ರಾಷ್ಠಿಗಳಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಭಾಂಡಾರವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈಗಿರದು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಡೆದಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಧಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಪವೆನಿಸುವುದು. ಯಾಕೆಂದು ಕೇಳಬೇಡಿರಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ

ಪಾರಂಪರಿಕತೆಯನ್ನು ಕೆದರಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ವೈದ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಬಂದುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಾರಂಪರಿಕ ದೃಷ್ಟಿ

ಪಾರಂಪರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಮುಂದಾಳುಗಳೂ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಪಾರಂಪರಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲಕೆಲವು ಸಲ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಪರಂಪರೆಗೂ ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮದಷ್ಟು ಅಂತರವಿರುತ್ತದೆ. “ಒಬ್ಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮುಲ್ಲಾನ ಗೋರಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ವಿವಿಧ ಭೂತಗಳಿಗೆ ಆಹುತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪೀಡೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ; ಕುರಿ-ಕೋಣಗಳನ್ನು ಕಡಿದರೆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ” ಎಂದು ಅಜ್ಜ-ಅಜ್ಜಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮವು ಆವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಒಬ್ಬನೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದೂ ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕರು ಇತ್ತ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಧ್ಯಾನವನ್ನೂ ಮಾಡುವರು; ಅತ್ತ ಬೇತಾಳನಿಗೆ ಹೆಂಡ-ಮಾಂಸಗಳ ಬಲಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗ್ರಂಥಗಳಿರುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಪರಂಪರೆಗೆ ಕರ್ಣೋಪಕರ್ಣೇನ, ಮುಖೋಪಮುಖೇನ ಮುಂದೆ ನಾಗುವುದೆ ದಾರಿ. ಪರಂಪರೆಯು ಮಾನವ ಲೋಕದ ಆದಿಯಿಂದ ಇದೆ. ಪರಂಪರೆಯು ಕೊಂಚ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಣಗಟ್ಟಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಧರ್ಮರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಪರಂಪರೆಗಿರುವಂತಹ ಹಿಡಿತವು ಧರ್ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಧರ್ಮವು ಪರಲೋಕದ ಸಾಧನವಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಪರಂಪರೆಯು ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕೆಡಹುವುದು. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಪಾರಂಪರಿಕತೆಯ ಮಾನವರ ಮುನ್ನಡೆಯ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಹಿಂದೆಯೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಇಂದೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಧರ್ಮದ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ತುಸು ವಾಗಾಡಂಬರದ ವಿವರಣೆಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಪರಂಪರೆಯ ಮಾತನ್ನು ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಮನ್ನಿಸುವ ಪರಂಪರೆಯು ಇದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುತರ ಪರಂಪರೆಗಳೆಲ್ಲ ಗೂಢವಿದ್ದೆಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತೀರ ಕಾಡುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದೆಂದೂ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ಗೂಢಕಲ್ಪನೆಗಳಿದ್ದವು; ಕಾಮಜೀವನದ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಗೂಢ ಗಂಭೀರ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿ ಬೇಕಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಅವಶ್ಯರಾಗಿರುವರೆಂಬುದು ಕಾಡುಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಗರ್ಭ ಧರಿಸುವುದು ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ವಾತಾವರಣ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭೂತಾಂಶಗಳು ಪರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಶಿಶುರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸುವವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಭೋಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪರ್ವತ, ಗಂಡುನದಿ, ಗಾಳಿಗಳಿಂದ ಗರ್ಭಧರಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಯುರೋಪದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರು ಚಂದ್ರನ ಕಡೆಗೆ ಮೋರೆ ಮಾಡಿ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೂಡಬಾರದೆಂಬ ವರಂಪರೆಯಿದೆ. ಶಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹುಡುಗಿಯು ಅವಿವಾಹಿತಳಾಗಿದ್ದರೂ ಚಂದ್ರನು ಅವಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭ ನಿಲ್ಲಿಸುವನೆಂದು ಅವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಡುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಗೆ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವು ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೂ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಪಿತೃವ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೈಮನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡುಂಟಾಗುವುದೂ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪರಸ್ಪರ ಆಕರ್ಷಣ ಮೋಹಗಳುಂಟಾಗುವುದೂ ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನೆಳೆಯದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಯೌವನದಲ್ಲಿಯೆ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಆಗಿನ ಪ್ರತಿಲಿಂಗಿಯ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಅವರ್ಣನೀಯವಾದ ಆನಂದವೂ ಯಾವುದೂ ದೇವತೆಗಳ ವರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವನು ತರ್ಕಿಸಿದುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಸುಖವನ್ನಾಗಲಿ ದುಃಖವನ್ನಾಗಲಿ ಕೊಡುವ ವಸ್ತು-ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆರಿಸುವುದು ಕಾಡುಬುದ್ಧಿಯ ಸಹಜಗುಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಮನುಷ್ಯನು ಯೌವನಾಧಿಪತಿ ಕಾಮನನ್ನು ನಿವಿಧ ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗಲೂ ಅನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮದನೋತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಾಗರಿಕರಾದ ನಾವು ಕೂಡ ಆ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರುಷ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬವನ್ನಾಚರಿಸುವೆವು.

ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ಯೌವನೋದಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ದೇವತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲಸಲಾರಂಭಿಸುವ ರಜೋವೀರ್ಯಗಳಿಗೂ ಗೂಢವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹರೆಯದ ಅದ್ವಿತೀಯಾ ನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ರತಿಕಾಮರೂ, ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ, ರಜೋವೀರ್ಯಗಳೂ ಅನಾಗರಿಕರ ಪೂಜೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದವು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಾರಂಪರಿಕರು ಕಟ್ಟುವ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ರಜೋವೀರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೂಜೆ-ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿವೆ. ಪುರುಷನ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತ್ರೀಯ ರಜಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದ್ಭುತವಾದ ಗೂಢ ಶಕ್ತಿಗಳಿವೆಯೆಂದು ಅನಾಗರಿಕರು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ಯೌವನೋದಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ತಾಂತ್ರಿಕೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಅವರು ಜರುಗಿಸುವರು. ಕೆಲಕೆಲವು ಕಾಡುಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಾದ ಹೆಗಸರನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊಲದ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿದರೆ ಬೆಳೆಗೆ ಹತ್ತಿದ ಹುಳಗಳು ನಾಶವಾಗುವವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿದೆಯೆಂದು ಪಿ.ನಿ ಎಂಬ ಜನಾಂಗಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಬೆಲಿಜಿಯಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಾದವರು ಮೈಲಿಗೆಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಬೆಣ್ಣೆ, ಕಾಯಿಪಲ್ಗೆ, ಮಧುಫಲ (ಗುಡಾಮ್) ಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅವು ಹಳಸುವವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಮುಟ್ಟಿನ ರಕ್ತವು ಬಹಳ ಛೇದಕರವಾದುದರಿಂದ ಕುನಾರಿಯ ಪ್ರಥಮ ಸಮಾಗಮವನ್ನು ಸರಕೀಯವೆಂದು ಮಾಡಿಸುವ ರೂಢಿಯು ಪ್ರಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಅವಳೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸಿ ಅವಳ ಇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿಯ ರಜೋವೀರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಾಜದ ಅರಿಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಗೆಂದು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಮೈ ವೆಸ್ಟರ್ ಮಾರ್ಕನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಕಾಡು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಗ ಸ್ವಲಸಲಾರಂಭಿಸುವ ವೀರ್ಯದ ಗೂಢಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅರಿಷ್ಟ ಬಡೆಯಗಿರಲೆಂದು ಯೌವನೋದಯದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವರು; ಮಂತ್ರಪೂರಿತವಾದ ಕಷಾಯಗಳನ್ನು ಕುಡಿಸುವರು; ಅವನ ಮುಂದಿನ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಒನಕೆಗಳಿಂದ ಗುದ್ದಿ ಮುರಿಯುವರು. ಆಗ ಅವನು ತರುಣಿಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬಾರದಂತೆ. ಮುರೆ, ಓವೆನ್ಸ್

ಮತ್ತು ಗೌಬರ್ನ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಿಧಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಂದು ಓದಿದ್ದು ನಮಗೆ ನೆನಪಿದೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ವೀರ್ಯಕ್ಕಿರುವ ಮಹತ್ವವೆ ಕಲ್ಪಿತ ಗೂಢಗುಣವೆ, ಆ ಉತ್ಸವ, ತಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ

ಮೇಲಿನ ಪರಂಪರೆಗಳು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವವು ಕ್ರಮೇಣ ವೀರ್ಯ-ರಜಸ್ಸುಗಳೆ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಮನುಷ್ಯನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಂಟಾದ ಮೇಲೆ ವೀರ್ಯ-ರಜಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಬಂತು. ಆದರೆ ಸಂಗಡವೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಣನೆಗೂ ಕಳೆಯೇರಿತು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ತರುಣರಿಗೆ ವೀರ್ಯವು ಸ್ವಲಿಸುವಂತೆ ತರುಣಿಯರಿಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವೀರ್ಯವು ಸ್ವಲಿಸುವುದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ರಜೋವೀರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತಾನಗಳು ಬೀಜರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಭೋಗವು ಕೂಡ ಜೀವಹತ್ಯವಷ್ಟೆ ಪಾಪವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲಿಸುವುದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಕ್ಷಮ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ವೀರ್ಯಪತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂದರೆ ಮಹಾವಾತಕವೆಂದು ಧಾರ್ಮಿಕರೂ ಪಾರಂಪರಿಕರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೇರೆ ಜೀವನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಗುಣವಿದ್ದುದರಿಂದ ರಜೋವೀರ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರತ್ತದ ಸಾರವೆ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ವೈದ್ಯರೂ ಬೆದರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಹುತರವಾಗಿ ವೈದ್ಯರ ಮಾತೇ ಪಾರಂಪರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯಾಯಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಜ್ಞಾನದ ಲಾಭವನ್ನು ವೈದ್ಯರು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಮಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಲಕ್ಷಣ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ವೈದ್ಯರು ವೀರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವಜನ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಕಲ್ಪನಾಚಾರುಯವೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು

ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ವೈದ್ಯರು ರಜೋವೀರ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಜೀವನದ ಸತ್ಪ್ರಸಾರವೆಂದೇ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದುಸುರಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಘೋರ, ಭಯಂಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ವೈದ್ಯರೇ ಇನ್ನೊಂದುಸುರಿನಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಸಲ ಸಂಭೋಗಿಸಿದರೂ ಕಸುವುಗುಂದದಂತಹ ವಾಜೀಕರಣ, ವೀರ್ಯಸ್ತಂಭಕ ಮಹಾಷಧಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲ ಧನೋಪಾರ್ಜನೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಬೀಗದ ಕೈಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ವೈದ್ಯರು ಪಟ್ಟ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ವಾರಂಪರಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವವು.

ಅರವತ್ತು ಹನಿ ರಕ್ತದಿಂದ ಒಂದು ಹನಿ ವೀರ್ಯವಾಗುವುದೆಂಬುದೊಂದು ವಾರಂಪರಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಂದು ಸಲದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಚಮಚಿಯಷ್ಟು ವೀರ್ಯವು ಸ್ವಲಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಸಲದ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ೧೨೦ ಚಮಚಗಳಷ್ಟು ರಕ್ತವನ್ನು ನಾರಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ರಕ್ತವು ಜೀವನದ ಸಾರವೆಂದ ಮೇಲೆ ದಿನಾಲು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಇಲ್ಲವೆ ಹಲವು ಸಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ರಕ್ತವು ನಾಶವಾಗಿ ಭಯಂಕರ ರೋಗಗಳಾಗಬಹುದು. ಆಕಾಲ ಮೃತ್ಯು ಕೂಡ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಆ ವಾರಂಪರಿಕರ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹದಿಮೂರು ವರುಷಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವಾಗುವು ವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾರಂಪರಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ರಕ್ತನಾಶದ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಹೆಂಗಸರೂ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಅನ್ನುವರೋ?

ವೀರ್ಯವೆಂದರೆ ಮಿದುಳು ಮತ್ತು ನರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಅನ್ಯತನಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಿಂದ ವೀರ್ಯನಾಶ

ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮಿದುಳು ಕೆಟ್ಟು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಬಹುದು; ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು; ನರಮಂಡಲದ ಕಸುವು ಕುಗ್ಗಿ ನಡುಕ ಬೇನೆಯು ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈವರೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮೇಧಾವಿಗಳೂ, ಕವಿಗಳೂ, ಕಲಾವಿದರೂ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಾವು ಮುಷ್ಠಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಹಾತ್ಮರೂ ಸಾಧುಗಳೂ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದವರಿದ್ದಾರೆ. ವಿಯೆನ್ನದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಯಾದ ವಿಲ್ ಹೆಲ್ಮ್ ಸ್ಟ್ರೀಕೆಲಾನ್ ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅಸಂಯತ ಹಸ್ತಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವೆವು ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಮಹಾಕಾಮಲಂಘರಾಗಿದ್ದರು ನಾಚಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟು. ವೀರ್ಯನಾಶದಿಂದ ಅವರ ಮಿದುಳಿಗೆ ಅಥವಾ ನರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಬಾಧೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ? ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನನಾಗದಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹಸ್ತ ಸಂಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರ ನರಮಂಡಲ ಮತ್ತು ಮಿದುಳಿಗೆ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ನರಮಂಡಲ ಮತ್ತು ಮಿದುಳು ಕೆಟ್ಟು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವುದೆಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ಈ ವಾರಂಪರಿಕರೂ ಮುಷ್ಠಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಮಂದಿಯೂ ಮುಷ್ಠಿ ಮೈಥುನವನ್ನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಉಪದೇಶಕರ ಮಿದುಳು ಏಕೆ ಕೆಡಲಿಲ್ಲ?

ಮುಷ್ಠಿಮೈಥುನದ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುವುದೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ವಾರಂಪರಿಕರು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ರೋಗಗಳೂ ಸಮಾವಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಚಂಚಲದೃಷ್ಟಿ, ವಿಶೇಷವಾದ ನಾಚಿಕೆ, ಪುಕ್ಕತನ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಓಜೋಹೀನತೆ, ಕಂಠನ ಸುತ್ತಲು ಕಪ್ಪುಕಲೆಗಳು, ಗಲ್ಲ (ಕೆನ್ನೆ) ಗಳು ಒಳಸೇರುವುದು, ಸೊರಗುವುದು, ಗಾಬರಿ, ನಿರುತ್ಸಾಹ, ತೆವು ತಡೆಯದಾ

ಗುವುದು, ಅನಿಶ್ಚಿತ ವರ್ತನ, ಅಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತ, ಉಬ್ಬಸ, ಏಕಾಂತಸ್ಥಿಯತೆ, (ಲೋಕಾಂತದ ಭಯ), ಮೂತ್ರದ ತಡೆತೊಂದರೆಗಳು, ವಾಳಗಳು, ಅತಿಯಾಗಿ ಬೆವರುವುದು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಂಗೈ ಅಂಗಾಲು ಬೆವರುವುದು, ಕಂಠು ಗುಡ್ಡೆ ಕೆಂಪಾಗುವುದು, ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯ, ಕರುಳಿನ ದೋಷಗಳು, ಮಲಬದ್ಧತೆ, ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ, ಅಗ್ನಿ ಮಾಂದ್ಯ ಮುಂತಾಗಿ ಅನಂತವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಬಹುದು ಅರ್ಧಾಂಗ ವಾಯು, ಕ್ಷಯ, ಕುಷ್ಠ, ನಪುಂಸಕತೆ, ಅವಸ್ಥಾರ, ಹುಚ್ಚು ಮುಂತಾದ ರೋಗಗಳು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನಿಗಳಾಗುವವಲ್ಲದೆ ಅವರ ಆ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಅವರ ಸಂತಾನಕ್ಕೂ ಆ ರೋಗಗಳೆಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಆ ಸಂಜ್ಞೆ ತರು ಹೇಳುವರು

ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವವರು ಬರಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಾರಿತೋರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರ, ವೈದ್ಯ, ಹಕ್ಕೇಮರೇ ಇಂತಹ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಹತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮಾತಿನ ಪರಿಣಾಮವು ಎಷ್ಟು ಭೀಕರವಾಗಿರಬೇಕು! ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯುಂಟಾಗಿದೆ ಆದರೂ ವಾರಂಪರಿಕ ಭೂತವು ಅವರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು ಪ್ರೊ ಗಾರ್ನಿಯರನು ಹಿಂದಿನ ಹ್ವೆಲ್ಲಕ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ವಿಷಯದ ಗಹನ ವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದನು ಅಂಥ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಕೂಡ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ವಾರಂಪರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಮದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನೆನ್ನುತ್ತಾನೆ:— ಸ್ವರತಿಯನ್ನಾಚರಿಸಿದರೆ ಬೆನ್ನುಹರಿಯಲ್ಲಿಯ ಮೇದಸ್ಸು ಕೆರಳುತ್ತದೆ, ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ವಾಯು ಬಡಕೊಳ್ಳುವದು, ಲಿಂಗ ಮಣಿಯ ಸಂವೇದನೆಯು ಕುಗ್ಗುವದು. ಸ್ತನ ಗಳು, ಅಂಡಗಳು, ಗಂಟಲು, ಮೂಗುಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಂವೇದನೆ (ಸ್ಪರ್ಶಜ್ಞಾನ) ಯೂ ಕುಗ್ಗುವದು, ಇಂದ್ರಿಯವು ಡೋಂಕಾಗಿ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಒಲಹೀನ ವಾಗುವದು, ಸ್ವರತರಿಗೆ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಅಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ

ಸಂಭೋಗವು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಅವರು ಮುಖಮೈಥುನ ಮುಂತಾದ ಅನೈ ಸರ್ಗಿಕ ಸಂಭೋಗಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಕುತನ, ನಿರುತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಹೆಣ್ಣುವೃತ್ತಿಯವರಾಗುವರು. ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವು ಅವರಿಗಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವರತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ರಮಿಸಿದಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಮೋಹಕಳಾದ ಸುಂದರಿಯು ಸಿಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ರೇಕವಾಗುವದು ಅದು ನಿಜ- ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವರತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಲಿಂಗಿಯ ಆಕರ್ಷಣವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವರಲ್ಲಿಯ ಕಾಮಾಗ್ನಿಯೆ ಆರಿಹೋಗುವದು.

ಅಂತೂ ೧೯ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದ ವರೆಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಿ ಗಳಿಗೊಂದು ಗಾಢಾಂಧಕಾರಮಯವಾದ ಭೀಕರ ಯುಗವಾಯ್ತು. ಧಾರ್ಮಿಕರು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಪಾಪವೆಂದು ಕರೆದು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವರು ರೌರವ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರೆಂದು ಅಂಜಿಸಿದರು. ಪಾಠಸರಿಕರು ವೀರ್ಯವೇ ಜೀವನ; ಆದ್ದರಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವೆಂದರೆ ಸಾವಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ವೆಂದು ಬೆದರಿಸಿದರು. ವೈದ್ಯರು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನೆಗಡಿ ಮೊದ ಲ್ಲೊಂಡು ಕ್ಷಯಾಪಸ್ಥಾರ ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ರೋಗಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವ ವೆಂದರು. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಿಗಳಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಾಕ್ಷಸೀ ಕ್ರೂರತನದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರು. ಪೂರ್ಣ ಪೌರುಷಶಾಲಿಗಳಾದ ತರುಣರು ಕೂಡ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ನವುಂಸಕರಾಗಿರುವೆನೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಷುದುವೆ ಗಂಜಿ ಬೈರಾಗಿಗಳಾದರು; ಮದುವೆಯಾದವರು ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ನೆನಸಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನವುಂಸಕರಾದರು; ಹೆಂಡತಿಯು ಕಾಮತ್ಯಪ್ತಿಗೆ ಪರ ಪುರುಷನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವಳೆಂದು ಅಂಜಿ ಹುಚ್ಚರಾದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಜೀವನವು ಮರಣಪ್ರಾಯವಾಯಿತು. ಹೆಗಲಿರುಳೂ ತಮ್ಮ ಪಾಪಕೃತ್ಯದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕರಾಳರೂಪದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ನುಂಗಬರು ತ್ತಿನೆವೆಯೆಂದು ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಲವು ಸಲ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನಾಧಾರವಾದ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸೂರೆಗೈದು ಇನ್ನು ಜೀವಂತ ಹೆಣವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಯೆ ಒಳಿತೆಂದು ಕೆಲವರು

ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅಮೌಲ್ಯ ಉತ್ಸಾಹ, ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೆ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗದ ಭೂತ ಬಡೆದುಕೊಂಡು ಹೆಂಡ ಕುಡಿದವರಂತೆ ದಿಕ್ಕುತಪ್ಪಿದ ಬಾಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಎಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದರು. ನಾಲದಕ್ಕೆ ‘ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ವೀರ್ಯ ಪುನಃ ಸಂಸಾದಿಸಿರಿ; ನಮ್ಮ ಲೇಹ್ಯವನ್ನು ತಿಂದು ಅಮರ ವೀರ್ಯರಾಗಿರಿ; ಈ ದಿವ್ಯ ಹಿಮಾಲಯದ ವನಸ್ಪತಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಪುನಃ ಗಂಡಸಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರಿ; ಒದೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯ ಸಾಗರ ಪಡೆಯಿರಿ’ ಮುಂತಾಗಿ ವಿವಿಧ ಔಷಧಗಳ ಮನಮೋಹಕ ಜಾಹಿ ರಾತನ್ನೂ, ಬೇದಿಯಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ಓದಿ, ಕೇಳಿ, ಮುಳುಗುತ್ತಿರು ವವನು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯ ಆಸರ ಪಡೆಯಲು ಚಡಪಡಿಮನಂತೆ ಅರೆಹೊಟ್ಟೆ ಯುಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ದಿವ್ಯೌಷಧಗಳ ದಾತರಿಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟರು. ಡಾಕ್ಟರೂ ವೈದ್ಯರೂ ಹಕೀಮರೂ ರೋಗವು ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ ನಾಡಿ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ‘ನೀವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ಪರಿಣಾಮವಿದೆ’ವರು ಹೀಗೆ ಒಂದೆರಡು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಿ ಗಳ ಬಡಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ಕುಡಕುಡವರೆಲ್ಲ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕೊನೆಗೂ ಗಾಣೆಗರ ಎತ್ತಿನಂತೆ ತಮ್ಮ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ಭಯಂಕರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಸುತ್ತಲೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಡುತ್ತ ತಿರುಗುವುದು ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ಮಧುರ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ನಿಕಟ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಧಾವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನದ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಕೆಡಹಿದರು. ಕಾಮಜೀವನವೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಯಿತು ಸ್ವರತಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಯಲಿಗೆ ಬರಹತ್ತಿದವು. ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡಿ ಜೀವನದ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿಬಿಡುವ ವೈದ್ಯ ಡಾಕ್ಟರ ಹಕೀಮರ ಮೋಸ ಗಾರಿಕೆಗೆ ಕೊಂಚ ತಡೆಯಾಗಹತ್ತಿತು.

ವಿಳನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

*

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ದೂಷಿಸುವವರು ಎರಡರ
ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದನೆಯದೊಂದರೆ ಕಾಮಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೆಲ್ಲ ಕುತ್ಸಿತ, ವಾಪಕರ ಎಂಬುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರಳ
ವಾದ ಉತ್ತರವೆಂದರೆ ದೇವರು (ಅವನು ಕರುಣಾಸಾಗರನಾಗಿದ್ದರೆ)
ಕುತ್ಸಿತ, ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾದುದಾವುದನ್ನೂ ಹುಚ್ಚಿಸಿರಲಾರ ಮತ್ತು
ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದುದಾವುದೂ ಪಾಪಕರವಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆ
ಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಹಾನಿಯಾಗದಿದ್ದರಾಯಿತು ಅದ್ದರಿಂದ
ಕಾಮವು ಕುತ್ಸಿತವೆಂಬ ಭಾವನೆಗಿಂತ ಕಾಮವು ಯಾವಾಗ ಹಾನಿಕರ
ವಾದೀತು ಎಂದು ವಿವೇಚಿಸುವುದು ಸಮಂಜಸವಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಕಾಮದ
ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಹಾನಿಕರವಾಗುವ ಸಂಭವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ
ವಿಜ್ಞಾನವೇ ನಮ್ಮ ಕೈದೀಪವಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾ

ಪಾರಂಪರಿಕರ ಮತ್ತೊಂದು ತತ್ವವೆಂದರೆ ವೀರ್ಯವೆಂದರೆ ಜೀವನ.
ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಸಂಭೋಗಿಸುವುದು ಕೂಡ ಆ ತತ್ವಕ್ಕನುಸರಿಸಿ
ಜೀವನ ಘಾತಕವಾದುದು. ಅದಮೇಲೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನಿಷ್ಪ್ರ
ಯೋಜಕವಾಗಿ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಭೂಮಿಗಿರೆಯುವುದು ಮಹಾ ಉತ್ಪಾತ,
ಅಧಃಪಾತದ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿ
ದಂತೆ ಈ ತತ್ವವು ಹುಡುಗ, ಹುಡುಗಿಯರಿಗೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ

ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ವೀರ್ಯಪತನವಾಗುವ ದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಈ ತತ್ವದ ಹುರುಳುಗೇಡಿತನವು ವಾಚಕರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವೀರ್ಯವೆಂದರೆ ಜೀವನವೇ? ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದಿಂದ ಜೀವನದ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಕಸುವುಗುಂದುವುದೇ? ಅಂಥ ಮೋಹಕವಾದ, ಆತ್ಮಘಾತಕ್ಕೆ ದಾರಿದೋರುವ ವೀರ್ಯವನ್ನು ದೇವರು ಪುರುಷರಿಗಷ್ಟೆ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟನು? ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಮುಳುಗಲೆಂಬುದು ದೇವರ ಇಚ್ಛೆಯೇ? ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಗಂಡಿಗೂ, ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಕಿರಿಯಿರಿಗೂ ಹಿರಿಯಿರಿಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾನಿಯಾಗುವದೆಂದಾದರೆ ಮೇಲಿನ ವೀರ್ಯನಾಶದ ತತ್ವವು ತಿಳಿಗೇಡಿತನದ್ದಾಗಿರಬಹುದೇ? ಅಥವಾ ಸ್ವರತಿಯಿಂದಾಗುವ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮವು ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರದೆ ತನುಮನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರಬಹುದೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸಂಗತಿಗಳಾವವು? ಎಂಬ ಸಂಶಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ತರ ಬೇಕು. ಮೊದಲು ವೀರ್ಯದ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾ.

ವೀರ್ಯದ ತೀರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶವು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಪುರುಷನ ವೀರ್ಯದಷ್ಟೇ ಸ್ತ್ರೀಯ ರಜಸ್ಸೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬರಿ ಪುರುಷನ ವೀರ್ಯ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಂತಾನ ಹುಟ್ಟದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಕ್ಕಿದ್ದಷ್ಟೆ ಮಹತ್ವವು ರಜಸ್ಸಿಗೂ ಇರಬೇಕು. ವೀರ್ಯವು ಜೀವನವಾಗಿದ್ದರೆ ರಜಸ್ಸು ಕೂಡ ಜೀವನವಾಗಿರಬೇಕು. ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದಿಂದ ಜೀವನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ರಜಃಸ್ರಾವದಿಂದಲೂ ಜೀವನಾಶವಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಗಂಡಸಿನ ಜೀವನದ ಭದ್ರತೆಗೆ ವೀರ್ಯಸಂಯಮದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಜೀವನರಕ್ಷಣೆಗೆ ರಜಃಸಂಯಮ (ಮುಟ್ಟು ತಡೆಯುವುದು) ಕೂಡ ಅವಶ್ಯವಾದೀತು! ಆದರೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ರೋಗದ ಹೊರತು ತರುಣಸ್ತ್ರೀಯ ಮುಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವುದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಜೀವನ ಭದ್ರತೆಯ ಅನುಕೂಲವು (ವೀರ್ಯ ಸಂಯಮದ ಯುಕ್ತಿ) ಗಂಡಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಕ್ಷಪಾತವಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅದೇಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯು

ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿರುವಾಗಲೂ ರಜಸ್ತ್ರಾವವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಜೀವನವು ಸಗರ್ಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭದ್ರವಾಗಿರುವದೆನ್ನೋಣವೇ? ವಿಶಿಷ್ಟವಯಸ್ಸಿನ ನಂತರ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಲ್ಲಿ ರಜೋವೀರ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೇ? ಶ್ರಮಸಹನ, ಕರ್ತೃತ್ವರಕ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ತರುಣರ ತಲೆಮೆಚ್ಚಿಹಾರುವ ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಲ್ಲಿವೇ? ಇನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯ ರಜಸ್ಸಿಗೆ 'ವೀರ್ಯ' ವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ರವಿಸಿ ಹೋದರೇ ಜೀವನವು ಭದ್ರವು ನೀರೋಗಿಯೂ ಆಗಿರಬಲ್ಲದು. ಮುಟ್ಟು ತಡೆಯುವದರಿಂದ ಹಲವು ಭಯಂಕರ ರೋಗಗಳಾಗುವವೆಂಬುದು ಈಗ ಬಹು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. 'ವೀರ್ಯವೇ ಜೀವನ' ಎಂಬ ಪುರಾತನ ತತ್ವವನ್ನೇ ಮನ್ನಿಸಬೇಕಾದರೂ ವೀರ್ಯವೆಂದರೇನು? ವಿವರಿಸಿದ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸ್ರವಿಸುವ 'ರುಕ್ರ' ಎಂದು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಈ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಓದಿ ವಾಚಕರು ಹೊರಗೆ ಸ್ರವಿಸುವ ಪುರುಷ ವೀರ್ಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೋಚ ಕುಗ್ಗಿಸಬಲ್ಲದಾದರೂ ಇದು ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ಒಂದಿರುವ ಸ್ಥೂಲ ಪುರುಷ ವೀರ್ಯದ ಭಕ್ತಿಯ ಬೇರು ಇನ್ನೂ ಭದ್ರವಾಗಿಯೂ ಇದೆಯನ್ನು ಒಳಗಡೆ ಆದ್ದರಿಂದ ವೀರ್ಯ ಮತ್ತು ರಜೋ ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಪುನಃ ವಾಚಕರ ಕೈಗೇ ತಕ್ಕದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪುರುಷವೀರ್ಯ

ವೀರ್ಯವೆಂದರೆ ಒಂಡೆ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳಿವೆ. (೧) ಬೀಜಾಣುಗಳು ಮತ್ತು (೨) ಅವಕ್ಕೆ ಈಜಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ರಸ. ಬೀಜಾಣುಗಳು ಅಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಂಡದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಬೀಜಕೋಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ರಸದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ನಂತರ ವೀರ್ಯನಲಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ವೀರ್ಯಕೋಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ವೀರ್ಯಕೋಶದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ವಿಧದ ರಸವೂ ಬೀಜಾಣುಗಳ ರಸದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಕಾನೋ ದ್ರೇಕವಾದಾಗ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಹೊರಗೆ

ಸ್ಥಳಿಸಿ ಬರುವಾಗ ಪ್ರಸ್ಥಿತಗ್ರಂಥಿಯ ರಸವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ವೀರ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಲಿಂಗದ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಸ್ರವಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೀರ್ಯವೆಂದರೆ ಬೀಜಾಣು ಮತ್ತು ಬೀಜಕೋಶ, ವೀರ್ಯಕೋಶ, ಪ್ರಸ್ಥಿತಗ್ರಂಥಿಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ರಸಗಳ ಒಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ವಸ್ತುವೆಂದೆಂತಾಯಿತು. ಈ ವೀರ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣವು ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಕಂಠು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಆಗಿಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅನೇಕ ಬೀಜಾಣುಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ವಿವಿಧ ರಸಗಳೊಡನೆ ಕಲಿತು ವೀರ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವೀರ್ಯಾಶಯದಲ್ಲಿ ಹಸಿಹನಿಯಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮೂತ್ರಾಶಯದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವೀರ್ಯಾಶಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಚಮಚಿಯಷ್ಟು ವೀರ್ಯವು ಹಿಡಿಸುವದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವು ತುಂಬಿತೆಂದರೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ನೈರ್ಗುಣವಾಗಿ ಕಾನುವಿಕಾರವಾಗುವದು ಆಗ ಅವನು ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮುಂತಾದ ಕೃತ್ರಿಮ ಉದ್ರೇಕಗಳಿಂದಾಗಲಿ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಳಿಸಿಕೊಂಡು ವೀರ್ಯಾಶಯಗಳನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡುವನು. ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವಾಮ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಳಿಸಿ ವೀರ್ಯಾಶಯಗಳನ್ನು ತೆರವು ಮಾಡುವಳು (ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಚಿತ್ರವಾಗಿ ರಮ್ಯವಾಗಿ 'ಅನಂಗಶಾರೀರ' ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗುವದು.)

ಸ್ತ್ರೀಯ ರಜಸ್ಸು

ಪುರುಷನ ವೀರ್ಯವು ಹೇಗೆ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ರಜಸ್ಸು ಕೂಡ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದೆ. ಮುಟ್ಟಾಡಾಗ ಅವಳ ಯೋನಿಯಿಂದ ಪ್ರವಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ರಜಸ್ಸು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಮಾಣವು ರಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣವು ಅವಳ ಡಿಂಭಾಶಯ ಹಾಗೂ ಗರ್ಭಾಶಯದ ಒಳಮೈಯಿಂದ ಸ್ರವಿಸಿದ ಷಸ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಡಿಂಭಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಅಪರಿಪಕ್ವ ಡಿಂಭಾಣುಗಳು ರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ೨೮ ದಿನಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಡಿಂಭನಾಳಗಳ

ಮೂಲಕ ಗರ್ಭಾಶಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ದಿನ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಆಗ ಸಂಭೋಗದ ಮೂಲಕ ಪುರುಷನ ವೀರ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಜೀರ್ಣಾಣುವು ಅವಳ ಗರ್ಭಾಶಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಆ ಡಿಂಭಾಣುವಿನೊಡನೆ ಬೆರೆತರೆ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗದಿದ್ದರೆ ಡಿಂಭಾಣುವು ಗರ್ಭಾಶಯದ ಒಳಮೈಯಲ್ಲಿಯ ಕೊಂಚ ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಮತ್ತು ರಕ್ತದೊಡನೆ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಾಗುವಿಕೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಮುಟ್ಟು ಸರಾಸರಿ ೨೦ ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಎಡ ಡಿಂಭಾಶಯದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಅಣುವು ಸಕ್ರವಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಬಲ ಡಿಂಭಾಶಯದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಅಣುವು ಸಕ್ರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹುಡುಗಿಯು ಮೈನೆರಿದ ನೊದಲುಗೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ೪೦ ವರ್ಷಗಳಾಗುವವರೆಗೆ ೨೦ ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮುಟ್ಟುವುತ್ತಾಳೆ ಹಿಂದೆ ಕೌಮಾರಾವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಶುಕ್ರೋದಯವಾಗಿ ಪ್ರಥಮ ಋತುವಾಗುವ ನೊದಲು ಅವಳು ಪುರುಷಕಾಮಗಳಾಗುವವೆಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಮರೆತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದೇ ವಿಧದ ಪುರುಷಕಾಮವು ಅವಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲದ ಮುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ರಜೋವೀರ್ಯಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತು ತುಸು ಯೋಚಿಸುವ. ವೀರ್ಯವು ದಿನದಿನವೂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ವೀರ್ಯಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ವೀರ್ಯಾಶಯಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡವೆಂದರೆ ಗಂಡಸಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವಾಗುತ್ತದೆ ಆಗ ಅವನು ಸ್ತ್ರೀಕಾಮಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಡಿಂಭಾಣುವು ಸಕ್ರವಾಗಿ ಗರ್ಭಾಶಯದ ಕಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಮತ್ತು ಗರ್ಭಾಶಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾಮವಿಕಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯಾಶಯಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಡಿಂಭಾಣುವು ಸಕ್ರವಾಗಿ ಗರ್ಭಾಶಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವನ್ನಂಟುಮಾಡುವಳು ಹಾಗೆ ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಕಾಮಿಸಿ

ಸಂಭೋಗಿಸಿ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಧೈರ್ಯವಾಗಿದೆ

ಈ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾತು ತಿಳಿಯಾಯಿತು ರಜೋ ವೀರ್ಯಗಳು ಕೆಲವು ದಿನ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಾದಿರಬೇಕು. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ರಜೋವೀರ್ಯಗಳು ಸ್ವಲಿಸಿ ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸನಾತನ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳುಗಡಹಿದವೆಂದು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುವವರೂ, ಅವರನ್ನು ಶಪಿಸುವ ಪಾರಂಪರಿಕರೂ ಮೇಲಿನ ಸನಾತನ ನಿಯಮವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸಂಭೋಗದಿಂದಾಗಲಿ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಸ್ವಲಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇಂಗಿಕೊಂಡು ದೇಹಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಅರೋಗ್ಯಶಕ್ತಿ ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬ ಹಳೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ವಿಜ್ಞಾನಸಮ್ಮತವಾದುದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಮತಂತ್ರದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಸ್ನಾನಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಆ ವೀರ್ಯವು ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ವೀರ್ಯವು ಪುನಃ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವರು ರಜಸ್ಸು ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಪುನಃ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಕಂಡಂತಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಪಾರಂಪರಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ರಜಸ್ಸು ರಕ್ತಗತವಾದರೆ ಅಥವಾ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ರವಿಸಿ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲ, ಭಯಂಕರ ರೋಗಗಳುಂಟಾಗುವುವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಯಾವ ಸ್ರಾವವೂ ಪುನಃ ರಕ್ತಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆಗಬಾರದು; ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹಲವು ಬೇನೆಗಳಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಸಿತ್ತ ಠಸವು ಆಹಾರ ಪಚನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದ ಸ್ರಾವವಾಗಿದೆ ಅದು ಸಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ರವಿಸಿ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಏಕರೂಪವಾಗಬೇಕು. ಅತಿಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ರವಿಸಿದರೆ ನಾಂತಿಯೂ, ಸಿತ್ತಾತಿಸಾರ (ಸಿತ್ತಭೇದಿ) ವೂ ಉಂಟಾಗುವವು.

ಪಿತ್ತ ರಸವು ಅತಿಸ್ರವಿಸಿದರೆ ಮಲದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗದೆ ಅದು ಪುನಃ ಪುನಃ ರಕ್ತ ಗತವಾದರೆ ಪಿತ್ತ ವಿಕಾರಗಳೂ ಕಾಮಣಿ (ಕಾಮಲೆ) ಯೂ ಆಗುವವು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನ (Excretion) ಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾದ ಕೂಡಲೆ ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋಗಬೇಕು ಅವಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾದರೆ ಬೇನೆಗಳಾಗುವವು. ವೀರ್ಯ ರಜಸ್ಸುಗಳು ಕೂಡ ವಿಸರ್ಜನ ಗಳೆ ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂತ್ರ ಬೆವರುಗಳಂತೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರ ದೂಡುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹೊತ್ತಿದ್ದಾಕೆ ಅವು ಪುನಃ ರಕ್ತ ಗತ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆಗಬಾರದು; ಆದರೆ ಬೇನೆಗಳೂಟಾಗಲೇಬೇಕು ಮತ್ತೆ ಆಯುರ್ವೇದವೂ ಇದನ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತದೆಂದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕರು ಬಟ್ಟುಕಟ್ಟ ಬಹುದು! ಅಷ್ಟಾಗ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ “ ಶುಕ್ರ ಧಾರಣಾತ್ ತತ್ ಸ್ರವಣಂ ಗುಹ್ಯವೇದನಾ ಶ್ವಯಂಭುಃ ಜ್ವರಃ, ಹೃದ್ಯಾಥಾ ಮೂತ್ರ ಸಂಗ ಅಂಗಭಂಗ ವೃದ್ಧಿ ಅಶ್ಮ ಸಂಧತಾಃ ” ಅಂದರೆ ವೀರ್ಯವು ತಡೆದರೆ ಶುಕ್ರಮೇಹ, ಇಂದ್ರಿಯದ ನೋವು, ಬಾವು, ಜ್ವರ, ಹೃದಯವೇದನೆ, ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನದಲ್ಲಿ ತಡೆ, ಮೈಕ್ಕೆ ನೋವು, ಅಶ್ಮರಿ, ಸಂಧತ್ವ ಮುಂತಾದ ಬೇನೆ ಗಳಾಗುವವೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವು ವಿಧದ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಿಯಃ ಸ್ತ್ರಿಯಃ ಪ್ರಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಸಮಾಗಮಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡ ಉಪದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ ವೀರ್ಯನಿರೋಧದಿಂದ ಮೇಲಿನ ರೋಗಗಳು ಉಂಟಾಗುವವೊ ಹೇಗೆಂಬುದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯವಾದರೂ ‘ವೀರ್ಯ ವೆಂಬುದು ಒಂದು ವಿಸರ್ಜನ; ಅದು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಹೋಗುವುದೆ ಆದರ ಧರ್ಮ ’ ಎಂಬ ಈಗಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾವಿರಾರು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಯು ರ್ವೇದವೂ ಒಪ್ಪಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಈಗ ವೀರ್ಯ ರಜಸ್ಸುಗಳು ವಿಸರ್ಜ್ಯ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಅವನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸ್ಥಳಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅಪಾಯ ವಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯ ರಜಸ್ಸು ಮುಟ್ಟಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ರವಿಸು ವುದಲ್ಲದೆ ಅವಳು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದು ಸ್ರವಿಸುವು ದಿಲ್ಲ ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತವಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವಾ

ವೀರ್ಯರಜಸ್ಸುಗಳು ವಿಸರ್ಜ್ಯಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಅವನ್ನು ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ (ಸ್ವಲಿಸಿ) ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಯಾವ ವಿಸರ್ಜನವೂ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಕೂಡದು. ಮೂತ್ರವು ವಿಸರ್ಜ್ಯವಾದರೂ ದೇಹವು ಅದನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಹತ್ತಿದರೆ 'ಬಹುಮೂತ್ರ' ರೋಗವಾಗುವುದು. ಮಲವು ವಿಸರ್ಜ್ಯವಾದರೂ ಅತಿಯಾದರೆ ಅಮಶೌಚ, ಅತಿಸಾರ ರೋಗಗಳಾಗುವವು. ಬೆವರು ವಿಸರ್ಜ್ಯವಾದರೂ ಹೈಯರೋಗದಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೋಗಹತ್ತಿದರೆ ಶಕ್ತಿಹ್ರಾಸವಾಗುವುದರಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವೀರ್ಯವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ವಲಿಸಿದರೆ 'ಶುಕ್ರಮೇಹ' (Spermatorrhoea) ಎಂಬ ರೋಗವೆನಿಸುವುದು. ರಜಸ್ಸು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸಿದರೆ ಪ್ರದರ (Menorrhagia) ಎಂಬ ರೋಗವೆನಿಸುವುದು. ಮಿತಿಯಿರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಸರ್ಜನವನ್ನೂ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಸರ್ಜನಗಳು ಅತಿಯಾಗಿ ನ್ರವಿಸಿದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅಸಾಯಕ್ಕೆ ವಿಸರ್ಜ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದುದು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಕಾಂಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಡಿದು ಶ್ರಮಬಟ್ಟುದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಬಹುಮೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಸರ್ಜಿತವಾಗುವುದರಿಂದ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮೂತ್ರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರಾಂಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಡಿದು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ನಮಗಾಗುತ್ತಿರುವ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತಿಮೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾವು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ನಾವು ಮೂರ್ಛರಾಗುವೆವು. ಆದರೆ ಮೂತ್ರಾಂಗಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ ಅವು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನ ಮಾಡುವಂತೆ ಅವನ್ನು ಶ್ರಮಗೊಳಿಸುವುದು ಜಾಣತನದ ಉಪಚಾರವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವೀರ್ಯವು ಕೂಡ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರೆ, ಹೊರಗೆ ಹೋದ ವೀರ್ಯಕ್ಕೇನೂ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೇಗೂ ವಿಸರ್ಜ್ಯವೇ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅದನ್ನು ೧೫-೨೦ ದಿನಗಳಗೊಮ್ಮೆ ವಿಸರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ವೀರ್ಯಾಂಗಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟೇ ದುಡಿತ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮುಷ್ಠಿ

ಯಥಾ ಸಮಿವ ಅದಗ್ನಿ ದಿನಾಲು ಸ್ವಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಅನವಶ್ಯಕ ದ ಮೂತ್ರ ಬೀಳುವುದು. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹಾನಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಅದು ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದಿಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದರಿಂದ ವೀರ್ಯಾಂಗಗಳ ತೀರಿಕೊಂಡ ದುಡಿತದಿಂದ. ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಿಂದ ಸ್ವಲಿಸಿ ಹೋದ ವೀರ್ಯದ ಮಾಣವು ಗಣ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಗಳು 'ಅಯೋ ನಾನು ಸ್ವ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನಲ್ಲಾ!' ಎಂದು ಅಳುವುದು, ವಿರೇಚನ ಪಥ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನು 'ಅಯೋ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಮಲವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡೆನಲ್ಲಾ!' ಎಂದು ಶೋಕಿಸುವಷ್ಟೆ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ 'ನನ್ನ ವೀರ್ಯಾಂಗಗಳೆಲ್ಲ ಸಶಕ್ತವಾಗಿರುವಾಗ ಅವಕ್ಕೆ ಕೊಂಚವೂ ಶ್ರಮವಾಗದೆ ಉಡಗಟ್ಟಿ ವೀರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೂ ನಾನು ಲಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾತು ತಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. 'ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೊ ಪೀಡಿಯಾ' ಫ್ ಸೆಕ್ಯುಅಲ್ ನೊಲೆಜ್ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಂಪಾದಕನೂ ಅಸಂಖ್ಯ ಸ್ತಪ್ರಯೋಗಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದು ವಿಕಾಲವಾದ ನುಭವವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಫರ್ಸ್ ಹೇರ್, ಸಿ. ಎಚ್ ಎಂ. ಎಂ ಬಿ. ಅವನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 'The amount of semen lost at an emission is small in quantity and the loss of it has no more importance for the bodily health than the loss of saliva from the mouth or tears from the eye' ಎಂದು ಒಂದು ಸಲದ ಸ್ಥಲನದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವು ಕೊಂಚ ಮಾತ್ರ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ವೀರ್ಯದ ವೆಚ್ಚವು ಹಾಯಿಯಿಂದ ಸ್ರವಿಸಿದ ಜೊಲ್ಲಿಗಿಂತ ಅಥವಾ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸ್ರವಿಸಿದ ಕಂಬನಿಗಿಂತ ಕಿಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಅಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಈಗ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತದ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿರೇಷ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವಾದಾಗ ಅವಳ ವೀರ್ಯವು ಒಳಮೈಯಿಂದಲೂ ಬಾರ್ಥೊಲಿನ್ ಗ್ರಂಥಿಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಶ್ಲೇಷ್ಮವು ಒಸರಿ ಬರುವುದು. ಪುರುಷನ ವೀರ್ಯಾಂಗಗಳಿಗೆ ದುಡಿತ ಸಿದ್ಧಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಶ್ಲೇಷ್ಮಾಂಗಗಳಿಗೂ ದುಡಿತ ಬೀಳುವುದು. ಅಂದ ಮೇಲೆ

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತವೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಸ್ತವ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ರಜೋವೀರ್ಯಾಂಗಗಳಿಗೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿ ದುಡಿತ ಬೀಳುವುದೆಂಬುದೊಂದೇ ಹಾನಿಯೇ ? ಮತ್ತು ವ ಹಾನಿಯೂ ಇಲ್ಲವೇ ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಉತ್ತರ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವರತಿಯಿಂದಾಗಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು (೧) ದೈಹಿಕ (೨) ಮಾನಸಿಕ ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸುವುದೋಕತು.

ದೈಹಿಕ

ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇಂದರೆ ರಜೋವೀರ್ಯಾಂಗಗಳ ದುಡಿತ ವೀರ್ಯವೆಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ; ವೀರ್ಯಾಂಗಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿವು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಕ್ತ ಹರಿಯುವುದು ಅದರಿಂದ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವೂ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಶ್ಲೇಷ್ಮವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಮಾಣವಾಗುವವು ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವೀರ್ಯಾಂಗಗಳೆಗೂ ವಿಶೇಷ ದುಡಿತ ಬಿದ್ದು ಅವು ದುರ್ಬಲವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ

ಪುರುಷನು ದಿನಕ್ಕೆ ಹಲವು ಸಲ ಮುಷ್ಟಿ ವೈಘ್ರನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮೊದಲು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ವೀರ್ಯವತನವಾಗುವುದು ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸ್ಥಿತ ಗ್ರಂಥಿ, ಕಾಪರಗ್ರಂಥಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ನೀರಿನಂತಹ ವಸ್ತುವು ಜಿನುಗಿ ಬರುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಿತಗ್ರಂಥಿಯು ಕಾಮಜೀವನದ ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ಥೈರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾದ ಗ್ರಂಥಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಬೀಜ ಕೋಶ ಹಾಗೂ ಅಂಡಗಳ ಆರೋಗ್ಯವು ಪ್ರಸ್ಥಿತ ಗ್ರಂಥಿಯ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ ಅದರಿಂದ ದಿನಾಲು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನಾಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ಥಿತ ಗ್ರಂಥಿಯ ಆರೋಗ್ಯವು ಕೆಟ್ಟು ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಂಡ ಬೀಜಕೋಶಗಳೂ ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ವೀರ್ಯವು ನೀರಾಗುವುದು. ಬೀಜಾಣುಗಳು ಅಶಕ್ತವಾಗುವವು. ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವರತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ರಕ್ತ ಹರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಬೆನ್ನು

ಹುರಿಯಲ್ಲಿಯ ನರಗಳ ಉತ್ತೇಜನವು ಬೇಕಾಗುವದು. ಅತಿಯಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನಾಚರಿಸಿದರೆ ಬೆನ್ನಿನ ಕೆಳಭಾಗದ ನರಗಳು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಅಶಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ ಅದರಿಂದ ಸೊಂಟದ ನೋವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಆ ಕಟಿಪ್ರದೇಶದ ಕಸೇರುಕೆ (ಬೆನ್ನುಹುರಿ) ಯಿಂದ ಮೂತ್ರಾಂಗಗಳಿಗೂ ನರಗಳು ಹೋಗುವವು. ಅದರಿಂದ ಅತಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಆ ಭಾಗದ ಮಿದುಳುಬಳ್ಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿತ ಬಿದ್ದರೆ ಮೂತ್ರಾಂಗಗಳಿಗೂ ಹೋಗುವದು. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಡಿಂಭಾಶಯಗಳಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ರಕ್ತ ಹೋಗುವದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಕೆಡುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂತ್ರಕೋಶವು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ರಕ್ತಸಂಚಿತವಾಗುವದರಿಂದ ಮೂತ್ರಾಶಯ ದಾಹ (Cystitis) ವಾಗಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಮೂತ್ರದ ಸಂಗಡ ಶ್ಲೇಷ್ಮವು ವಿಸರ್ಜಿತವಾಗುವದು. ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಕಪಟಗಳಾದ ಡಾಕ್ಟರ್-ವೈದ್ಯ-ಹಕ್ಕೀಮರು ಪೀರ್ಯವೆಂದೋ ಪರಮಾ ಎಂದೋ ಹೇಳಿ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಬೆದರಿಸುವದುಂಟು

ಸ್ತ್ರೀಯ ಯೋನಿಯ ಮೇಲ್ಮಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಾಡಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಕಾಮಪೀಠವಿದೆ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಅದು ಬಹಳ ಸಂವೇದನೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಾಡಿಯನ್ನೇ ಉದ್ರೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ ಹುಡುಗಿಯು ತರುಣಿಯಾದ ನಂತರ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಚಂದ್ರನಾಡಿಯಲ್ಲಿಯ ಸಂವೇದನೆಯ ಯೋನಿಗಳಿಗಿರುವುದೆಂದೂ ಅದರಿಂದಲೇ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಯೋನಿಯ ಸುಖಸಂವೇದನೆಯೆನಿಸುವದೆಂದೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಂವೇದನೆಯು ಚಂದ್ರನಾಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಯೋನಿಯು ನಿರ್ವೇದನೀಯವಾಗಿರುವದು (Lacking sensory pleasure) . ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ದಾಸಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಸುಖವೆನಿಸದೆ ಪ್ರತಿಸಲ ಸಂಭೋಗವಾದ ನಂತರ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆನಿಸುವದು.

ಸ್ವರತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿರಾಶಾನುಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವು ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಪ್ರಿಯೆಯರು ಕಾಮೋಪ-
ಭೋಗಕ್ಕೆ ಸಿಗದ್ದರಿಂದ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅವಕ್ಕೆ ಅನು-
ಕೂಲವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ ಆ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ
ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧರಾದ ತರುಣತರುಣಿಯರು ಕಾಮೋದ್ದೇಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಯೋನಿ
ಗಳನ್ನು ಬಹು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಘರ್ಷಿಸುವರು ಅತಿ ಘರ್ಷಣದಿಂದ ಕೋಮಲ
ವಾದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ದವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವು
ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಯೋನಿ ಚಂದ್ರನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಂವೇದನೆಯು ಮಂದಗೊಳ್ಳುವದ
ರಿಂದ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಬೇಸರವೆನಿಸುವದು ಪುರುಷನ ಇಂದ್ರಿಯದ ಸ್ನಾಯು
ಗಳು ಅತಿ ಘರ್ಷಣದಿಂದ ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ಲಿಂಗೋದ್ದೇಶವು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲ
ವಾಗಿ ಆಗುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ಬೇಗ ಸಡಿಲುಬೀಳುವದು. ಸ್ವರತಿಯನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಚರಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಯೋನಿ ಘರ್ಷಣದಿಂದ ಬೇಗ
ಸುಖ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ. ಗಂಡನು ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಬೇಗ ಬೇಗ
ಲಿಂಗ ಸಂಚಾಲನಗೈದು ವೀರ್ಯಸ್ಥಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಟವನ್ನು ವಡೆದಿರುವುದ
ರಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ವೀರ್ಯ
ಧಾರಣ ಮಾಡಲಾಗುವದಿಲ್ಲ ಸರಿ ಬೇಗ ದ್ರವಿಸದ ಹೆಂಡತಿ! ಶೀಘ್ರ
ಸ್ಥಲಿಸುವ ಗಂಡ! ಅವರ ಸಂಸಾರ ಸುಖವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ
ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಕಾಮೋದ್ದೇಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವ
ದರಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯದ ಸ್ನಾಯು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ನುಗ್ಗಾಗಿ ಲಿಂಗವು ಡೊಂಕಾಗ
ಬಹುದು. ಅನುದ್ರಿಕ್ತಾ ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು
ನಮಗೆ ಬುದಿರುವ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದಾಗ ಲಿಂಗವು ೨
ಇಂಚು ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದರೂ ಅನುದ್ರಿಕ್ತಾ ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಇಂಚಿನಷ್ಟು ಉದ್ದ
ವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಗೋಳಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಂಠು ಮತ್ತು ಮೂಗು, ಕಾಮಾಂಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
ನಿತಿಮೂರಿ ಮುಷ್ಟಿವೈಧುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ

ಕಂಠು ಮತ್ತು ಮೂಗುಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವದೊಂದು ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸ್ವರತರ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಯುವಕನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ತಪ್ಪದೆ ತನಗೆ ನೆಗಡಿ ಬರುವದೊಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕಂಠು ನೋಯುತ್ತವೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುತ್ತದಿದ್ದರೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಹದ ನರಮಂಡಲವು ಉದ್ದೇಗಗೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಕಂಠು ಮೂಗುಗಳ ಮೇಲೂ ಆಗುವ ಸಂಭವವಿದೆಯೆಂದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಸ್ವರತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ದೇಹದ ನರಗಳು ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ; ಹೃದಯದ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ; ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರುತ್ತದೆ. ದಿನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರ ದೇಹವು ಆ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದಿನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಲ ಅನುಭವಿಸುವದರಿಂದ ಅತಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಸಮಗ್ರ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಮಾಂದ್ಯ, ಮಲಬದ್ಧತೆ, ಅರುಚಿ, ತಲೆಶೂಲೆ, ಸೊಂಟನೋವು, ಕಂಠಿನ ಸೆಳೆತ, ನೆಗಡಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಣಿಸಬಹುದು.

ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೆಲವರು 'ಸಂಯತ ಸ್ವರತಿ' ಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವರು. ಅಂದರೆ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನದ ಅವಧಿ ಸಮಾಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಲಿಂಗಸಂಚಾಲನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಒಮ್ಮೆಯೂ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಜಂಭಕೊಚ್ಚುವ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ವರತಿಯು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕಾರಿಯೆಂದು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಸಂಯತ ಸ್ವರತಿ

ಯನ್ನಾಚರಿಸುವಾಗ ಜ್ಞಾತವಾಗಿ ವೀರ್ಯವು ಸ್ಥಲಿಸದಿದ್ದರೂ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಮಲಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವು ಹೋಗದೆ ಬಿಡದು. ಅಲ್ಲದೆ ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲೆಂದು ಈ ಮೊದಲೆ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಮ ಪೀಡೆಯಿಂದ ಲಿಂಗ ಸಂಚಾಲನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದ ಸಮಗ್ರ ದೇಹದ ನರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ವೀರ್ಯ ಸ್ಥಲನವೆ ದ್ರಾವಣವನ್ನೂ, ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವದು ಸ್ಥಲನವನ್ನು ದೂರವಾಗಿಟ್ಟು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದ ಹಾಗೆ ದೇಹದ ನರತಂತುಗಳೂ ಮಿದುಳೂ ಶಾಂತಿಕಾಣದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತತ್ತರಿಸುತ್ತವೆ. ಸ್ವಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸುವಾಗಲೂ ಗರ್ಭನಿರೋಧಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಯತರತಿ (Coitus reservatus) ಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡಂದಿರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಪುಂಸಕತೆಯಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದಾರೆ. ಅತಿ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನದಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ನೂರು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಡುಕು ಸಂಯತ ಸ್ವರತಿಯಿಂದಾಗುವದು.

ಮಾನಸಿಕ

ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಓದಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಭಯಂಕರವಾದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವೇನೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವದು. ಮೇಲಿನ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕೂಡ ಅತಿ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನದಿಂದಾಗುತ್ತವೆ ಯೆಂದೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ದೇಹದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಆ ಭಾಗವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವೆಂದರೆ 'ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ವ್ಯೂಹ'ವಾಗಿದೆ. ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳು ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನೋರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಸೇತುವೆಯಂತಿವೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತೀವ್ರವಾದ ವಿಕಾರ ಹರ್ಷಗಳು ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮನೋರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತವೆ. ಮನೋರಾಜ್ಯದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಹರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ, ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಾಮುಕ ವಿಚಾರಗಳು ತಲೆದೋರಿದರೆ ಮೊದಲು ಪಿಟ್ಟು

ಯಿಟರಿಯು ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ಕಾಮಾಂಗಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ರವಿಸಿದ ಅಂತಃಶುಕ್ರವು ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನರ ಮಂಡಲವನ್ನೂ ಅಧಿವೃಕ್ತ ಮೊದಲಾದ ಬೇರೆ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳನ್ನೂ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧಿವೃಕ್ತದ (Adrenal) ಅಂತಃಸತ್ವವು ಕಾಮಾಂಗಗಳ ರಕ್ತನಲಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಕಸಿತಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಮಕ್ರೀಡೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಜೈವಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವರತಿಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಅಂಗಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳು ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಎಂದು ಎರಡು ಮುಖಗಳುಳ್ಳದಾಗಿದೆಯನ್ನು ಒಳಗಡೆ ದೇಹದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಿರೋಧಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಧೈರ್ಯ, ಶಾಂತಿ, ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳೇ ತೂಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕಾಮವೇದನೆಯಾದಾಗ ಅವು ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಟ್ಟು ಸಮಗ್ರ ದೇಹವನ್ನೂ ಕಾಮವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಅಣಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಮವಿಲಾಸವೂ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ತನುಮನಗಳ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೂ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಮಿತಿಯಿದೆ. ಯೇಬುದನ್ನು ಮರೆಯಕೂಡದು. ಮಿತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಸರ್ಗಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೂ ತನುಮನಗಳು ಶಾಂತಿ, ಪುಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಕಾಮವಿಲಾಸವೂ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸ್ರವಿಸಿದ ಅಂತಃಶುಕ್ರದಿಂದ ಮೈಮನಗಳೆರಡೂ ಆರೋಗ್ಯ, ಆನಂದ, ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಂದ ನಳನಳಿಸುವವು. ಆದರೆ ಅತಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಮತ್ತು ಅಕಾಲದ ಕಾಮಲೀಲೆಗಳಿಂದ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ದುಡಿತ ಬೀಳುವುದು. ಕಾಮವಿಕಾರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳು ಸಮಗ್ರ ಶರೀರವನ್ನು ಕಾಮಲೀಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುವುದರಿಂದ ಅತಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಸದಾಕಾಲವೂ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳು ಕಾಮಲೀಲೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ (ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಲವನ್ನು) ಹುಟ್ಟಿಸಬಹುದು.

ಅದರಿಂದ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ಮಿಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳಾದ ಮೈಮನಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಕಾಸಗಳು ಹಿಂದೆ ಬೀಳಬಹುದು. ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಅವನ್ನು ಇತ್ತ ಕಾಮ ಲೀಲೆಗೂ, ಅತ್ತ ದೈಹಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವಿಕಾಸಗಳಿಗೂ ತೊಡಗಿ ಸಿದರೆ ಬಹುಬೇಗ ಅವು ಸೋತು ಎರಡೂ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕೂಡುವವು.

ಅಲ್ಲದೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಿಲುಕದ ಒಂದು ಸ್ವಭಾವವು ಈ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಃಶುಕ್ರ, ಬಹಿಃಶುಕ್ರವೆಂದು ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸ್ರಾವಗಳಾಗುತ್ತವೆಂಬುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಂತಃ ಶುಕ್ರವು ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಿಃಶುಕ್ರದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ವೀರ್ಯ, ರಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕಾಮೋದ್ದೀಪನವಾದಾಗ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಒಸರುವ ಕಾಮಜಲಗಳು, ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗೂ ರತಿಕ್ರೀಡೆಗೂ ಸಾಧಕ ನಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂತಃಶುಕ್ರ ಮತ್ತು ಬಹಿಃಶುಕ್ರಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗಿವೆ. ಅತಿಯಾದ ರತಿಲೀಲೆಗಳಿಂದ—ಅತಿಸಂಭೋಗ ಅಥವಾ ಅತಿಸ್ವರತಿಗಳಿಂದ— ಬಹಿಃಶುಕ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ರವಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಂತಃಶುಕ್ರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗು ವುದು ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳ ಕ್ರಿಯಾವಿಕಾಸಗಳಿಗೆ ತಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನ, ಅನುಸಂಧಾನ, ಕಲಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ಅಂತಃಶುಕ್ರ ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಬಹಿಃಶುಕ್ರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗು ತ್ತದೆ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರ ಕಾಮಶಕ್ತಿಯೂ ಕುಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಗಹನ ವಾದ ವಿಷಯಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ, ಸಂಶೋಧನಗಳಲ್ಲಿ ಸತತ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ತೊಡಗಿ ನಂತರ ಸಂಭೋಗಿಸ ಹೋದರೆ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. “ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸಂತಾನ ಕಡಿಮೆ; ಅತಿಸಂತಾನವಂತರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಡಿಮೆ” ಎಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತತ್ತ್ವವಿದೆ. ಆದರೆ ಅತಿಕಾಮವಿಲಾಸ, ಅತಿ ಬುದ್ಧಿವಿಲಾಸಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅಂತರ್ಬಹಿಃಶುಕ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೂಕಗೇಡಿ ತನವು ತಾತ್ಪರ್ಯಕವಾದುದು. ಆಯಾ ವಿಲಾಸಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿ ಬೇಕಾದಾಗ ಶುಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೂಕವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಾರಾಂಶ

ಅತಿಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಬಹಿಃಶುಕ್ರವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂವಿಸಿ ಅಂತಃಶುಕ್ರವು ಕುಂದುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಬುದ್ಧಮಾಂದ್ಯ, ಉದಾಸೀನತೆ, ಅಶಾಂತಿಗಳು ತಲೆದೋರಬಹುದು.

ಒಬ್ಬ ೨೨ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಯುವಕನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ: “ನಾನು ಮೊದಲು ೪-೫ ವರ್ಷ ದಿನಾಲು ತಪ್ಪದೆ ೨-೩ ಸಲದಂತೆ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆನ್ನಬಹುದು. ಇತ್ತೀಚೆ ಸರತಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕುರಡು ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಸಲವಾದರೂ ಅದಾಗಲೆಬೇಕು. ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವು ಚನ್ನಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಣವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗಿರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನೆರೆಯ ಒಬ್ಬ ವಿವಾಹಿತ ತರುಣಿಯೊಡನೆ ಅವಳ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಸಂಭೋಗಿಸಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಸುಖವು ಆ ಸಂಭೋಗದಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಧದ ಬೇಸರಂಟಾಯಿತು. ಸಂಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಗಂಡಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಮನುಷ್ಯರು ಮೂರ್ಖರೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವಾದ ಮೇಲೆ ಮದುವೆಯ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನು? ಈತ್ತೀಚೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ನನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. (ನನಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲ; ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ.) ನನಗೆ ಮದುವೆಯ ಹೆಸರಿತ್ತಿದರೆ ತಲೆಸೂಲೆ. ಇದೇನು ನಪುಂಸಕತೆಯ ಲಕ್ಷಣವೇ?.....’ ಇದೇ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಉದಾರಣೆಗಳೂ ಉಂಟು. ಗಂಡನೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸಿ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಭೋಗದ ನಂತರ ೧೦-೧೨ ಸಲ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ತರುಣಿಯರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಡಾ. ವಿಲ್ಹೆಲ್ಮ್ ಸ್ಟ್ರೀಕೆಲ್ಲನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಭೋಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುವುದು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ “ಅಭ್ಯಸ್ತವೃತ್ತಿ” (Fixation) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಕಾಲದವರೆಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ತನುಮನಗಳು ಸುಖಪಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗಿಂತ ‘ಅಭ್ಯಸ್ತವೃತ್ತಿ’ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವಿದೆಯೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನವು ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಖಕರವಾಗಲಾರದು.

ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಂಗಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ರಿಕ್ತವಾಗಿ ಅನುವನಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಯರೊಡನೆ ಶೃಂಗಾರಲೀಲೆಯಾಡಿ ದಂತೆ ಅಥವಾ ಸಂಭೋಗಿಸಿದಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವ ಸ್ವರತರ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಯರು ಮೋಹಕವಾದ ರೂಪ ಹಾಗೂ ಪ್ರೇಮಾಭಿನಯಗಳಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶ ಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ತರುಣಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಿಯನ ರೂಪ, ಶೌರ್ಯ, ಸಬಲಶರೀರವು ಅಥವಾ ತರುಣನ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಿಯೆಯ ಮೋಹಕವಾದ ರೂಪ, ಸ್ತನ, ಕೇಶ, ನಯನ, ಸ್ಮಿತಗಳು ನಿಜಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವದು ಕಷ್ಟ. ಅಂಥ ಆದರ್ಶ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಯರೊಡನೆ ಮನಸಾ ಸಂಭೋಗಿಸುತ್ತ ರಮಿಸಿದ ಯುವತೀ ಯುವಕರಿಗೆ ಅಂಥ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ದುದೈವ ದಿಂದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಯರ ಆದರ್ಶ ನೌಂದರ್ಯಾಕರ್ಷಣಗಳು ನಿಜಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಾರವು. ಆದರಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸುವಾಗ ಪುರುಷನಿಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಉದ್ದೇಶವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ದ್ರಾವಣ ತೃಪ್ತಿಗಳು ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆದರ್ಶ ಪ್ರಿಯ ರೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದರೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಕಲ್ಪನಾಭೋಗಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂ ಶಾಂತಿಸುಖಗಳು ಸಿಗವು.

ಅತಿ ಸಂಭೋಗಕ್ಕಿಂತ ಅತಿ ಸ್ವರತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕರವಾಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೂ ಸ್ವರತಿಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿದೆ. ಸಹಜ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಯರ ಚುಂಬನಾಲಿಂಗನ ಗಳಿಂದ ಕಾಮಾಂಗಗಳು ಉದ್ರಿಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಪ್ರಣಯಗಳಿಂದ ಇನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಸಂಭೋಗಿಸುವಾಗ ಪ್ರೇಮವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉಲ್ಲಾಸ, ಪ್ರೇಮಗಳಿಂದ ಉತ್ಸಾಹಾನಂದಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ವೀರ್ಯ ಸ್ಥಲನವಾದಾಗ, ಸ್ತ್ರೀಗೆ ದ್ರಾವಣವಾದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಅವರ್ಣನೀಯ

ಆನಂದವನ್ನು ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇಮಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹತ್ತರವೆ ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಸೃವಿಸಿದ ವೀರ್ಯಶ್ಲೇಷ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರರ ದೇಹಕ್ಕೆ ತುಷ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವಸ್ತುಗಳೆವೆಯೆಂದೂ ಅನನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವ ವೆಂದೂ ಡಾ. ವಾರಿ ಸ್ಟೊವ್ನ್ಸಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಸಹಜ ಸಂಭೋಗವು ಉತ್ಸಾಹದಾಯಕವೂ, ತುಷ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕವೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ವರತರ ಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ ಕಾಮವಿಕಾರವೂ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಉದ್ರೇಕವೂ ಅವಾಸ್ತವ ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಚಾಲನದಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಳ್ಳುವವು. ಉದಿಕ್ತರಾದಾಗ ಅವರ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಸುವ ನಿಜ ಪ್ರಿಯ ಪಿಯೆಯರಿಬ್ಬ; ನಿರಾಶೆಯೆ ಅವರ ಆಗಿನ ಜೊತೆಗಾರ. ಸ್ಥಲನವಾದ ಮೇಲೂ ತಾವು ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ! ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ಪರ್ಗಿಯ ಸುಂದರ ಸುಂದರಿನೊಡನೆ ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ರಮಿಸಿದಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿಣು ತೆರೆಯುವುದರೂ ? ನಿಜ ಪ್ರವಂಚದ ಏಕಾಂಗಿತ್ವ ! ನಿಟ್ಟುಸಿರು ! ಇವುಗಳೊಡನೆ “ ಸನ್ನಿಗ್ರಹ ಹಾಕಾಯಿತು, ಜೀವನ ಹಾಕಾಯಿತು, ಒಬ್ಬ ಸನ್ನಿಗ್ರಹ ಹಾಕಾಯಿತು ” ಎಂಬ ಮುಷ್ಕರಿಕಾಂಕಗಳ ಧ್ಯಾನ ಬೇರೆ ಸಹಜ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಕಾಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮುಡಿತದ ಶ್ರಮವು ತೃಪ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಲೆ ತುಂಬಿಬರುತ್ತದೆ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವು ಕ್ಷಣಿಕವಾದುದರಿಂದ ಮುಡಿತದಿಂದಾದ ಕೊರತೆಯು ತುಂಬಿಬರಲಾರದು.

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಸುಗ್ರಾಸ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ಜೀರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಆಹಾರದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಹಜ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಡಿಮೆ. ಆದರೆ ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಪ್ರಿಯ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಸಾಲದೆನಿಸಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅದೇ ಒಲವುಂಟಾಗುವದು. ಅಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸುಖ, ದುಃಖ, ಒಲವುಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ತನ್ನ ದೇಹವು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ

ರುವವರಿಂದಲೂ “ಇದೊಂದೇ ಸಲ” ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಅದೊಂದು ಬಿಡಲಾರದ ಚಟವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅತಿರೇಕವಾಗಿಬಿಡುವದು.

ಸಾರಾಂಶ

ಸ್ವರತಿಯು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವದು. ಆದರೆ ಆಗಿನ ಸ್ವರತಿಯು ಕೇವಲ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತಿರೇಕದ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಆಗ ಕಾಮುಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಾಗಲಿ, ವೀರ್ಯಶ್ಲೇಷ್ಮಗಳ ಸ್ವಲನಗಳಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ಮೇಲೂ ಆ ಸ್ವರತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿಯೇ ಸ್ವರತಿಯು ಮಾಯವಾಗುವುದಾದುದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವರತಿಯು ನಿರಸಾಯಕಾರಿಯೆಂದು ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಮಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವರತಿಯು ಕಾಮೋದಯದ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆಯಾದುದರಿಂದ ಅದು ಕೂಡ ನೈಸರ್ಗಿಕವೆ ಸರಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೂ ಒಮ್ಮಿಲ್ಲೊಮ್ಮಿಯಾದರೂ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಹಲಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕವಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಂಗಗಳಿಗೆ ಅತಿ ದುಡಿತ ಬಿದ್ದು, ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳು ಮಿತಿಮೀರಿ ಶ್ರಮಿಸಿ, ಮನಸ್ಸು ಅವಾಸ್ತವ ವಿಲಾಸಗಳಲ್ಲಿ ರಮಿಸುವ ಚಟವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸುಗಳೆರಡರ ಮೇಲೂ ಕೆಲವು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುವವು. ಮಿತನಾದ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಯಾರ ಮೇಲೂ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾದುದು ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಸಂಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರೀಕ್ಷಣ, ಸಂಶೋಧನಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅತಿಯಾವುದು? ಮಿತಿ ಯಾವುದು? ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ (೧) ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ವಯಸ್ಸು (೨) ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಸ್ವರತಿಯು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಸಾಗಿತು (೩) ದಿನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಲ (೪) ಸ್ವರತಿಯ ಕ್ರಮ

ವಾವುದು (೫) ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಾನಸಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಏನಿದ್ದವು ಎಂಬ ಐದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

೧. ಕಾಮಾಂಗಗಳು ಪರಿಪಕ್ವಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದನಂತರ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೆ ವಿಶೇಷ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಾರದು. ಕಾಮಾಂಗಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುವುದೆಂದರೆ ಇಡಿ ದೇಹವೇ ಪರಿಪೂರ್ಣಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದುತ್ತೆ. ಆಗ ಓಜೋಗಂಧಿಗಳ ಸತ್ತ್ವವು ತನುಮನಗಳ ಪೋಷಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿ ಕಾಮವೃತ್ತಿ ಪವೃತ್ತಿಗಳಿಗೂ ನೇರಣೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅನೇಕ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಕಾಮೋದೇಶಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತೀರ ಚಿತ್ತದಿಂದಲೆಯೇ ಸ್ವರತಿಯನ್ನಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ ಡಾ. ಕ್ಯಾಥೆರಿನ್ ಡೇವಿಯು ೧೦೦೦ ಮದುವೆಯಾಗದ ಕಾಲೇಜ್ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೪೩ ಹುಡುಗಿಯರು ೩ ರಿಂದ ೧೦ ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಪ್ರೊ. ಹ್ಯಾವ್‌ಲೊಕ್ ಎಲಿಸನ್ ವಿವಿಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಈ ಕೋಷ್ಟಕವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾನೆ:—

ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ	ಹುಡುಗರು	ಹುಡುಗಿಯರು
೧೧ ನೂರಕ್ಕೆ	೨೦.೯	೪೯.೧
೧೨-೧೪ ,,	೪೪.೩	೧೪.೬
೧೫-೧೭ ,,	೩೦.೩	೬.೨
೧೮ ಮತ್ತು ನಂತರ ,,	೪.೫	೩೦.೧

ಮೇಲಿನ ಅಂಕಗಳಿಂದ ಮೊದಲಿನ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದೂ, ಹನ್ನೆರಡರಿಂದ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಆ ಚಟವು ಹೆಚ್ಚು ಆಗುವುದೆಂದೂ, ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ನಂತರ ಪುನಃ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಅದು ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ನಮಗೆ ಈವರೆಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಇದೆ ಮಾತು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ ಬಹುಶಃ ೯-೧೨ ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದವರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟು

ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇಹ-ಧಾತುಗಳು ಇನ್ನೂ ಬಲಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಓಜಃಸತ್ತ್ವಗಳು ಬೆಳೆಗೆ ಮತ್ತು ಮಿದುಳಿನ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಸ್ವರತಿಯನ್ನಾಚರಿಸಿದರೆ ಬಹಿಃಶುಕ್ರವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ರವಿಸಿ ಅಂತಃಶುಕ್ರದ ಪ್ರಮಾಣವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ಅದರಿಂದ ಮಿದುಳು ಮತ್ತು ದೇಹಧಾತುಗಳ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೆ ಜೀವನವು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಕಸಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಸ್ವರತಿಯ ಅತಿರೇಕವಾದರೆ ಸಮಸ್ತ ಓಜಃಸತ್ತ್ವಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ಓಜಸ್ಸು (ರೋಗನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ) ಕುಗ್ಗಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ದೇಹದ ನರಮಂಡಲವು ತತ್ತರಿಸಿ ಬೇನೆಗಳು ಕಾಲು ಚಾಚಲು ಅನುವಾಗುವುದು.

೭ ಸ್ವರತರಲ್ಲಿ ತಾರುಣ್ಯದ ರುಕ್ಮೋದಯವಾದ ಹೊಸ ಹುರುಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಅಥವಾ ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟವರೂ ಇದ್ದಾರೆ; ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆರಂಭಿಸಿ ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸರಿಬಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅವಧಿಯು ಹೆಚ್ಚಾದ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಪವೃತ್ತಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೇರೂರುತ್ತ ಹೋಗುವುದು ಮದುವೆಗೆ ಬಹು ಪೂರ್ವ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದವರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರವೂ ಅದನ್ನು ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನವು ಅವರಿಗೆ ಸಂಭೋಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖಕರವೆನಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರಿಯದ ಉದ್ರೇಕವೂ ಬಲವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ತಾವು ನಪುಂಸಕರಾಗಿರುವರೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ಸಂಭೋಗದ ಸರತಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡುವರು ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗವು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನಡೆಯದಂತಾದರೆ ಗಂಡುಮಗದರ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಕೈಗೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮದುವೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ವೇದಾಂತದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ತಲೆಭಾರವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯರಲ್ಲಿ ಬಹುತರರು ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ರತಿಯ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವೆ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿಸ್ತವ್ಯವೃತ್ತಿಯಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಕಾಮ ಜೀವನವು ಆದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅದು ನಿರಾಶ, ನಿಟ್ಟುಸಿರು. ನವುಂಸಕತೆಯ ಭೀತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವುದರಿಂದ ಜೀವನದ ಮಿಕ್ಕ ಸಾಹಸದ, ಉತ್ಸಾಹದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

೨ ಬಹುಶಃ ಸ್ವರತಿಯು ತೋರಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಇನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಈಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಹದ ವಿಕಾಸ, ಆರೋಗ್ಯಗಳ ಅರಿವು ಕೊಂಚವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಸ್ವರತಿಯ ಪರಿಣಾಮವು ದೇಹಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಾಗುವದೆಂಬುದು ಚಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಆ ಅಭ್ಯಾಸವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿತಿಯೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಎರಡು, ಐದಾರು ಸಲದಂತೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ವರಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಿದ್ದಾರೆ ನಂತರ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ, ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವು ಒಂದು ಭಯಂಕರ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದುದೆಂದೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ವೀರ್ಯವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಗಳಿಸುವುದು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಕ್ಷಯ, ಹುಚ್ಚು, ಅರ್ಧಾಂಗವಾತ, ಅಸಮಾರ, ನವುಂಸಕತೆಗಳು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ಪರಿಣಾಮಗಳೆಂದೂ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನಿಗಳಿಗೆ ಉಣ, ದೀನ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವರೆಂದೂ ಭೀಕರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮನೋಬಲವು ಕುಸ್ಯಲಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೆಲವರು ತೊರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದ ರೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲಿ ತೋರಹತ್ತುತ್ತವೆ ವಸ್ತುತಃ ಮನದ ಅಂಜಿಕೆಯೇ ಆ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. “ದಿನಕ್ಕೆ ೩-೪ ಸಲದಂತೆ ೬-೭ ವರ್ಷ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ನಾನು ಸುದೃಢನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಆರೋಗ್ಯವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮೂಲವ್ಯಾಧಿಯ ತೊಂದರೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಅದು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರಬಹುದೇ?” ಎಂಬಂತಹ

ಪತ್ರಗಳೂ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಂದಿವೆ. ಡಾ. ಹರ್ಷಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಯು ದಿನಕ್ಕೆ ೬೦ ಸಲ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಅವನ ವಯಸ್ಸು ೨೩ ವರ್ಷ. ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮವೂ ಕಾಣದ್ದರಿಂದ ಅವನೊಂದು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಮಲಗುವಾಗ ಲಿಂಗವನ್ನು ಒಂದು ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಸಾಧನದ ಹತ್ತರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಇಂದ್ರಿಯವು ಉದ್ರೇಕವಾದರೆ ಆ ಸಾಧನವು ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೂಡಲೆ ಎದ್ದು ಅವನು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. “ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೩೯ ಮಂದಿ ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೆ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ೬೧ ಮಂದಿ ಎರಡು ಸಲಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಅದೇ ಡಾಕ್ಟರನು ಅಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆ ಈವರೆಗೆ ಬಂದ ಕಾಗದಗಳಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲದಂತೆ ೧-೨ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆಂದೆನಿಸುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುತರರು ತಮ್ಮ ಪಾಚಕಾಂಗ, ರಕ್ತ, ಜ್ವಾಸಕ ಶಕ್ತಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಒಂದಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಿಂದ ನಪುಂಸಕರೂ, ಹುಚ್ಚರೂ ಆದವರು ಯಾರೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದಿನದ ಸ್ವರತಿಯ ಸರತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಆಯಾಸ, ನಿರಾಸೆ, ಅಗ್ನಿಮಾಂದ್ಯ, ಮಲಬದ್ಧತೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುವವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಲದಂತೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ತಾತ್ಸಾರಿಕವಾದ ನಪುಂಸಕತೆಯೂ, ಲಿಂಗಶೈಫಿಲ್ಯವೂ, ಶೀಘ್ರಸ್ಥಲನವೂ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾವೂ, ಚರ್ಮದ ತೇಜೋ ಹೀನತೆಯೂ ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

೪. ಸ್ವರತಿಯ ಪರಿಣಾಮವು ಸ್ವರತನು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಕಾಮಾತೀರೇಕದಿಂದ ಕೆಲವು ತರುಣರು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಹು ಬಿಗುವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಂಚಾಲಿಸುವುದುಂಟು. ರಕ್ತಸಂಚಿತವಾಗಿ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವದ

ರಿಂದ ಒಳಗಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರಕ್ತನಲಿಕೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗಬಹುದು ಸ್ನಾಯುಗಳು ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ಲಿಂಗವು ಡೋಕಾಗಬಹುದು. ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಹಾಸಿಗೆಗೆ ಘರ್ಷಿಸುವದರಿಂದ ಮೇಲಿನ ಅಪಾಯಗಳೆ ಆಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ ಬಿರುಸಾದ ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವರತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವದರಿಂದಲೂ ಲಿಂಗದ ಆಕಾರ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುವದು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸ್ವರತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋನಿ, ಚಂದ್ರನಾಡಿ, ಮೂತ್ರಮಾರ್ಗಗಳ ಘರ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಿರುಸು ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಅಪಾಯವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಯೋನಿ ಮತ್ತು ಮೂತ್ರಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವವಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ವರತಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಗರ್ಭಾರಯ, ಮೂತ್ರಾರಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ದುರ್ವರ್ಣಗಳಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆಯೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಕಾಮಾತಿರೇಕದಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಘರ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅದೆ ಚಟವಾಗಿ ಮುಂದೆ ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗಿಸುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ವೀರ್ಯಧಾರಣ ಮಾಡಲಾಗದೆ ತೀವ್ರಸ್ಥಲನದಿಂದ ಬಳಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಲಿಂಗವನ್ನು, ಯೋನಿಯನ್ನು ಘರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಉರಿಮೂತ್ರ ವೃಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

೫. ಆಧುನಿಕ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನದ ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಕಂಡು ಬರುವ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಭೀತಿಯೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷತಃ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹುಚ್ಚು, ನಪುಂಸಕತೆ, ಕಾಮಮಂದ, ತೀವ್ರಸ್ಥಲನ, ತೇಜೋಹೀನತೆ ಮತ್ತು ನರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಂಪವಾತ, ಅರ್ಧಾಂಗವಾತಗಳು, ಮುಷ್ಟಿ, ಮೈಥುನದಿಂದ ಭಯಂಕರ ನೀಗಲಾರದ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಓದಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಎದೆಯೊಡೆದುಕೊಂಡುದರ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗಿವೆ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನದಿಂದಂಟಾಗುವ ಭಯಂಕರ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಯಾವ ರೋಗಿಯೂ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಂಟಾದ ಕೂಡಲೆ ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನಕ್ಕೆ ಯಾವ

ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳೆಂದೆ ಎಣಿಸಿ ದಿಗಿಲುಬಿದ್ದು ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡವರೆ ಹೆಚ್ಚು. ವಿಸರ್ಜ್ಯವಾದ ವೀರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕೊಡಗಟ್ಟಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನೆಂದೂ ಜೀವನವೆ ಅದನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೂರೆಗೈದು ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯಾದೆನೆಂದೂ ಹಗಲಿರುಳೂ ಮರು ಮರುಗಿಯೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಕೆಲಕೆಲವು ಹುಚ್ಚು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೫೦-೬೦ ಸಲದಂತೆ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದ ಹುಚ್ಚರಿದ್ದಾರೆಂದು ಡಾ. ಕೆಲ್ಲರನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಣಾಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆಯೋ ಅವರಲ್ಲಿಯೆ ಸ್ವರತಿಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ “ಇದು ಕೆಟ್ಟದು! ಪಾಪಕರ! ಜೀವಘಾತಕ! ಬುದ್ಧಿನಾಶಕ!” ಎಂಬ ಭೀಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಸಂತರವೂ ಆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆಗಿವೆಯೆಂದು ಹಗಲಿರುಳೂ ತನ್ನನ್ನೆ ತಾನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತ ದಿನಗಳೆಯುವವನ ಜೀವನವು ನಿರಾಶಾವೃತ್ತವಾಗುವದು. ಅವನು ಜನರಿಗಂಜುವನು. ಏಕಾಂತಪ್ರಿಯನಾಗುವನು. ದೀನ ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನವನ್ನೂ, ಸಾಹಸವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಭಾರವೆಸಿಸುವನು. ಅತಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಒಂದೆರಡು ದೈಹಿಕ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಹಾರೋಗಗಳೆನಿಸಿ ತನ್ನ ರೋಗವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಗುಣವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಡುವನು. ವಸ್ತುತಃ ಆ ಮಾನಸಿಕ ಭೀತಿಯನ್ನು ಒರೆಸಿ ಒಗೆದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಜೀವವು ಹಗುರಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದ ಬೇನೆಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಾಟಕದ ಹೊಸ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಮನೋಬಲವೂ ಚಿಗುರುವುದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಓದಿರಿ.

ಎಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ

*

ಉಪಾಯ

ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಾರಂಪರಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಏಕೆಂದರೆ ರೋಗಕ್ಕೆ ನಾವು ಆರೋಪಿಸುವ ಕಾರಣಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯು ಭಿನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಗತಿಗಳ ಸ್ವರತಿಯ ಕಾರಣವೆಂದು ಧಾರ್ಮಿಕರನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅದರಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕರ ಹಾಗೂ ಪಾರಂಪರಿಕರ ಸ್ವರತಿಯ ಉಪಾಯಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶುದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ ಅವುಗಳಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾರಣಗಳಂತೂ ನಿವಾರಣವಾಗುವುದೆ ಇಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾವು ಪತಿತರಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಸ್ವರತರು ಮೊದಲೆ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಶುದ್ಧಿಯ ಯತ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸು ಸಿಗುವುದೋ ಹೇಳಲಾಗದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೇ ಪ್ರಮಾಣವೆಂಬ ಆಧುನಿಕರ ಉಪಾಯಗಳು ರೋಗದ ಬೇರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಯನ್ನಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಅವು ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಆದ ಕೆಡಕನ್ನು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಡುರು ತಂದಿಡುವುದರಿಂದ ಗೂಢವಾದ ಭಯಂಕರವಾದ ಸುಳ್ಳು ಕೆಡಕಿನ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಚಿತ್ರದಿಂದ ಸ್ವರತರು ಜರ್ಜರಿತರಾಗುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ.

ಪಾರಂಪರಿಕರು ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲನೆಯ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಬೆದರಿಕೆ. ಎದೆ ನಡುಗಿಸುವ ವಿಕರಾಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು. ಭೀಕರವಾದುದೆಲ್ಲ ಯಾಕೋ ಏನೋ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೋಹಕವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೊಸಳೆಗಳಿಗಂಜಿ ಮುತ್ತನ್ನಾರಿಸುವುದನ್ನೂ,

ಹಾವಿಗಂಜಿ ಕೇದಿಗೆ ಹೋವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನೂ, ಮೇಹ ಉಪದಂಡಗಳಿಗಂಜಿ ವ್ಯಭಿಚಾರವನ್ನೂ, ಹೊಟ್ಟೆಶಾಲೆಗಂಜಿ ಅತ್ಯಾಹಾರವನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯನು ಈವರೆಗೂ ತೋರಿದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದು ಬರಿ ವಾಪ-ಪಾವಿತ್ರಗಳ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸಂಯಮಕ್ಕೆ ಅವನು ಒಳಗಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಕೆಲವು ಹಿರಿಯರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವರತಿಗಾಗಿ ಅತಿ ಕ್ರೂರ ರೀತಿಯಿಂದ ದಂಡಿಸುವರು. ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ದಸ್ತಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವರು. ಎಲ್ಲ ಪಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ತೀರ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಹಿರಿಯರಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವ ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಜೀವನವು ದುಃಖಮಯವೆನಿಸಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೊಡನೆ ಅಡಿ ಸುಖಪಡುವ ಪವ್ಯತ್ತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಿಕ್ಕವರಂತೆ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳೆಲ್ಲವೆಂಬ ಮಿಥ್ಯಾ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅತಿ ವ್ಯಾಯಾಮವು ಪಾರಂಪರಿಕರು ಸ್ವರತಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಅತಿಯಾಗಿ ಸೇವಿಸಿದ ಅಮೃತವೂ ವಿಷವೆನಿಸದಿರದು ಇಡಿ ದೇಹವು ಸುಷ್ಟು ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯಾಯಾಮದಿಂದ ಕಾಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಬಲಗೊಂಡು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಮಪೀಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವವು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ವ್ಯಾಯಾಮದಿಂದ ಹೃದಯವೂ, ನರಮಂಡಲವೂ ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಶಕ್ತಿಹ್ರಾಸವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಸಮಗ್ರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಕಾಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದುಹೋಗದಂತೆ ನಾವು ಮಾಡಲಾರೆವು ಎಂದು ಹ್ಯಾವ್‌ಲೋಕ್ ಎಲಿಸನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮಿತಿಮೀರಿದ ವ್ಯಾಯಾಮದಿಂದ ಕಾಮವು ಕುಗ್ಗಬಹುದಾದರೂ ಅದರಿಂದ ಇಡಿ ದೇಹವೆ ಮುಗ್ಧವದು ಎಂಬದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು.

ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಮವು ನಾಶವಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯ ಒಲವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಕೆಲವು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅದನ್ನು ನಂಬಿ ಸ್ವರತರಾದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಪವಾಸ ಕೆಡಹುವದೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಉಪವಾಸದ ಪರಿಣಾಮವು ಹಿರಿಯರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆಗುವದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಉಪವಾಸದಿಂದ ಕಾಮವಿಚಾರವು ನೊದನೊದಲು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೆ ಹೋಗುವುದೆಂದೂ ಲಿಂಗೋದ್ರೇಕವು

ಮಿತಿಮೀರಿ ಆಗಹತ್ತುವುದೆಂದೂ ಡಾ ಕೆಲ್ಲರನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ದೇಹವನ್ನು ವೃದ್ಧವಾಗಿ ಸವೆಸುವಾಗ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ದೇಹವನ್ನು ಸೋರಗಿಸುವ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬೇನೆಗಳಲ್ಲಿ-ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾದಲ್ಲಿ-ಕಾಮಪೀಡೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದೆಂಬುದು ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಏಕಾವಶಿ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಒದಿರಡು ದಿನ ಪೂರ್ಣವಾದ ನಿರಾಹಾರ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಈ ಅನುಭವ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಕಾಮನಾಶದೊಡನೆ ಸ್ನಾಸ್ಯನಾಶವೂ ಆಗಬಹುದು

ಕಾಮೋದಯವಾಗುವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿದುಳೂ ನರಮಂಡಲವೂ ಉಲ್ಲಾಸಪೂರಿತವಾಗಿ ಕಾಮೋತ್ತೇಜಿತವಾಗುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಸ್ವರತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಪಾರಂಪರಿಕ ಡಾಕ್ಟರರು 'ಬ್ರೂಮಾಯಿಡ್ಸ್' ಮೊದಲಾದ ಶಾಮಕ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದುಂಟು ಆದರಿದ ಸ್ವರತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಕೆಲವ ರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಮಂದಗೊಳ್ಳುವುದೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನರಮಂಡಲ ಮಿದುಳುಗಳೂ ಮಂದವಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಲಿ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕರಾಗು ತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅಂತಹ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಅದೊಂದು ಗಂಜಾ, ಅಪುಗಳಂತಹ ಚಟವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ನವುಂಸಕತೆ, ಮಂದಕಾಮಗಳಾಗುವದೂ ಉಂಟು.

ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಲಿಂಗ ಯೋನಿಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರ ದೆಂದು ಕೆಲವು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯಿದೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೆಲವು ದ್ರಾವಕಗಳಿಂದ ಲಿಂಗ ಯೋನಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗುಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ಅಂತಹ ಒಂದು ಉಪಾಯವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಲಿಂಗ ಯೋನಿಗಳ ಸಂಚಾಲನ ಘರ್ಷಣಗಳಷ್ಟೆ ಸ್ವರತಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ; ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೋದ್ರೆಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ಪ್ರಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೂಢಿ ಯುಂಟೆಂದು ವಾಚಕರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅಂತಹ ಸ್ವರತಿಯ ಕ್ರಮಗಳ ನ್ನಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ಉಪಾಯವು ತೀರ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಹಿರಿಯರ

ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆ ಹೊರತು ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ರಾಕ್ಷಸೀ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ದ್ರಾವಕ ಲೇಪನದಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯದ ಸಂವೇದನೆಯು ಕುಗ್ಗಿ ಮುಂದೆ ಸಂಭೋಗ ಸುಖದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯ ಬರುವ ಸಂಭವವೂ ಇದೆ.

ತರುಣರಾದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಪರಸ್ಪರರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ದೂರ ವಾಗಿರುವುದೇ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಾಧನವೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಬೇಡವೆಂದು ನಾವು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುತ್ತೀವೋ ಅದೇ ಮನೋನಯನದೊಂದಿಗಿನ ನಲಿಯುವುದೆಂದು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗಿನಂತೆ ಅವರಿಂದ ದೂರ ಓಡಿಹೋದಾಗಲೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಹಗಲಿರುಳೂ ಸ್ತ್ರೀ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದೆಂದು ಅನೇಕ ಸ್ವರತ ತರುಣರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಉಪಾಯವು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದೇ ದಾರಿ. ಈಗ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ದೂರ ಓಡಿಹೋಗಲೆಳಸಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿ ಅವರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡದಿರುವಂತೆ ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಮೋಹವುಂಟಾಗುವುದೆಂದೂ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಒಂದು ದೇವತೆಯ ಸುಂದರಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವರತಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಯಿತೆಂದೂ ಒಬ್ಬ ಸ್ವರತ ತರುಣನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವಿನಿಂದ ದೂರ ಓಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಭೋಗ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವುದೇ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯೆಂಬುದು ಶಿಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಈಗ ಮನಗಂಡಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾರಂಪರಿಕರ ಯಾವ ಉಪಾಯಗಳೂ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂತಾಯಿತು.

ಆಧುನಿಕ ಉಪಾಯ

ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸ್ವರತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳ

ಸ್ವರತಿಯ ಒಲವು ಬಾಹ್ಯಾಂತರಂಗಿಕ ಕೆಲವು ಉತ್ತೇಜನಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಮಲಬದ್ಧತೆ ಬಿಗಿಯಾದ ಉಡಿಗೆಗಳು ಕರುಳಿನ ಜಂతుಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಜನನೇದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕೆರಳಿಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಅನಂದದಾಯಕ ಬೇರೊಂದು ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಹರಿದ ಕೂಡಲೆ ಸ್ವರತಿಯತ್ತ ಗಮನವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಉದ್ದೇಶವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಓರಿಗೆಯವರೊಡನೆ ಆಟ ಸಾತಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳದರೆಂದರೆ ಸ್ವರತಿಯು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬಾಡಿಯಾಗುವದು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಹುತರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಸ್ವರತಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಬಿಡುವುದು.

ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯದ ಹಿರಿಯರು ಮಕ್ಕಳು ಜನನೇದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿ ಘರ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ “ಮುಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ ನೋಡು ಕೈಯನ್ನು ತುಂಡರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿ ಜನನೇದ್ರಿಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಒಂದು ಮೇಳೆ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕ್ರೂರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವರತಿಯ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ನಿರೋಧಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಬೆಳೆಗೆಗೆ ತಡೆಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ವಿಕೃತ ಕಾಮಿಗಳಾಗುವರೆಂದು ಸಿಗ್ಮಂಡ್ ಫ್ರಾಯಿಡ್ ಮೊದಲಾದ ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಕಾಮವಿರುವುದಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಅದು ಸ್ವರತಿಯ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡಿದರೆ ಒಳಗಿನ ಕಾಮವು ಅನೈಸರ್ಗಿಕ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತದೆಂದು ಅವರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿರಿಯರು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ತಡೆಯಬಾರದು ಅದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಜನನೇದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ಬಾಹ್ಯಾಂತರ ಕಾರಣ, ರೋಗಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ

ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಗುವು ಆಟಪಾಟಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು ಅಪಾಯಕರವಲ್ಲವೆಂದು ಮಗುವಿನ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಉಲ್ಲಾಸವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಡೆಗಳನ್ನೊಡ್ಡದೆ ಹಗಲಿರುಳು ಕ್ರೂರವಾದ ನಿರ್ಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿರಿಸದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಮಗುವು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಮೊದಲೆ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತದೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೂ ಮಗುವು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಗತ್ತಿನ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡದೆ ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗದೆ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸದ್ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಆ ಮಗುವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದರ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಚಿಕಿತ್ಸಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ದುಃಖೋಪಾಯವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದೊಡ್ಡವರ ಸ್ವರತಿಯ ಉಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಒಂದು ಸ್ವರತಿಯಿಂದಾಗುವ ಅಪಾಯದ ನಿವಾರಣೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಉಪಾಯ. ಸ್ವರತಿಯಿಂದಾಗುವ ಅಥವಾ ಅದ ಅಪಾಯದ ನಿವಾರಣೆಗೆ ತೀರ ಮಹತ್ವದ ಮೊದಲನೆಯ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಸ್ವರತರ ಮನೋಧೈರ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವದು. ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸ್ವರತರಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಾವಧಿ ಸ್ವರತರನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇಂದು ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಿಂದ “ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಹುಚ್ಚು, ಅಸಮ್ಯಕ್, ಭೂತೋನ್ಮಾದ, ಅಧಾಂಕವಾತ, ಕ್ಷಯ, ನಪುಂಸಕತೆ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ಭಯಂಕರ ರೋಗಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಖಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಧಿಕಾರವಾಣಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದೇವೆ:—

ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಹುಚ್ಚರಾಗುವರೆಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ತಥ್ಯಾಂಶವಿಲ್ಲ. —ಕ್ಯಾಪ್ಟ್ ಎಬ್ಬಿಂಗ್

ಮಿತವಾದ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಭಯಂಕರವಾದ ಯಾವ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು ಅತಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ

ಕೂಡ ಚರ್ಮ, ಪಾಚಕಾಂಗ, ರಕ್ತಪರಿಚಲನಗಳ ಬೇನೆಯೂ ತಲೆತೂರಿ, ಮೈಕೈನೋವು ಮತ್ತು ಅರಕ್ತಿಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಂಟಾಗಬಹುದು.

—ಪ್ರೊ ಹಾನ್‌ಲೋಕ್ ಎಲಿಸ್.

ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನನ್ನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಅನುಭವದಿಂದಲೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ನನ್ನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅನುಭವದಿಂದಲೂ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಬೆರಕೆಣಿಸಿ ಹೇಳುವಂತಹ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವೇನೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

—ಡಾ. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್

ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ವೈವಾಹಿಕ ಸುಖಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ತಡೆಯುಂಟಾಗಲಾರದು.

—ಡಾ. ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಡೇವಿ.

ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೦ ಮಂದಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಶಾರ್ವತವಾದ ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದು ಅಪರೂಪ. ಆದ ಒಂದೆರಡು ಕೆಡುಕುಗಳು ಕೂಡ ಸ್ವರತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲ. ಅವರೆ ಸ್ವರತರ ಮನೋಭೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗಿವೆ.

—ಡಾ. ನಾರ್ಮನ್ ಹೇರ್.

ಮಿತವಾದ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಯಾವ ಕೆಡುಕೂ ಉಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಜನರು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಭಯಂಕರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಆದರಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ಎಂದೋ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೇ ಇಲ್ಲ. —ಡಾ. ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮ್ ಸ್ಟ್ರೀಕೆಲ್.

ಅತಿಯಾಗಿ ಮಿತಿಮೀರಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಚರಿಸಿಯೂ ಸಮಂಸಕತೆಯಾಗಲಿ ಬೇರೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಿ ಕೊಂಚವೂ ಆಗದಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಸಮಂಸಕರಾಗಿರುವವರ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಮೂರ್ಖತನ.

—ಡಾ. ರಾಬಿನ್‌ಸನ್.

ಡಾ ರೋಬಿ ಎಂಬ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅನುಭವಿಯಾದ ಡಾಕ್ಟರನು ತನ್ನ “ಝಾಶನಲ್ ಸೆಕ್ಸ್ ಎಥಿಕ್ಸ್” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಟಿ

ಮೈಥುನವು ವಿಶಿಷ್ಟರೋಗಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವೆಂದೂ :
ವಾಗಿ ಹೆಂಗಸರ ನರಮಂಡಲದ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಔಷಧಃ
ಅದು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಭೋಗದಷ್ಟೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ

ಸ್ವರತಿಯು ಎಂದೂ ಕೆಡಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಪ್ರೇಮ
ವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದುದರ ಬೀಜವೇ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ವರತಿಯಾಗಿದೆ. :
ಮೈಥುನವು ದಾಂಪತ್ಯವೇಮುಕ್ತೆ ತರುಣತರುಣಿಯರನ್ನು ಕರೆದೊಂ
ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ —ಶಿಲ್ಪಿಯಾ ಎಂಟಿ

ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಡಾ. ನಾರ್ಮನ್ ಹೇರನು ಇನ್ನೂ
ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ನಿನಗೇನೂ ಕೆಡು
ವುದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಬೇಕು ಅಷ್ಟು ಸಲ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗ
ಮಾಡಿಕೊ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸುವುದು ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿ
ಉತ್ತಮವಾದ ಉಪಾಯವೆಂದು ನಾನು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ ಸ್ವರತನ
ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮುಂದೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಂ
ಅವನು ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದ ಸರತಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದಾಗುವ ಸುಳ್ಳು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಅಂಜಿ
ಹೋದನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣವೂ ಕಡಿಮೆಯ
ತ್ತದೆ. ಅವನು ವೃಥಾ ಆ ಮನೋಭೀತಿಯ ರಕ್ತಸರೋಡನೆ ಹೋರಾ
ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಶಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸೂರೆಗೈಯುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿಯು ಸಂ
ವಾಗಿ ಈಗ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಮನೋಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿವಿಧ ವಿಶಾಲ ಅನುಭವಿಗಳಾದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿದುದು ‘ ಸ್ವರತಿಗೆ ವಿಜಯವಾಗಲಿ ’ ಎಂದು ಸಾರಥ್ಯಃ
ವಹಿಸಲಿಕ್ಕಲ್ಲ ಆದರೆ ಸ್ವರತರು ಆ ಹಿರಿಯರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಕ್ಷ
ಕುಪ್ತ, ಪಂಡತ್ಯಗಳ ಭಯಭೂತಗಳನ್ನು ಉಚ್ಛಾಟನೆ ಮಾಡಲು ಸವ
ರಾಗಲೆಂದು. ಎಲ್ಲ ವಿಧದ ಅವನತಿಗೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೇ ಮದ್ದು. ರೊ
ತಾನು ಗುಣವಾಗುತ್ತೇನೆಂಬ ಭರವಸೆಯುಂಟಾದರೆ ರೋಗದ ಯಾ
ಗಳೆಷ್ಟೋ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವು ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಘೋರವಾದ ವ್ಯಾಧಿಗಳಾರ
ಯಾವ ವಿಜ್ಞಾನಿಗೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುತರ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಃ

ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆ ಘೋರ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ ನರಳುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹುತರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದೊಂದೆ ನಿರ್ದರ್ಶನವನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವರತರು ತಮ್ಮ ಅಮರತ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಇನ್ನು ಅತಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದಾಗುವ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಕೆಡಕುಗಳು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ತೋರಬಹುದು. ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ತುಸು ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಕೈಮೀರಿದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ನಿಲುಕದ ಅಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಆ ಕೆಡಕುಗಳು ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗುವವು. ಅತಿಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನದಿಂದ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಚ ಆರಕ್ತಿ ತೋರಿಬಂದರೂ ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಸಮೀಪದಿಂದಲೇ ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಸುವು ತುಂಬುವುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಬರಲಾರದಂತಹ ಕೊರತೆಯೇನೂ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸತ್ಯವಾಗಿ, ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು

ಮನೋಧೈರ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಾಧನವೆಂದರೆ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ರಹಿತ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಅಭ್ಯಾಸ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರು ಸ್ವರತಿಯ ಚಟಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ಸಂಭವವೂ ಕಡಿಮೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಮಾಂಗಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳಾದ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸದೆ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದಿನ ದೈಹಿಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಅವು ಸಹಾಯಕವಾಗುವವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ವಿಕಾರಬಲದಿಂದ ಅವರು ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿತಿಯಿನ್ನುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಬಯಕರವಾದ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗಂಜಿ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳು ಗೈಯದೆ ತಮ್ಮ ದಾರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಕ್ಕು ತನುಮನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೆಣಗುವರು ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಸ್ವರತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ಅರಿತಿರುವುದರಿಂದ ಕುವೈದ್ಯರ

ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವರ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತುಂಬಲಾರರು ಡಾ. ಡಿಕಿನ್ಸನ್, ಡಾ. ಕೆಲ್ಲರ್ ಮುಂತಾದ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ತಜ್ಞರು “ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವರ ಲಿಂಗಗಳು ತುಸು ಡೊಂಕಾಗಿರುವವು, ಲಿಂಗದ ಮೇಲಿನ ನರಗಳು ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವವು; ಲಿಂಗದ ಮಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಕಲೆಗಳಿರುವವು; ಆದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ತರುಣರು ಅವು ಮುಷ್ಟಿವೈಧುನದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದು ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುವರು ” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಲಿಂಗವು ೨ ಇಂಚಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಅಂಜಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದಾಗ ಅವರ ಇಂದ್ರಿಯವು ೫-೬ ಇಂಚುಗಳವರೆಗಿರುವುದೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ವಸ್ತುತಃ ಲಿಂಗದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸುವಾಗ ಅನುದ್ರಿಕ್ತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಉದ್ದಳತೆಯು ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಉದ್ದೇಶಗೊಂಡಾಗ ಅದು ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕು ಇಂಚಿನಷ್ಟು ಉದ್ದವಿದ್ದರೂ ಮುಂದಿನ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವ ತಡೆಯೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಅತಿಯಾಗಿ ಕಾಮವಿಕಾರವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀವರ್ಶನವು ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರಸ್ಥಿತಗ್ರಂಥಿಯ ರಸವು ಒಸರಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು. ಅದು ವಿಕಾರವಾದಾಗ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವ ರಸವಾಗಿದೆ ಅತಿ ವಿಕಾರದಿಂದ ತುಸು ಹೆಚ್ಚು ಬರಬಹುದು. ಅದು ವೀರ್ಯವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಬಹುತರ ಯುವಕರು ಸ್ತ್ರೀವರ್ಶನದಿಂದಲೇ ತಮಗೆ ಸ್ವಲನವಾಗುವುದೆಂದೂ ಹೀಗಾದರೆ ತಾವು ನವುಂಸಕರಾಗುವುದು ಖಂಡಿತವೆಂದೂ ಬೆದರಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ಥಿತಗ್ರಂಥಿಯ ರಸವು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ವೀರ್ಯವು ನೀರಾಗಿರುವುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಂಜುತ್ತಾರೆ. ಕಾಮಾಂಗಗಳ ಸರಿಯಾದ ಆರಿವಿದ್ದವರು ಇಂತಹ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಹೊರಕೊಳ್ಳುವ ಡಾಕ್ಟರ್-ವೈದ್ಯ-ಹಕ್ಕೀತುರೂ ಕೊಂಚ ತಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು ವಿನಾಹಿತರಾದ ನಂತರವೂ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಬಿಡಲಾರದವರಿಗೂ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನವು ಒಳ್ಳೆ ಉಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದ್ದರಿಂದಲೇ ವಿನಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರು ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಬಿಡಲಾರದವರಾಗಿರು

ತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರು ನಮ್ಮ 'ಪ್ರೇಮಕಲೆ' ಯಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಹುಡುಕೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ ಸ್ವರತಿಯು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮವಿಜ್ಞಾನದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕಾಮಾಂಗಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗುಟ್ಟಿನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಮನೋಧೈರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿ ಸ್ವರತಿಯೊಂದು ಹುಡುಗತನದ ಚೇಷ್ಟೆ, ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಅದು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ; ಎಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಿಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗುವದು

ಡಾ. ವಿಲ್ಹೆಲ್ಮ್ ಸ್ಟ್ರೀಕ್ಲೆನು ಚೆಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನು ಬಹು ಕುಶಾಗ್ರಬುದ್ಧಿಯವನೂ, ಕವಿಯೂ, ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವರತಿಯಿಂದ ಆಗುವ ಭಯಂಕರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯೆನಿಸಿತು, ತನ್ನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಭವಿತವ್ಯವು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕುಸುಳಿಸಿತೆಂದು ಅವನು ಅಜಿದನು. ಆದರೆ ಆ ಭೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವರತಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವನ ಮೋಹವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಯಿತು, ಹೀಗೆಯೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರುತ್ತ ಭೀತಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದನು ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಓದುತ್ತಿರುವ ಕಾಲೇಜಿನ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರೊಫೆಸರನು "ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಸ್ವಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ತರುಣರಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಸ್ಟ್ರೀಕ್ಲೆನಿಗೆ ನವಜೀವನದ ಉದಯವಾಯಿತು ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರತಿಯ ಮೋಹವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂತು ಮುಂದೆ ಅವನು ವಿಯೆನ್ನದ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸಿದನು.

ಮನೋಧೈರ್ಯ, ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮೈಥುನವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಇನ್ನೊಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ತಾರುಣ್ಯಕ್ಕೇರಿದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು. ಅದರಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಎಡೆಸಿಗುವದರಿಂದ ಅನೈಸರ್ಗಿಕ ತೃಪ್ತಿಯ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಹುಡುಕುವ ಅಗತ್ಯ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. "ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯು

ಬೆಳೆದಂತೆ ಅನೈಸರ್ಗಿಕ ನೀತಿ ಬಂಧನಗಳೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಅದರಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಡೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಾರಿಕರಿಗಿಂತ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿಯೆ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವು ಸ್ವವಾದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಪ್ರೊ. ಮಾಂಟೆಗಾರ್ಡುನು ಹೇಳಿದ “ಶರೀರಗಳು ನಗ್ನವಾಗಿರುವ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತರುಣ ತರುಣೀ ಮುಷ್ಟಿ ನೈಫಧನವು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಕೆಲಕೆಲವು ಕಾಡು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರ ಕಾವನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಾಗರಿಕರಿಗಿಂತ ಬಿಗುವಾದ ಬಂಧನಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಆಡ್ವಿರೈಲ್ವಿ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹುಡುಗರಿಗೆ ೨೫ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹವಾಸ, ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಅಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹುಡುಗರು ಬೇರೆ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿಯ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ತಂದು ಸಂಭೋಗಿಸುವ ಮತ್ತು ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಸಮರತಿ ಸ್ವರತಿಗಳ ರವು ತುಂಬ ಇದೆಯೆಂದು ಮಾರ್ಗರಟ್ ಮೀಡಳು ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಾಲಬಾಲಿಕೆಯರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿಸಿ ಸ್ಪ್ರೀತಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದ್ದೆಂದು ಮದುವೆಯೂ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಪ್ರಸಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಮದುವೆಯಾದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಸ್ವರತಿಯು ಅದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುತರ ಅನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

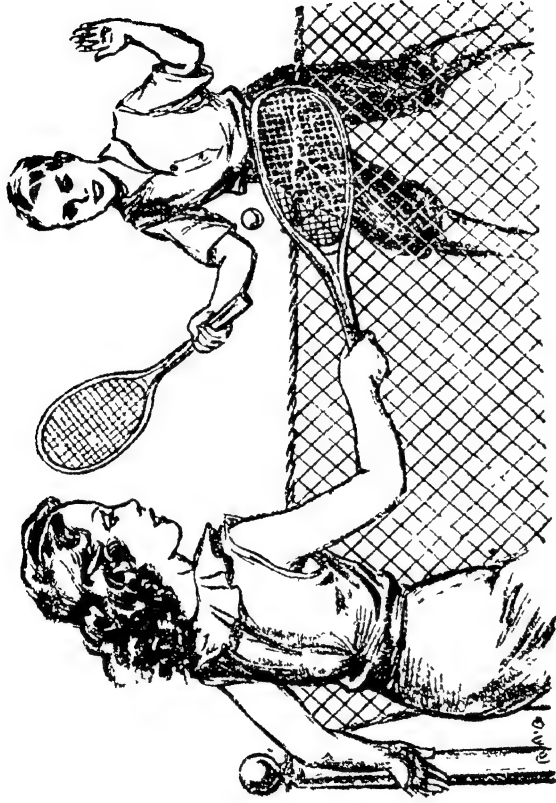
ಮನುಷ್ಯೇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದೆ ಸಂಗತಿಯು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ಅವು ಮನುಷ್ಯನಂತೆಯೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಷೇಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವೆಂದು ಪ್ರೊ. ಲಗ್ನನು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸರೋಗ ತಜ್ಞೆಯೆ ಮೂರು ಮೂಗಗಳ ಕಾಮಜೀವನವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರಾಠಿಯ ಸಮಿತಿಯೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಓದಿ ತೋರಿಸಿದಳು. ಆ ಮೂಗ

ಒಂದು ಹಿರಿಯಗಂಡು, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು, ಕಿರಿಯ ಗಂಡು ಮಂಗಳಧ್ವನಿ. ಹಿರಿಯ ಗಂಡೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಭೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಕಿರಿಯ ಗಂಡಿಗೆ ಕಾಮೋಪವಾಸವಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಮುಷ್ಟಿಮೃಧುನ ವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿರಿಯ ಗಂಡು ಮಲಗಿದಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಕಿರಿಯದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಭೋಗಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿರಿಯ ಗಂಡಿಗೆ ಆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅದು ರೇಗಿ ಕಿರಿಯದರ ಮೇಲೆ ಹರಿ ಹಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಕಿರಿಯದು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮುಷ್ಟಿಮೃಧುನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೊ ಎಂ. ಗ್ಯಾಡಿಯೆಟನು ಪರುಷೈದ್ರರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಂಗಳ, ಕುದುರೆ, ಆಡು, ನಾಯಿ, ಒಂಟೆ, ಆನೆಗಳು ರತ್ನಿಯವನಲ್ಲಿ (ಬೆದಿಗೆ) ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಅನುವಿಲ್ಲದಾಗ ಗಂಡೂ ಹೆಣ್ಣೂ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ಘರ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವೆಂದು ಅಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅತಿಕಾಮವಿಕಾರವಾದಾಗ ರತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದಾಗ ಚಿಗರಿ, ಕುರಿ, ಒಂಟೆ, ಆನೆ, ಕರಡಿ, ಮಂಗಳಗಳು ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಅಚರಿಸುವವೆಂದು ಹ್ಯಾವ್‌ಲೋಕ್ ಎಲಿಸನನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಹೆಣ್ಣುನಾಯಿಯು ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಬಿರುಸಾದ ವಸ್ತುವಿಗೆ ತಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ನೆಕ್ಕುವುದರಿಂದ ಸ್ವರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬೆಕ್ಕುಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕುದುರೆಗಳು ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲಿಸುವವು. ಮಂಗಳಗಳು ಮನುಷ್ಯರಂತೆಯೇ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಚಾಲನ ಘರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವೆಂದು ಪ್ರೊ. ಟೆಲ್ಲಿಯರನುಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಎಡೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತಾರುಣ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವರತಿಯು ಸರ್ವಧಾ ಕಂಡು ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ.

ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಅಥವಾ ಕಾಡುಜನಾಂಗಗಳಂತೆ ಬೇಗನೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು, ಬಹು ವ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತುಸು ಅನನುಕೂಲ ವೆನಿಸುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ

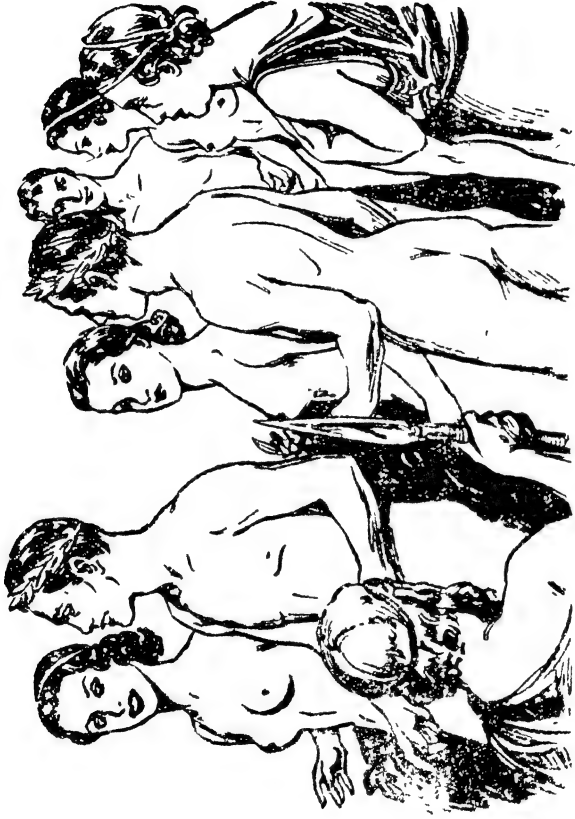
ಓಡಾಡಬೇಕಾದರೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ, ಆರೋಗ್ಯ, ಧನಗಳ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಮನವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅಂದರೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ೧೮ ವರ್ಷದವರಿಗೆ ಗಂಡಿಗೆ ೨೫ ವರ್ಷದವರಿಗೆ ಸಂಯಮ ದಿಂದಿದ್ದರೆ ತನುಮನಗಳ ಬೆಳೆಗೆಗೂ ಓಜೋಗ್ರಂಥಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ ಸಹಾಯವಾಗುವುದೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಜೀವನಸಂಗ್ರಾಮವು ಈಗ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಭೀಕರವಾಗುತ್ತ ನಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದರೂ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಮದುವೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಮಾಜಸುಧಾರಕರು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮದುವೆಗೆ ತಕ್ಕವರಾದ ತರುಣ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಇರುವ ತಡೆತೊಂದರಿಗಳಾವವು, ಅವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಬೇಗನೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಈಗ ಸ್ವರತರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾ. ಈ ಉಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಉದ್ದೀಪನದ ನಿವಾರಣ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ದೀಪನದ ನಿವಾರಣ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಮಲಬದ್ಧತೆ, ಕರುಳಿನ ಕ್ರಿಮಿಗಳು, ಬಿಗಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಇಂದ್ರಿಯದ ಸುತ್ತಲು ಕಟ್ಟಿ ತುರಿಕೆ ಮುಂತಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಕಾಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗುವಂತೆ ದೊಡ್ಡವರವೂ ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವನ್ನು ಕೂಡಲೆ ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಲಿಂಗದ ಮಣಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಒಂದು ರಸವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಜಿನುಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡಿಬಿಳುವುದರಿಂದ ಒಂದು ವಿಧದ ಕೆರೆತ ಉಂಟಾಗಿ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಂಟಾಗುವದು ಆದ್ದರಿಂದ ದಿನಾಲು ಒಂದು ಸಲ ತಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಆ ಮಣಿರಸವನ್ನು ತೊಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಲಿಂಗದ ಮುಂದೊಗಲು ಬಹಳ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಮಣಿರಸವು ಕಲೆಬಿಳುವುದಕ್ಕೂ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಉದ್ರೇಕವಾಗಲಿಕ್ಕೂ ಕಾರಣ

(೧೩೦ ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಕೂಡಿಯೆ ಆಟವಾಡಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಅತಿ
ಉದ್ದೇಶ ತೀವ್ರತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು

(೧೨ ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

೧೭ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯಂಧರನಿಗೆ ಸ್ವರೂಪರು
ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ 'ಕಲೆಯುಬೇಕು' ಕಾಯಬೇಕು

ಮಾಗುವದು. ಸಂಕುಚಿತ ಮುಂದೊಗಲಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ದಾಂಸತ್ಯಸುಖಕೂ
ತಡೆಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೊಗಲು ಬಹಳ ಸಂಕುಚಿತ
ವಾಗಿದ್ದರೆ (ಕೈಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ನೂಕಿದರೂ ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯದಿದ್ದರೆ
ಅಥವಾ ಸರಿದರೂ ಬಹಳ ನೋವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ) ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರವೈದ್ಯರಿಂದ
ಅದನ್ನು ತೆಗೆಸಬೇಕು.

ಹುಡುಗರಾಗಲಿ ಹುಡುಗಿಯರಾಗಲಿ ಶೈಶವದಿಂದಲೇ ಫತೇಕವಾದ
ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಮಲಗಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು ಬೆಳೆದ ನಂತರವೂ ಮಿತ್ರರಾಗಲಿ,
ಗೆಳತಿಯರಾಗಲಿ ಒಂದೇ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತರ ಹತ್ತರ ಮಲಗಬಾರದು
ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನೀ ನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ
ನಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಮುದಾಯಿಕ
ಸ್ವರತಿಯು ಮಿತಿಯಿರದೆ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆಂದು ಸಂಶೋಧಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ
ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅಥವಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿದ್ರೆ ತೀರಿದ ಕೂಡಲೆ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು
ಬಿಡಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ನಿದ್ರೆಹೋಗಲು
ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಮೆತ್ತಗಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊರಳಾಡು
ತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾಮುಕ ವಿಚಾರಗಳು ಬರಲಿಕ್ಕೆ
ಸಹಾಯವಾಗುವುದು ಹಾಸಿಗೆ ಬಹಳ ಮೆತ್ತಗಾಗಿರಬಾರದು. ಅಂಗಾತವಾಗಿ
ಮಲಗದೆ ಮಗ್ಗುಲಾಗಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಂಚ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಬೇಕು
ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ
ಬಾರದು. ಮಲಗಿದ ಕೂಡಲೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅಟಿವ್ಯಾಯಾಮಗಳಿಂದ
ದೇಹವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ದಣಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅರ್ಜೀರ್ಣವಾಯುಗಳಿಂದ
ಹೊಟ್ಟೆಯು ಕೆಡದಂತೆ ಹಿತವಾದ ಮಿತವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕು.
ಉತ್ತೇಜಕವಾದ ಮಸಾಲೆ ಕೂಡಿದ ಆಹಾರ, ಚಹಾ, ಕಾಫಿ, ಬೀಡಿ, ಮಾದಕ
ಪೇಯಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವರ್ಜಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಮಾಂಗಗಳನ್ನು
ಒಳಗಿನಿಂದ ಕೆರಳಿಸುವ ಪರಮಾ, ಗರಮಿ, ಮೂತ್ರದ ಕಲ್ಲುಗಳು (ಅಶ್ಮರಿ)
ಮುಂತಾದವು ಇದ್ದರೆ ತಜ್ಞರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಮುಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು
ಸಾಧಕವಾದ ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡದಿರುವುದು ಒಳಿತು.

ಕಾಮೋದ್ವಿಗ್ನನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅಸಂಯತ ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಡುವ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಓದಬಾರದು; ಅಂಥ ಹರಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬಾರದು. ಸ್ವರತರು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿರಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರತಿಯ ಚಟವುಳ್ಳ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಗಾಯನ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ, ಸಮಾಜಸೇವೆ, ದೇಶಸೇವೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಕೆಲಸ ಬೇಕೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿಯ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಸದ್ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ತುಂಬಬೇಕು. ನಿವಿಧ ಆಟ, ನೋಟ, ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಸಮ್ಮೇಲನಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆವಂತೆ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಾರಂಪರಿಕರು ಹೇಳುವಂತೆ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಸರಸ್ವರಿಯಿಂದ ದೂರ ಓಡಿಹೋದರೆ ಕಾಮವಿಕಾರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ದಿಟ್ಟನಿ ನೋಡದವರು ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದಾದರೂ ನೋಡದಿರರು. ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಪ್ರಿಯ-ಪ್ರೇಮಸಿಯರ ಮೂರ್ತಿಗಳೆ ಮನದೊಳಗೆ ನಲಿಯುವವು ಆದ್ದರಿಂದ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಸೇರಿ ಆಟ, ಚರ್ಚೆ, ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಭೋಗ್ಯವು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಭೋಗವನ್ನು ಸಂಯಮಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಮನಕ್ಕಾಗುವದು. ಅಲ್ಲದೆ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಬೌದ್ಧಿಕವಾದ ಚರ್ಚೆ, ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರೆ ಅವರ ಮನಕ್ಕೆ ಕಾಮವಿಲಾಸದ ಅವಕಾಶವೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಚರ್ಚೆ, ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಲ್ಲದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವಿವಾಹಿತ ತರುಣ ತರುಣಿಯರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆಗೆ ಸೇರಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ತನುಮನಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮವೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚುಂಬನಾಲಿಂಗನಗಳು ನಡೆದುಹೋಗುವವು. ಅದರಿಂದ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಭೋಗವೆಂದು ನಡೆಯಲಾರದು. ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಉದ್ರಿಕ್ತವಾದ ನರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗದಿಂದಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವರು ಹವಣಿಸುವರು. ಮನೆಯ ಒಳಗಿನ ಅಥವಾ ಬಯಲಲ್ಲಿಯ ಆಟಗಳನ್ನು ತರುಣ-ತರುಣಿಯರು ಕಲಿತು ಅಡಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಲ್ಲಿದ್ದೂ ಸರಿದಂತೆ ತೀವ್ರವಾಗುತ್ತ ನಡೆಯುವ ಸಹಜ ಆಕರ್ಷಣವು ಒಂದು ತೂಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವದು ಗ್ರೀಕ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಾರ್ಟನ್

ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರೆಲ್ಲ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕಾಯದೆಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಅಂಗುಲಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಉಟಾಗುವ ಸ್ವರತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ನಾಶವಾಗುವದು.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾರದವರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಬಹುತರ ಸ್ವರತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದುರಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಯೆ ತೀರುವದು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅಥವಾ ದಿನಕ್ಕೆ ಹಲವು ಸಲ ಸ್ವರತಿಯನ್ನಾಚರಿಸುವವರಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡಲಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೀರ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಅಥವಾ ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಸಂಯಮವು ಹರಿದರೆ ಮೊದಲಿನ ಇಮ್ಮಡಿ ಕಸುವಿನಿಂದ ಆ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಬೀಳುವ ಸಂಭವ ವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಚಟವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಒಳ್ಳೆ ಉಪಾಯವೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ ಎರಡು ಹಸ್ತಪ್ರಯೋಗಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು ಉದಾಹರಣಾರ್ಥ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮುಷ್ಟಿಮೃದುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ಎರಡು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ, ನಂತರ ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ, ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಹೀಗೆ ಬರ ಬರುತ್ತ ನಡುವಿನ ಅಂತರವು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ, ೧೫ ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ, ತಿಂಗಳೊಮ್ಮೆಯ ವರೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಆ ಚಟವು ಅಪಾಯದ ಸೀಮೆಯನ್ನು ದಾಟಿದಂತೆಯೆ ಸರಿ. ಆಗ ಸ್ವರತರಿಗೆ ಇಚ್ಛಾಸುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಯಮದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೂ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಅದರಿಂದ ಸ್ವರತಿಗಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದ ದಿನವೂ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮನೋದಾರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವರು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವರತಿಯೆಂದರೆ “ಬೇಕಾದಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ; ಬೇಡವಾದಾಗ ಬಿಡಬಲ್ಲೆ” ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾದ ಒಂದು ಆಟವೆನಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಆ ದುರಭ್ಯಾಸದ ದುಸ್ಪರಿಣಾಮದ ಮೈಶಾಚಿಕ ರೀತಿಗಳು ಮೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ

ಯಿಂದ ಉರಿದುಹೋಗಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ಅಂಕುರಿಸಿತೆಂದರೆ ಸ್ವರತರು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದರ ಹೆಡೆಮುರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಒಗೆಯದಿರರು. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆಳೆಸಿ ಜಯಶೀಲರಾದ ನೂರಾರು ಸ್ವರತರ ಪತ್ರಗಳು ನಮಗೆ ಬಂದಿವೆ.

ಓಜೋಽಸಿ ಓಜಃ | ವೀರ್ಯಮಸಿ ವೀರ್ಯಮ್ ||

— ಮುಗಿದುದು —

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಡಾ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾಯರು
ತಾರಾನಾಥ ಅಯ್ಯರ್‌ವೇದ ಮಂದಿರ
ಧಾರವಾಡ.

ಮುದ್ರಕರು :

ಎನ್. ಎಸ್. ಬೆಂಗೇರಿ
ವಿಜಯ ಮುದ್ರಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ.

